

DOÇ.DR. BUĞRA GÖKCE İBB SUÇ ÖRGÜTÜ İDDİANAMESİ

SAVUNMA

-İlk Söz-

Sayın Başkan, Sayın Yargıçlar, Sayın Cumhuriyet Savcısı ve Savunmanın kıymetli temsilcileri, Avukatlar

İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 11.11.2025 günlü iddianamesi ile şahsıma yüklenen eylemler ve yapılan değerlendirmeler hakkında diyeceklerimi CMK md 191/3-d ve CMK md 147 gereğince duruşmada hem sözlü hem yazılı olarak sunacağım. Türk Milleti adına adalet terazisini elinde tutan, vicdanın ve kanunun sesi olan Yargıçların, savunmamın duruşmada fiilen dile getiremediğim bölümlerini de dikkate almalarını diliyorum. Zira 15 aydır ilk kez duvarlara, ekranlara seslenmek yerine hakimlere, bir heyete seslenebiliyorum. Milletimize sesleniyorum...

Anayasamız (md 9) ile, "Türk Milleti adına" kullanılacak yargı yetkisinin, ancak tarafsız ve bağımsız mahkemelerce kullanılabileceği öngörüldüğünden, adaletin tecelli etmesinde yargıçların rolünün ne kadar önemli olduğunu biliyorum. Bu bilinçle ve tutuklulukta tam 15 ayı geride bırakmış bir insan olarak, Mahkemenizin huzurunda olmayı, "milletin huzuruna çıkmak" olarak algılıyorum. 1996'dan bu yana sürdürdüğüm otuz yıllık kamu görevim boyunca, "millete hizmetkar olma" bilinci ile çalışmış vatan evladı olarak, görevimden dolayı soruşturulmayı "millete hesap vermek" biçiminde yorumlarım. Kamu görevi üstlenmenin yüklediği bir ödevdir denetlenmek ve hesap vermek. Hiçbir kamu görevlisi denetlendiği, koşulları varsa soruşturulup yargılandığı için gocunmaz; tam tersine "onuru ile" hesap verebilmiş olmak, bir şans olarak tezahür edebilir. Diğer taraftan, otuz yıllık kamu görevim boyunca onlarca kez soruşturulmuş, otuz ayrı Sayıştay denetimini dört farklı kurumda yaşamış, yüzlerce savunma yapmış biri olarak karakol yüzü görmemişken, yasal koşulları oluşmadan tutuklanmak ve tam 15 ay hapsedildikten sonra Mahkemenizin huzuruna çıkarılmış olmaktan dolayı üzüntü ve haksızlığa uğramış olmanın verdiği öfkeyi ise; kaderde bu sandalyeye oturmak varsa onu da baş tacı ettim, onur nişanı yaptım diyerek yaşıyor olduğumu beyan etmek isterim. Bu nasıl bir kader diye birçok tutuklu arkadaşım gibi içimden haykırıyorum her an...

Bugün savunmamı üç ana öbekte yapmak istiyorum.

- 1) BUĞRA GÖKCE kimdir, nasıl yetişmiş, ne görevler yapmıştır, hakkındaki suçlamalar özgeçmiş, kişiliği ve etik değerleri ile uyuşmakta mıdır?
- 2) Son 15 aydır BUĞRA GÖKCE nelerle suçlanmıştır? İddianame ile yüklenen suçlarla ilgili savunmalarım nasıldır?
- 3) Bir yıllık tutukluluk süresince ne yaşadım, nelerden mahrum kaldım, hayatım, mücadelem, yaşam tercihlerim ile hakkımdaki isnatlar arasında nasıl bir uyumsuzluk var ve ben ne talep ediyorum ve bu yaşananlar karşısında ne diyorum?

-ANA TEZ-

İddianamede hakkımda öne sürülen iddialar 3 temel varsayıma dayanmaktadır

- 1) Bir suç örgütünün var olduğu
- 2) Bu suç örgütün kısmen ihaleleri de manipüle ettiği
- 3) Benim de örgütün bir üyesi olarak bu ihale manipülasyonuna katıldığım iddiaları bulunmaktadır.

Ancak iddianamede bu üç varsayımın hiçbirinin somut delillerle desteklenmediği, iddia makamının arz ettiğim yöndeki kurgusunun dayanaksızca iddia edildiği açıkça görülmektedir. Bu nedenle savunmam 3 temel varsayım ile ilgili tüm gerçekleri ortaya koymak üzerine kurulmuştur.

1.BÖLÜM/ÖZGEÇMİŞ

1974 yılında **Kıbrıs Barış Harekâtı'ndan hemen önce** Ankara'da doğmuşum Hava astsubayı olan babam, beni henüz birkaç aylık bir bebekken geride bırakıp katıldığı Kıbrıs Barış Harekâtından "Gazi" olarak vatana dönmüş. İlk, orta, lise tahsilimi kolej, dersane görmeden rahmetli babamın memur maaşı ve ev hanımı annemin dişini tırnağını seferber ederek büyüttüğü özverili emekleriyle başarıyla okudum. Üniversiteye 1991 yılında **Gazi Üniversitesi Mühendislik Mimarlık Fakültesi Şehir ve Bölge Planlama Bölümü'nü** kazanarak girdim. 1995 yılında bölüm ikincisi olarak mezun olduğum okulunda daha sonra yüksek lisans derecesi de yaparak 1999 yılında tamamladım. Okuldan mezun olduktan sonra uzun süre kamunun memur da almadığı ülkenin kriz yılları içerisinde iş bulabilmek için arkadaşlarımla epeyce mücadele ettim. Sonuçta yıllar sonra ilk açılan memuriyet sınavı olan Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin İmar Dairesi için açtığı sınava hiçbir referansı olmaksızın ailem ve arkadaşlarımla yönlendirmesi ile girip sınavı kazandım. 1996 Aralık ayı itibarıyla o günlerde hâlâ bir okul olarak adlandırılabilir eski Ankara Şehri Nazım Plan Bürosu olan İmar Dairesi'nde şehir plancısı olarak kamu görevine başladım. Bu yıl itibarıyla 30. hizmet yılımı yaşıyorum kamuda.

2000 yılında sekiz aylık kısa dönem askerliğimi Kırklareli Vize ve Tekirdağ Marmara Ereğlisi'nde yaptım (Askeri kampın deprem sonrası yenilenmesi projesindeki çalışmamdan dolayı sonradan Genelkurmay Başkanı olan 1. Ordu komutanı Hilmi Özkök tarafından şahsıma üstün hizmet belgesi de verildi). Askerlik dönüşü görevime dönüp İmar Dairesi'nde çalışmaya devam ettim. Bunun yanı sıra, ulusal ve uluslararası düzeydeki mesleki planlama ve tasarım yarışmalarında çeşitli dereceler aldım; **TMMOB Şehir Plancıları Odası'nda** 2002-2004 yılları arasında Ankara şube yöneticiliği, 2004-2006 yılları arasında genel merkez 2. Başkanlığı ve 2006-2007 döneminde ise (henüz 32 yaşındayken) **genel başkanlık** görevlerini üstlenme onurunu yaşadım.

2007 yılında **Japon Hükümetinin JICA (Japon İşbirliği ve Kalkınma Ajansı)** üzerinden verdiği devlet bursunu Türkiye sınavları sonucu birincilikle kazanarak Japon hükümeti tarafından lisansüstü çalışma yapmak ve Japon kentlerinin planlamasını ve afet hazırlıklarını deneyimlemek üzere Japonya'ya davet edildim. Bir dönem boyunca Japon kentleri ve üniversiteleri üzerinden alınan ders ve deneyim paylaşımları ile ikinci bir lisansüstü çalışmayı başarıyla tamamlayarak ülkemize döndüm. Ülkemizin deprem ve afet gerçeği bu kadar

açıkken; Ekrem Başkanın, burada her biri büyük deneyime sahip teknik arkadaşlarımla ve Japonya'yı da deneyimlemiş biri olarak benim, bir yılı aşkın süredir cezaevinde tutulmamız vatana ve millete bir fayda mıdır; yoksa kendi değerlerimizi yok etmek midir?

Bu arada yüksek lisans tezimin çok başarılı bulunması üzerine tez jürime başkanlık eden rahmetli hocam Doçent Dr. Özcan Altaban'ın cesaretlendirmesi ile 2002 yılında ODTÜ'nün doktora sınavına girmiştım. 2002 yılında sınavı kazanıp sonrasında tüm dersleri başarıyla tamamladığım ODTÜ'de 2005 yılında meslek alanımızın yaşayan efsanesi Profesör Doktor İlhan Tekeli başkanlığındaki heyetten doktora yeterliliği aldım. Japonya görevim sırasında ara verdiğim tez çalışmamı ise 2008 yılında tamamlayarak Profesör Doktor Baykan Günay danışmanlığında **ODTÜ'den doktora derecesi aldım.**

Bütün bunları eş zamanlı olarak **Ankara Büyükşehir Belediyesi İmar Dairesi'**nde yürüttüğüm 2025 yılı üst ölçek plan çalışmalarını koordine ederken ve meslek odamızdaki görevlerimizi sürdürürken yaptım. Neredeyse her günün 24 saatinde çalıştım. Bu gençlik yıllarımda literatüre geçen çokça akademik yayına da imza attım. **Kent merkezi, ofis kullanımlarının yer seçim dinamikleri, üretici hizmetlerin merkez ve kentsel gelişimindeki yeri, afetlere ve depreme hazırlıklı dirençli konut ve barınma sorunlarının çözümü** gibi birçok alanda akademik yayınlarım bulunmaktadır. Doktora tezim uluslararası bir yayınevi tarafından yabancı dilde basılarak uluslararası bir yayın olarak bilim dünyasının hizmetine sunuldu. Bütün bunları gururla ve kamu hizmetimle eş zamanlı yaptım.

O dönem Ankara'nın hâlâ planlı gelişebilmesi için dönemin planlamayı reddeden büyükşehir belediye başkanının hedefi olmayı da kurumdan sürülmeyi de göze alarak çalıştım. 2009 yılında Çankaya Belediye Başkanlığı'nı meslek büyüğümüz şehir plancısı Bülent Tanık'ın kazanması üzerine Çankaya Belediyesi'nde yöneticilik teklifi aldım. Otuz bin kişinin çalıştığı ve o dönem tek doktor unvanına sahip çalışan olarak mezarlıklar birimine görevlendirilmiş bir şehir plancısı olarak başka kuruma geçme talebimi, dönemin Ankara Belediye Başkanı İ.Melih Gökçek tarafından olumsuz yanıtladığı için memuriyetten istifa ederek altı ay Çankaya Belediyesi'nin iştirakinde işçi olarak **Konur, Karanfil, Yüksel bölgesinin yayalaştırma projelerini** hazırlayan ekibi yönettim. Yasal süre olan altı ay bitince memuriyete dönerek yaklaşık **dört (4) yıl, üç (3) ay Çankaya Belediyesi'nde teknik başkan yardımcılığı** görevini başarıyla yaptım. Bu yaya bölgesi Ankara Kızılay kent merkezinin can damarıdır. Başkan Yardımcılığı döneminde bu projeyi de uygulamaya geçirdik. Yani bu tutukluluk benim, memlekete hizmet etmek isterken ilk engellenişim değil. 2009'da Melih Gökçek'in 30 bin çalışan içindeki tek doktoru plancıyı (ki daha önce kurumdan gitmemi istemişti) sürmesi de sonra muvafakat vermemesi de kamuya hizmet etme çabamı engellemenin ilk ve en acımasız tezahürleriydi. Yaşadığım tutukluluk da memlekete, kamuya hizmeti engelleyen son barikat oldu.

2008 yılında, 34 yaşında, **İzmir 2 No'lu Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu'**na şehir plancısı üye olarak dönemin Kültür Bakanı Sn. Ertuğrul Günay tarafından atandım. Halk arasında "**Anıtlar Kurulu**" olarak bilinen bu kurul, o zaman şu anki hali gibi kültür ayrı, tabiat ayrı iki kurul değildi; tek yetkili kurul idi. Bu kurulda bir buçuk yıl çalıştıktan sonra, kurul üyelerinden görev süresi bitenlerin yerine yeni üyeler atandığında, yeniden yapılan seçimde aday olmadığım hâlde üyelerin ittifakı ve cesaretlendirmesi ile 35 yaşında bu kurula başkan oldum. Bu kurul, **İzmir'in** çevre ilçeleri ile o tarihte **Manisa, Kütahya ve Uşak** illerine de bakıyor; oralarındaki **kültür ve tabiat varlıklarının korunmasından sorumlu** bir görev yürütüyordu. Bu bölgedeki çokça sit alanı ve tek yapı ölçeğindeki koruma kararını veren kurulda çok önemli bir vazife yaptım. Bu dört Ege ilinde doğal varlıkları da koruma altında tutan birçok kararı üreten kurulda, kararlarda imzam olmasından sonra İzmir Büyükşehir Belediyesi'nde görev yaparken, yeri geldiğinde "**Burayı**

koruyan kurul kararı var, altında da sizin imzanız var” diye karar gösteren arkadaşlarımı gördükçe hep gurur duydum. Bu kurulda verdiğimiz ya da vermeye çalıştığımız bazı kararlar, ne yazık ki bazı çevrelerde memnuniyet yaratmadı. Tahmin edeceğimiz üzere, ağırlıklı rant çevrelerinin bu yöndeki tepkilerine, bir de **Allianoi Antik Kenti**’nin sular altında kalması yönündeki kurul kararına kurul başkanı olarak şerh düştüğüm için görev yerim değiştirildi; adeta sürüldüm, Konya’ya görevlendirildim. Hiç dert de etmedim; dönemin ruhu öyleydi. Bir yıl da **Konya Koruma Kurulu**’nda üye olarak **Konya, Aksaray ve Karaman illerindeki kültür ve tabiat varlıklarının korunabilmesi** yönünde alınan kararlarda imzam oldu. Hz. Mevlâna Türbesi’ne gerekli bazı koruma kararlarında da Alaattin Tepesi’ne yönelik bazı koruma kararlarında da imzam var. Görev sürem bitince yeniden kurul üyeliği görevi verilmedi. Sanırım dönemin ruhuna uygun rant odaklı projelere çok sıcak bakmadığım için hizmetime ihtiyaç duyulmadı!

Görüldüğü üzere, ülkenin üç büyük kenti dışında birçok kentinde koruma amaçlı mücadele ve üretim geleneğine uygun, azami bir çalışma içinde oldum. Rant baskısına teslim olmadım; kendimi de zenginleştirecek hiçbir çabam olmadı. Bu tip tüm işlemlerden hep uzak oldum.

2014 seçimlerinde Bülent Tanık’ın Çankaya Belediyesi başkanlığına tekrar aday olamaması üzerine dönemin İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Aziz Kocaoğlu’nun daveti ile İzmir Büyükşehir Belediyesi’ne tayin oldum. Altı ay Fen İşleri Daire Başkanı görevini üstlenip daha sonra vekaleten Fen İşleri Dairesi ile birlikte genel sekreter yardımcılığı görevini de altı ay birlikte yaptım. 2015-2016 döneminde **tüm yatırımlardan sorumlu genel sekreter yardımcısı** olarak bugün **Narlıdere Metrosu, Konak-Karşıyaka Tramvayları, çok sayıda kültür kongre merkezi, sosyal yaşam merkezi, huzurevi, ana arterler, sahil kıyı düzenlemeleri, rekreasyon alanları** gibi birçok dev yatırımın planlama ve uygulamasını yönettim. Bunlar ve çok daha fazlası halkımızın aktif hizmetindedir. **2016 yılı Eylül ayı itibarıyla ise emekli olan mevcut genel sekreter yerine genel sekreterliğe 42 yaşında getirildim. Bu görevi 2022 yılı haziran ayına kadar yaklaşık altı yıl boyunca iki başkanla birlikte (Aziz Kocaoğlu ve Tunç Soyer) sürdürdüm.**

2022 yılı içinde görev teklifi aldığım **İstanbul Büyükşehir Belediyesi (İBB)**’ne ülkemizin ve Avrupa’nın en büyük kentsel alanını da deneyimlemek ve mesleki akademik çalışmalarımın hayata geçebilecek eşsiz bir laboratuvar nitelikli **kentin afet, ulaşım ve kentleşme sorunlarının çözümünde görev alabilmek, hizmet edebilmek üzere imar, şehircilik, afet risk yönetimi, ulaşım, emlak ve Boğaziçi’nden sorumlu teknik genel sekreter yardımcısı** olarak göreve geldim. 2022 Haziran- 2023 Kasım ayları arasında on yedi (17) ay süren bu görevin kapsamında kentin özellikle ulaşım, afetlere hazırlık, şehircilik ve kamu mülklerinin korunması konularında üstün kamu yararı ve toplumsal fayda anlamında önemli görevleri üstlendim.

HAKKIMDAKİ SUÇLAMAMIN ÖZGEÇMİŞİMLE UYUMSUZLUĞU

İBB’deki görevimi, bundan önceki tüm mesleki yaşamım ve akademik geçmişimde de olduğu gibi o çizgiyi bozmayan, güçlendiren, **kenti ve çevreyi koruyan, kentsel değerleri, kimliği ve kent haklarını gözeten, ezilenden yana olan ve kamu hukukunu önceleyen bir görev bilinci ile** onurla yaptım.

İstanbul’daki görevim süresince çok iyi yetişmiş, pırıl pırıl, birçoğu genç ancak deneyimli meslek insanı (mimarlar, şehir plancıları ve mühendislerdir) ile onların bir bölümü burada tutuklu olan kentin, kamunun yararına çok sayıda önemli işe imza attık. Birkaç önemli ve kamuoyuna mal olmuş icraatı bu vesile ile anmak bence bu dava açısından da önem taşımaktadır. Şöyle ki:

Birçok ayrıcalıklı kişi, kurum, vakıf, dernek adına uzun süreli ve çok düşük ücretli ya da ücretsiz sayılabilecek koşullarda tahsis edilmiş kamusal mekânlar amaçları dışında kullanıldığı, kamudan bedelsiz sayılabilecek koşullarda alınmasına rağmen içlerinde yaratılan rant tesisleri, ticarethaneler, marketler veya kendi ticari işletmeleri ile kamunun hazinesine girmesi gereken kaynakları kullanan ayrıcalıklı kurum ve örgütler, bu davada sanık olan arkadaşlarca kamu malından tahliye edilmiştir. Bu doğrultuda amansız bir hukuki ve idari mücadele yürüten birçok arkadaşımız bugün bu salonda kamu yönetimini dolandırıcılıkla zarara uğratmakla suçlanmaktadır. Bu garip durum tüm kıymetli arkadaşlarımın canını yakmıştır.

Göreve geldiğimizde, İstanbul'un neredeyse tüm sahilleri, Anayasamız ve Kıyı Kanunu gereği herkesin olan kıyılarımız ticari işletmeler tarafından işgal edilmişti. Bu mekânları da kararlı ve cesur bir mücadele ile kamuya kazandıran, işgalleri arındıran ekip bu salondadır. Bu mücadelelerin bir bölümünde görev alıp tehlide maruz kalmaktan hep birlikte korkmak yerine kamu yararını savunma, halkın malını halka verme görev ve sorumluluğunu yerine getirme anlayışıyla çalışan ekibin bir parçası olmaktan gurur duydum. Bizlere kamusal mekanları işgal edenler silah çekti, geri çekilmedik. Kıyıları talan edenler yumruk salladı vazgeçmedik. Bu kamu yararını savunan kıymetli arkadaşlarım burada benimle kamuyu dolandırmakla suçlanıyor. Bu garip ironiyi daha sonra açacağım.

Bu örnekleri kişiye özel rant amaçlı imar planı ve plan değişikliği yapmamak, yapılanları dava etmek anlamındaki rant odaklı tüm projelere karşı yürütülen mücadeleler ile de birlikte anmak gerekir. Tıpkı İstanbul'un su havzalarını, ormanlarını, tarım arazilerini korumak anlamında üstlendiğimiz "**İstanbul Muhafızlığı**" misyonu gibi. Elbette tüm bunlar güçlü bir siyasi iradenin varlığı ile mümkündü. Belediye Başkanımız Sn. İmamoğlu ranttan değil halktan yana durduğu için bu projeler yapılabildi.

Ülkemizde tipik olarak belediyeciliğin rantla en yüz yüze kısmı "imara açmak" olarak bilinen ya da "kat-kot vermek" olarak tarif edilen planlama ve imar mevzularıdır. Mesleğimiz olan şehir planlama eğitiminin tüm evrensel doğrularına aykırı olarak yıllarca birçok kentimizde, en fazla da İstanbul'da yürütülen bu en kolay ve hızlı rant getirecek imar işlerine tevessül etmemiş, aksine mücadele etmiş bu heyetin kentin, kamunun kaynak, varlık ve değerlerini sömürmesi, bunun için özel örgütlenmeler geliştirme ve kente, kent hakkına, kamuya ihanet etmesi varlık sebebi ve yaşam mücadelelerine aykırı değil midir? Bu ithamlar bu heyete yapışmaz. Hepsini adına biraz daha deneyimli bir meslektaşları olarak bu haksız isnat ve ithamları reddediyorum.

Oda başkanı, akademisyen olarak mücadele edip davalar açtığım, Ankara Büyükşehir Belediyesi'nde Melih Gökçek'in rant projelerine karşı çıktığım için mezarlıklara sürüldüğüm, yazılar yazıp dersini anlattığım rant baskısı ile mücadele etmiş bir akademisyen olarak otuz yılı çöpe atıp rantın parçası olmak ve bunu örgüt kurarak yapmak bu insanlara, mesleki akademik kariyerim açısından özellikle bana da yapılmış ağır bir hakaret gibi gelmektedir. **Bu iddianame benim suyuma toz bulaştıramaz.**

İstanbul'da görev yaptığım bu 17 aylık süreç, iddianamede neredeyse attığım her imza ile suç isnat edilen ve bir yıldır cezaevinde tutuklu olduğum bir dönem olarak özel bir önem taşımaktadır. İstanbul'da görev yaptığım 17 aylık kamu görevim, 4 kamu kurumu olarak çalıştığım yerin dördüncüsüdür. Ankara Büyükşehir'de 13 yıl, Çankaya'da 5 yıl, İzmir Büyükşehir'de 8 yıl sürmüştür; buna yaklaşık bir buçuk yıllık İstanbul Büyükşehir Belediyesi görevim eklenmiştir. Tüm bu görevlerim süresince birlikte akademik kariyerimi de ihmal etmeden, doktor unvanı ile ODTÜ ve GAZİ üniversitelerinin Mimarlık Fakültelerinin Şehir ve Bölge Planlama bölümlerinde 2004-2014 yılları arasında yarı zamanlı öğretim görevlisi

olarak da vazife yaptım. Yüzlerce öğrencinin yetişmesine katkıda bulundum. Bugün birçok kamu kurumunda önemli pozisyonlarda vazife yapan şehir plancılarının gördüklerinde ya da yazdıklarında “hocam” diye hitap etmesi, tüm bu kutsal kamu görevlerinin içinde en özel ve en onurlu görev olarak özgeçmişimde bulunmaktadır.

BELEDİYE BAŞKANLIĞINA ADAY ADAYI OLUŞUM

Ankara Büyükşehir Belediyesi’nde 13 yıl, Çankaya Belediyesi’nde 5 yıl, İzmir Büyükşehir Belediyesi’nde 8 yıl, İBB’de 1,5 yıl görev yaptıktan sonra;

32 yaşında Şehir Plancıları Odası Genel Başkanlığı, 35 yaşında İzmir Anıtlar Kurulu Genel Başkanlığı, 42 yaşında İzmir Büyükşehir Belediyesi Genel Sekreterliği yapmış birisi olarak güçlü bir cv ile siyaset alanının da ilgisini çekiyordum.

2024 yılında yapılan mahalli idareler seçimlerinde aday olmak; 50 yaşına gelmiş, mesleki, akademik ve kamusal anlamda çokça iş yapmış teknik ve mektepli bir meslek insanı olarak çevrem, vatandaşlarımızın da yönlendirmesiyle benim için de gündem haline gelmişti. Bu nedenle yasalarımız gereği kamu görevlilerinin istifa etmesi gereken 1 Aralık 2023 öncesi, 30 Kasım 2023 tarihinde kamu görevinden çekildim. Halk arasındaki tabirle memuriyetten istifa ederek sekiz yılı aşkın görev yaptığım, altı yılında genel sekreterlik yaptığım **İzmir Büyükşehir Belediye Başkanlığı’nda aday aday olarak Cumhuriyet Halk Partisi’ne müracaat ettim. Aralık-Ocak aylarında aday adaylığı için İzmir’de yürüttüğüm çalışmalar sonucunda tüm beklentime, kariyerimden-geçmişimden kaynaklı liyakatli olduğumu düşünmeme rağmen siyasetin bambaşka dinamikleri olduğu için olsa gerek aday olamadım; bir başka deyişle aday gösterilmedim.**

DOÇENTLİĞİ HAK EDİŞİM

İzmir adaylık başvurumun olumsuz sonuçlandığı dönemden IPA’da yeni yaptığım göreve kadar olan süreçte uzun bir süredir ihmal ettiğim akademik çalışmalarımı toparlayarak Yükseköğretim Kurumu tarafından yetkili kurumu olan Üniversiteler Arası Kurul’a doçentlik başvurusu yaptım. **Tüm mesleki ve akademik çalışmalarımın istenilen puanın yaklaşık iki katı değerinde puan elde etmiş yani geç bile kalınmış başvurumu değerlendiren yedi (beş asil, iki yedek) farklı üniversiteden gelen yetkili profesör doktor hocamızın tamamının kararı ile (oy birliği ile) “Doçentlik” unvanını almam uygun görüldü ve 2025 yılı ocak ayı itibarıyla bu unvanı kullanmaya da başladım.** Bu unvanı aldıktan yaklaşık iki ay sonra tutuklandığımız için bu unvanla ders vermek üzere davet edildiğim üniversitemizde vereceğim ders ise verilemedi. Umuyor ve biliyorum ki çıktığımızda bu görevi de yerine getireceğiz.

İSTANBUL PLANLAMA AJANSI DÖNEMİ

Yerel seçim sonrası, hukuken mümkün olduğu halde, siyaset alanına girmiş olma kararının arkasında durarak eski görevime dönmedim. Onun yerine İstanbul Büyükşehir Belediyesi’nin 2019 sonrası Ekrem İmamoğlu tarafından meslektaşlarımın, bu alandaki kıymetli arkadaşlarımın emeği ile kurduğu **İstanbul Planlama Ajansı (İPA)**’nda, 2024 yılı mayıs ayı itibarı ile akademik araştırma odaklı çalışmak üzere yönetim kurulu başkanlığı görevini üstlendim.

İstanbul kentinin bölgesi ile birlikte planlanmaması ve “**kentin anayasası**” niteliğinde bir **üst ölçekli planının olmaması**; kent ve kamu topraklarının yağmalanmasına, kentin kontrolsüz büyümesine, afetlere hazırlıksız halde kalmasına yol açmaktadır. Bu durum kentin ulaşım sorunları ile yoğunlaşan nüfus ve araç sahipliği ve artan mobilizasyonla beraber kentte her gün yaşanıyor, yaşamın kalitesinde düşüşe yol açıyordu. Bu nedenle bu alanlarda akademik çalışmaları da olan, Ankara kentinin 2007 tarihli 1/25.000’lik ölçekli planında imzası olan, İzmir’in 2018 tarihinde ulaşım ana planında sorumluluğu olan bir teknik adam ve yönetici olarak, İstanbul’umuzun daha fazla yoğunlaşmadan, ülkemizin, bölgemizin kent ve odaklarına desantralize edilmesi, kentin yaşam kalitesinin yükseltilmesi, ulaşım ve afet sorunlarına yönelik kırılmalıklarının azaltılması anlamında bir analiz ve kapsamlı araştırma ile başladığımız 1/100.000 ve 1/25.000 ölçekte İstanbul kent bölgesine ait üst ölçekli plan çalışmalarının koordinasyonunu yürütmeye başladım. 2024 yılı haziran ayından, tutuklandığım 2025 yılı mart ayına kadar yaklaşık on ay boyunca bu temel konu başta olmak üzere birçok özel araştırma ve bilimsel çalışma ile ilgili görev yaptım.

19 Mart 2025’deki operasyon sonrası siyasi spekülasyon ile tutuklanma gerekçesi olarak bir kısım medya tarafından mesnetsiz iddialar ileri sürülüp itibar suikastine kurban edilmek istendiğimiz ortadadır. Ancak, iddianamede, İPA Başkanı olarak yürüttüm bu görevim ile ilgili tek bir suçlama dahi bulunmamaktadır.

Görüleceği üzere, bütün eğitim yaşamımı memur asker bir babanın maaşı ile devlet okullarında ve **cumhuriyetin fırsat eşitliğinin güzel bir örneği olarak okuyarak, çalışarak geçirmiş bir insanım. Tüm çalışmalarımı, yoksulluğa, cehalet ortamına teslim olmama ve aydınlık bir Türk genci olarak vatana, millete hizmet etme şiarı ile gerçekleştirdim.** Kolej, özel kurs ve benzeri olanaklar olmaksızın üniversite okuyabilme, yüksek lisans, doktora yapabilme, dil öğrenebilme hem mesleki hem de akademik olarak gelişim göstererek mezun olduğum okullara hoca olarak davet edilme onurunu bana vermiştir. Ülkemizi Japonya’da devlet bursu ile temsil edebilme, Japon kentlerini deneyimleyebilme, Japon üniversitelerinden ders alabilme anlamında ülkemize deneyim biriktirme anlamında da çok yüksek bir kazanımdır. Üç ayrı büyük kentte ve dört ayrı kurum nezdinde çalışıp ekmek paramı kazanarak kurduğum hayatımda, -belki de hiç kimseye kısmet olmamış biçimde- ülkenin en büyük belediyelerinde yöneticilik yapabilme ayrıcalığına ve onuruna eriştim. Diğer yandan da sivil toplum, demokratik kitle örgütlerinde yaptığım görevlerle; çok boyutlu ve kapsamlı bir akademik-mesleki kariyer edinme konumuna eriştim.

İşte bu deneyim ve birikim, ülkeme daha üst düzeyde hizmet etme sorumluluğu duymama yol açmıştır. Özgeçmişimi bu kadar ayrıntılı olarak anlatma nedenim, İBB’de çalışma kararını hangi motivasyonla verdiğimin anlaşılması içindir. Otuz yıllık mesleki geçmişimin yarısından fazlasında aktif yöneticilik yaptım. Önce işçi, sonra imar dairesinde şehir plancısı memur oldum, müdürlük, başkan yardımcılığı, büyükşehirlerde daire başkanlığı, genel sekreter yardımcılığı, genel sekreterlik, genel müdürlük yaptım. Bir belediyede ne görev varsa ben onu yaptım. Her düzeyde çalıştım yani! Bu haliyle ülkedeki tek örnek olabilirim. Toplam otuz yıllık kamu görevimde ve özellikle yöneticilik yaptığım on yedi yılda, doğal olarak çok sayıda soruşturma, suç duyurusu, ön inceleme, teftiş geçirdim. Yöneticilik görevlerinin muhalefet belediyesinde olması bu sayıyı artırmış olabilir; ancak bugüne kadar tertemiz kaldım, kamuyu zarara uğrattığımız iddiasıyla sorgu aldığım tüm hususlarda da aklandım ve hiç aksi yönde kesinleşmiş hükümlerle kamu zararı ödemeye mahkûm olmadım.

Ancak, şu an karşınızda “ihaleye fesat karıştırma”, “dolandırıcılık” ve “örgüte üye olma” suçlarının sanığı olarak bulunmaktayım. Üstlendiğim onca zorlu göreve karşın otuz yıl içinde karakol kapısından geçmemişken, şimdi hayatımın son 15 ayını (ki ömrümün %2,5’ine denk geliyor) tutuklu olarak geçirmiş olmak trajikomik geliyor. **Zira bütün ömrü akademide,**

meslek odasında ya da kamudaki yöneticilik görevinde “kamu yararı” gözeterek ve “toplumcu” yaklaşımlar üreterek geçirmiş ve köşe dönme projelerine, rant amaçlı uygulamalara karşı çıkmış biri iken; mal mülk peşinde olmadığı MASAK raporları ile sabitken; rüşvet iddiası ile tutuklanıp saydığım diğer suçların sanığı olarak işlem görmek, trajikomik değilse kaderin bir cilvesi olsa gerek.

Otuz yıllık kamu görevim boyunca mesleğimin en çok rant üretmeye müsait alan ve kentlerinde görev yapmış olmama rağmen, şahsıma ve aileme yönelik bir haksız kazanç isnadı bugüne kadar hiçbir kovuşturmanın konusu olmamıştır. Bu durum yalnızca bir hukuki gerçek değil aynı zamanda mesleki duruşumun ve kamuya hizmet anlayışına bakışımın bir sonucudur. Rant ve köşe dönme işleriyle hayatı boyunca mücadele etmiş bunun için çalıştığı ilk kurumda sürülmüş, bu yönde meslek odası yöneticiliği üstlenmiş, akademik yayın yapmış, İstanbul’da da tahliye ettiğimiz mekanlarda silah çekilerek tehdit almış birisi olarak, “rutin imzalarım” ile örgüte hizmet edip kamuyu dolandırdığım iddiaları mantıktan, hukuki-müşpet gerçeklerden tamamıyla yoksundur.

Şehir planlama mesleği, eğer rant gözünüz açık ve kamucu bir bakış açımız yoksa, “kişisel zenginleşmeyi hedefliyorsanız”; Sizi **“1 cm ile ya da bir imza ile, milyon dolarlar kazandırabilecek suistimaller ve rantsal ilişkiler dünyası içine atabilecek”** birikimleri bazen de yetkileri barındırabilir. Bu biraz da tercih işi. Ancak benim tercihim hiç bu yönde olmamıştır. Ben, mesleğimi her zaman kamu ve toplum yararı ilkeleri doğrultusunda icra ettim; depremlerde can kaybının nasıl azaltılacağına, ulaşım sorunlarının nasıl çözülebileceğine, barınma sorununun çözülebileceğine ve kentlerin nasıl planlı gelişebileceğine odaklandım. Hem eğitimim hem de mesleki pratiğim bu doğrultuda şekillendi.

Ülkemde hürriyetimden mahrum bırakılmış olsam da bu sorunları düşünmekten, çözüm üretmekten ve fikir geliştirmekten asla vazgeçmedim. Üstlendiğim işlerin gereği attığım imzalar “milyarlık rantlar üretirken”, kişisel zenginleşmeyi hedef edinmiş bir meslek insanı olsam; ülkemin rantı en yüksek kent ve belediyelerinde yaptığım görevlerde benim ve yakınlarımın hatırı sayılır bir mal varlığı edinmesi mümkündü. Mal beyanım bellidir: 2022 öncesi (birisi İzmir’deyken oturduğum lojman olmak üzere) kredi ile edindiğim iki evim var; arabam yok, başka bir mülküm, param da yok. Bunu iddianamede böyle ortaya koyuyor. Ben dahasını söyleyeyim: lojmanın banka kredi taksitlerini (beş yıllık) cezaevinde maaşım kesilmiş halde yaz aylarında bitirebildim. Hiçbir kötü alışkanlığım ve savurganlığım yok. Ailesine bağlı, işinde kazandığı maaşını ailesinin geçimine tahsis etmiş bir insanım.

Hal böyleyken, yaşadığım aile ortamı ve etik kurallara sıkı bir biçimde sadık kalarak sürdürdüğüm mesleki ve bilimsel çalışmalarım ortada iken, adımın yolsuzlukla, yüz kızartıcı cürümlerle, organize suçla anılması, son derece üzücüdür ve büyük bir haksızlıktır. Mahkemenizin yürütülen kovuşturma sonucunda, yüklenen suçların şahsımla ne kadar ilgisiz olduğunu saptayarak kuracağı beraat hükümleri ile masumiyetimi tüm ülkeye duyuracağına inanmak istiyorum.

2.BÖLÜM EYLEMLER/GERÇEKLER

Benim tutukluluğum, o tarihte nişanlım olan eşim Filiz Hanım'ın evine, sabah saat 06.00 sularında, kendisi evde bulunmadığı halde çilingir marifetiyle izinsiz girilmesiyle başlamış; açık bir hak ihlali gerçekleştirilmiştir. Tarafımın da arandığını öğrenmem üzerine, kendi irademle Vatan Emniyet'e giderek teslim oldum. Akabinde sağlık kontrolüne sevk edildim; ancak emniyete girişim herkesten ayrı olduğu için herhangi bir "alma" görüntüsü oluşmadığından olsa gerek, sağlık kontrolü sonrası emniyete girişimiz tekraren kurgulanmıştır. Bir memur tarafından "abi kusura bakma, bir daha giriş yapacağız" denilerek dışarı çıkarıldım; ardından bir başka memur tarafından kolumdan tutularak emniyete girişim cep telefonu ile kayda alındı. Kısa süre sonra "bunu böyle çekmişiz, bir daha gireceğiz, bu kez yatay çekilecek" denilerek aynı işlem tekrar ettirildi. **Yani görüntünün alınabilmesi için Emniyete 3 kez polis marifetiyle sokulduğuma yönelik görüntü alındı ve servis edildi. Oysa emniyete ben kendi ayaklarımla gitmiştim.**

Söz konusu görüntülerimin daha sonra yandaş yayın organlarında "yakalandı" şeklinde servis edildiğini gördüm.

Ardından 23 Mart günü, bilindiği üzere birçok arkadaşım gibi tutuklanarak Silivri'deki Marmara (9 nolu) Kapalı Ceza İnfaz Kurumu'na konuldum. Tek kişilik, tecrit edilmiş bir hayatı yaşamaya çalıştığım böylesi bir ortamda 15 aydır tutukluyum. Kendim teslim olduğum halde kaçma şüphesi var diye tutuklanmam ne kadar ironikse görüntülerin "yakalandı" diye paylaşılması o kadar saygısız ve hasmaneydi. İtibarımla oynandı. Burada bir hak ihlali olduğunu düşünüyorum.

Şekil 1: Vatan Emniyete kendi ayağımla giriş fotosu (21.03.2025)

Emniyette sorulan 7 sorunun 6'sında İBB'de görevde olmadığımı İzmir'de Genel Sekreter olduğumu ifade ettiğim ve 1 ihalenin de açık ihale olarak yapıldığını söylediğim halde tutuklanmaya sevk edildiğimi şaşkınlıkla, -avukatlarımın da bir kısım medya organlarından öğrenebildiğini duydum. Nitekim bu duyum gerçek oldu. Tıpkı tutuklandığımızın daha hakimlikçe bize bildirilmeden, bazı basın-yayın organlarıncı önceden duyurulması gibi! Şaka gibi belki ama inanın o anları yaşayanlar için hiç komik değil!

23 Mart günü tutuklandığımda gördüğüm kararda; açıkça suç örgütüne üye olmak ve rüşvet almak suçlarından tutuklandığım ifade ediliyordu. Delil karartma, kaçma ve benzeri tüm karara esas dayanakların neler olduğunu ve gerekçede delil olarak gösterilen "gizli tanık ifadeleri, HTS raporları ve MASAK raporlarının" hakkımda ne tür isnatlar ürettiğini 8 ay boyunca kısıtlılık gerekçesiyle öğrenemedik. Üstelik bana rüşvete dair soru sorulmadı! **Ancak ben 8 ay boyunca sekiz ayrı hâkime, rüşvet almak suçuna dair ithamın hangi somut delile dayandığının açıklanması gerektiğini; bana en ufak bir menfaat sağladığını iddia eden varsa yüzleştirilme isteğimi; tek bir belge, usulsüz mal edinimi, gelirle orantısız varlık ya da para trafiği var ise canıma kıyacağımlı; Kıbrıs gazisi ve rahmetli bir babanın, ona söz vermiş evladı olarak beytülmale el uzatmadığımı; suç örgütü filan bilmediğimi, öyle bir şeye hizmet edemeyeceğimi; "dosyada rüşvete dair ne olduğunu bana söylemeseniz de siz kontrol edin" diyerek, adeta yalvardım. "Sizler olmadığını göreceksiniz." desem de dinletemedim. Sekiz kez rüşvet almaktan ve suç örgütüne üye olmaktan tutukluluğumun devamına karar verildi.**

Sekiz ay sonra iddianame çıktığında gördük ki rüşvetin R'si bile yok; tek bir usulsüz para hareketi, mal edinimi, bunlara dair tek bir iddia dahi yok. Buna rağmen hakkımda lehte ve aleyhte delilleri toplamakla yetkili ve sorumlu Cumhuriyet Başsavcılığı görevini yerine getirmemiş, lehe olan delilleri toplamamış ya da toplamışsa iddianamede göstermemiştir. Rüşvet konusunda iddianamede hakkımda KYOK bulunmaması hasmane değilse lehe hiçbir şey söylememe gayreti değil midir? İddianamede, rüşvete dair herhangi bir kanıt ya da iddia bulunamayınca, bu kez kamu görevlisi olarak attığım bazı imzalar nedeniyle

ihaleye fesat karıştırma suçu ile suçlandığımı; hatta bu ihalelerin bazılarında iştiraklerde yapılan ihalelerin sonucuna dair yapılan değerlendirmelerde kamunun nitelikli dolandırıcılığı sonucu doğduğu iddia edilerek, atmadığım imzalar için dahi dolandırıcılıkla itham edildiğimi gördüm. Üstelik soruşturma aşamasında sorulmayan sorular ve alınmayan ifadeleri, kabul edilen iddianame üzerinden huzurunuzda ilk kez veriyor oluşumuz da bir hak ihlali değil midir?

İHALEYE FESAT KARIŞTIRMA SUÇU BAKIMINDAN

Bu aşamada, imza atarak Encümene sevk ettiğim “ihale dokümanı” olarak bilinen evrakın, ihaleye fesat suçlamasının delili olarak gösterilmesinin yüklenen suçla hiçbir ilgisinin bulunmadığını ortaya koymak ve ihale süreçleri hakkında detaylı açıklamalarda bulunmak istiyorum.

İddianamenin **61 ve 62 nolu** eylemleri kapsamında ihaleye fesat karıştırmak ve kamuyu nitelikli dolandırmak suçları ile suçlanıyorum. İddianame ile **suç tarihi** olarak, ihalenin yapıldığı tarihler belirlenmiştir. Bu tarihlerin ilki, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin encümeni aracılığıyla yaptığı “reklam mecralarının işletilmesi” ihalesidir. İddianame, ihale tarihi olan **24.06.2020** tarihini, suç tarihi olarak ifade etmektedir. Diğer suç tarihi ise, bu ihaleyi alan belediye iştiraki olan Kültür A.Ş.'nin alt yükleniciyi belirlemek için yaptığı ihale günü olarak belirenmiş olup, söz konusu ihale **28.07.2020** günlüdür. İddianame ile, bu iki ihalenin yapılması yoluyla hem ihaleye fesat karıştırma hem de nitelikli dolandırıcılık suçlarının oluştuğu, bu suçların da bir sözde suç örgütü kapsamında, “en başından planlanmış bir faaliyet” olduğu ileri sürülmektedir. Ancak iddianamenin atladığı çok küçük ama önemli bir detayı Heyetinize arz etmek isterim: **Suç tarihi diye ifade edilen 2020 yılının Haziran ve temmuz aylarında, ben İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nde çalışmıyorum. İstanbul kentinde ikamet de etmiyorum. İzmir Büyükşehir Belediyesi'nin genel sekreteri olarak kamu görevi icra etmekteydim. Örgütsel ilişki içinde olduğum ve beraber suç işlediğim iddia edilen hiçbir şahsı, tanıımıyordum. 2022 yılının haziran ayında tayin olduğum kurumda, 2020 yılında başka kurumun yöneticisi iken ihaleye fesat ve dolandırıcılık suçunu işlediğim iddia edilmektedir. 2020 yılındaki ihale süreçlerinde İBB içinde hiçbir görevimin, imzamın ve dolayısıyla sorumluluğumun bulunması söz konusu değildir.** Bilirkişi raporları ile kamu zararından sorumlu tutulmamın nedeni yalnızca ihale dokümanına “olur” veren ya da ihale kararını kesinleştiren “imza” atmak olarak gösterildiğine göre; 2020 yılında İBB'nin hiçbir ihale belgesinde imzam olmadığından, isnat edilen ihaleye fesat karıştırma ve nitelikli dolandırıcılık suçlarının faili olmam fiilen de hukuken de imkânsızdır. **Bu hususun, emniyet ve savcılık ifadelerinde de sorulmasına ve zaman-mekân imkânsızlığını açıkça belirtmeme rağmen iddianameye girmesi ve bunlarla suçlanmam, iddianame düzenlenirken savunmalarımın hiçbir surette okunmadığını ortaya koymaktadır. Söz konusu fiili imkansızlığa karşın, hiçbir bireysel değerlendirme içeremeyen matbu kararların rahatlıkla yüzüme okunması yolu ile tutuklandığım anlaşılmaktadır.** Bu durum her anlamda üzücü ve ülkemiz ve hukuk sistemimiz açısından da ağır tahribat yaratan, bugüne değin adil biçimde soruşturulmadığımı gösteren, hakkımdaki masumiyet karinesini yerle yeksan eden bir nitelik taşımaktadır ve uğradığım zararın manevi olarak asla telafi edilemeyeceğini düşünmekteyim. Heyetinizin kabul ettiği bu iddianamede görevde olmadığım dönem için suçlandığım fiillerin ne olduğunu anladıysanız, anlatmanızı ya da gerekli soruları sorarak durumu açığa çıkarmanızı istirham ediyorum.

Aksi hâlde, fizik kurallarını bizzat değiştirmiş olmam gerekiyor. Çünkü aynı anda iki farklı yerde bulunmak, yalnızca bu iddianamenin değil, doğanın da inkârıdır. Bilim kurgu bile bu

kadarını zorlamaz. Bildiğimiz bilim kurgu literatüründeki örnekler içinde ancak “Doctor Manhattan” aynı anda birden fazla yerde var olabilir. Ama o bile aynı anda iki ayrı kamu görevini üstlenmez. Onun bile bir sınırı vardır. Bu iddianame ise o sınırı da aşmış görünüyor. Buna göre ben hem İzmir’in Genel Sekreteriyim hem de İBB’nin Genel Sekreter Yardımcısı. Yani yalnızca mekânı değil, görevi de bölmüşüm. Üstelik aynı anda. Bu artık hata değil; akılla, mantıkla ve gerçeklikle bağını koparmış bir kurgu. İmkânsızın bile ötesinde, ciddiyetle açıklanamayacak bir iddia.

Yargıtay 5.Ceza Dairesince bu konuya ilişkin, failin olay tarihinde görev ve yetkisinin bulunmaması halinde suç isnadının mümkün olamayacağı yönünde kararları olduğu bilinmektedir. Bu nedenle isnat edilen 61, 62, 110 ve 115 nolu eylemler açısından fail yönünden hukuken imkânsızlık bulunmaktadır.

İddianamenin 63, 69, 73, 75 ve 76 nolu eylemlerinde, İBB içindeki reklam ihalelerine; 110, 111, 113, 114 ve 115 nolu eylemlerinde ise belediye tesislerinin işletilmesine ilişkin ihalelere fesat karıştırdığım iddia edilmektedir. Bu eylemlerden **110 ve 115 nolu olanları da 61 ve 62 nolu eylemleri ile ancak ters yönde benzerlik taşımaktadır. Çünkü, 110 ve 115 nolu ihaleler, İBB’deki görevimin sona erdiği 2023 yılı Kasım ayı sonrasında gerçekleştirilmiştir. İddianamede bu iki ihalenin suç tarihinin 13.12.2023 olarak gösterildiği belli olup, İBB’de görevli değilken yapılan ihalelere de fesat karıştırmam fiilen imkânsız bir durumdur.**

Daha önce arz ettiğim üzere, İBB’de 2022 yılı Haziran – 2023 yılı Kasım ayı arasında 17 ay süreyle kamu görevi yaptım. Yerel seçimlerde aday olabilmek üzere 30 Kasım 2023 tarihinde memuriyetten çekildim. Bu tarihten sonra yapılmış bir ihaleye fesat karıştırmam mümkün değildir.

Görev sürem kapsamında gerçekleşmiş eylemlerin gerçekleşme biçimi ile ilgili sağlıklı bir fikir edinebilmek için, Devlet İhale Kanunu kapsamında gerçekleşmiş söz konusu ihalelere ilişkin hukuki süreçlerin Yüce Heyetinizce anlaşılmasında büyük önem olduğunu düşünüyorum. **Zira kamu görevi nedeniyle atılan “rutin imzalar” dışında, hakkımda başkaca bir delil olduğu gösterilmemekte ve imza atmak dışında şahsıma başkaca bir fiil isnat edilmemektedir.**

Yüklenen suçların yalnızca olur vermek ya da kesinleştirmek için imza atarak işlenemeyeceğini, ihale sürecini hukuki ve idari olarak anlayarak çözümleyebiliriz. İdare hukuku açısından bu sürecin neye tekâmül ettiğini avukatlarım uzmanlıkları doğrultusunda ayrıca ortaya koyacaklardır. Ancak otuz yıllık belediyece ve on yedi yıllık üst yönetici olarak, benzer süreçleri 4 farklı kurumda ve 3 büyükşehirde defalarca yaşamış deneyimli bir kamu görevlisi olarak, Heyetinizi “encümen ihalesi nedir, nasıl yapılır ve sorumluluklar nasıl dağılır” konularında bilgilendirmek isterim.

Sayın Başkan,

Büyükşehir belediyeleri dâhil kamuda iki tür ihale yapılır. İlki, kamunun mal ve hizmet aldığı, yapım işi ve inşaat yaptırdığı ihalelerdir. Bunlar **4734 sayılı Kamu İhale Kanunu uyarınca ihale edilir ve ihalenin her aşaması harcama yetkilisi olarak kanunun tarif ettiği daire başkanları eliyle “ilgili dairesince” yapılır. Üst yöneticilerin imzası ve dahli bulunmaz.** Nitekim iddianamede bu usulle yapılmış bazı ihalelerde daire başkanları üzerindeki sıralı amirler sorumlu tutulmamıştır. Bu yöndeki ihalelerden doğan ihaleye fesat suçlamalarının birçoğunda, kamu görevlisi arkadaşlarımız, olması gerektiği gibi, “tutuksuz”

yargılanmaktadır. Bu ihalelerde kamu hakediş ile para öder, imalat-mal alır yaptırır. En uygun (çoğu kez en düşük fiyatı veren) teklife işi vermesi esastır.

İkinci tür ihale ise kamunun hüküm ve tasarrufundaki malların satış ya da kiralanmasına dair ihalelerdir. Bu tür ihaleler ise **2886 sayılı Devlet İhale Kanunu gereğince yapılır. Belediyelerde bu tür ihalelerde ihale komisyonu olarak ilgili uzman dairenin atayacağı uzmanlar değil, bizzat “Belediye Encümeni” yetkili kılınmıştır.** İhalenin yapımı sırasında “ihale komisyonu” görevini, encümenin üstleneceği ifade edilmiştir. İddianamede encümen tarafından yapılmış ihalelerde görev alan, hatta almayan; sürecin bir yerinde imzası olan birçok kamu görevlisi ise, 4734 sayılı Kanun uyarınca yapılan ihalelerin aksine, tutuksuz yargılama ilkesine aykırı olarak tutuklu yargılanmaktadır. **Benim de bir yılı aşkın süredir tutuklu yargılanmama neden olan bu ihale süreci, idare hukukunda “zincir işlem” olarak ifade edilen bir dizi işlem ve imza ile hayata geçmektedir.** Bu ikinci tür ihalelerde ise kamu para ödemez; kiraladığı, sattığı mal ve tesislerinden gelir elde eder. Ödeme yapmaz, para kazanır. Adı bilirkişi raporu olan rapor ve bunu dayanak alarak hazırlanan iddianame ise bu 4734-2886 farkını ya bilmiyor ya da karıştırıyor görünmektedir. Bilirkişi raporlarındaki kamu zararı hesabı sanki mal-hizmet alımı gibi hesaplanmıştır. Gelir elde edildiğini değil para harcadığını düşünerek yazıldığı izlenimi vermektedir. Bu haliyle bilirkişi raporu adı verilen ve uzmanlıktan çok taraflı olduğunu düşündürten isimlerce hazırlanmış raporlar ne bilirkişi raporu olarak addedilebilir ne de delil.

Hukuki literatürde, idare hukuku bağlamında “zincir işlem” ne anlama geliyor diye bakarsak:

“Zincir işlemler, hukuki bir sonucu ifade ettiği varsayılan bir amaç işlem kadar iş birliği içinde bulunan işlemler olarak tarif edilmektedir.” (Dursun, Hasan, 2025; “Zincir İşlemlere Karşı Hangi Aşamada Dava Açılabilir?”, TBB Dergisi, s. 237).

“Zincir işlemlerin özelliği, zinciri oluşturan halka işlemlerin düzenleyici nitelikte olmayan bir dizi işlemde meydana gelmesi ve bunlar arasında gerçek anlamda bir hukuki bağ bulunmasıdır. Buna göre idari süreç içinde yer alan ve iptal davasına konu oluşturmayan işlemler, sonul/amaç işlemde bağımsız olarak hukuki bir değer taşımayan ya da sonul/amaç işleme çözülemez bir hukuki bağ ile bağlı bulunan halka işlemlerden ibarettir.” (Erkut, C., 1990; “İdari İşlemin Kimliği”, Danıştay Yayınları, No: 51, Ankara).

Bu tanımlardan anlaşılacağı üzere zincir işlemin halkaları içinde, sonul/amaç işlemde bağımsız olarak hukuki bir değer taşıma durumu başlı başına belirleyicidir. *“Ayrıca zincirin bazı halka işlemlerinin dava konusu dahi olamayacağı ifade edilmektedir. Zincir işlemlerde yer alan halka işlemlerden kimileri, nihai işlemde bağımsız bir değer taşımaz; dolayısıyla iptal davasına konu olmaz”* (Dursun, Hasan, 2015).

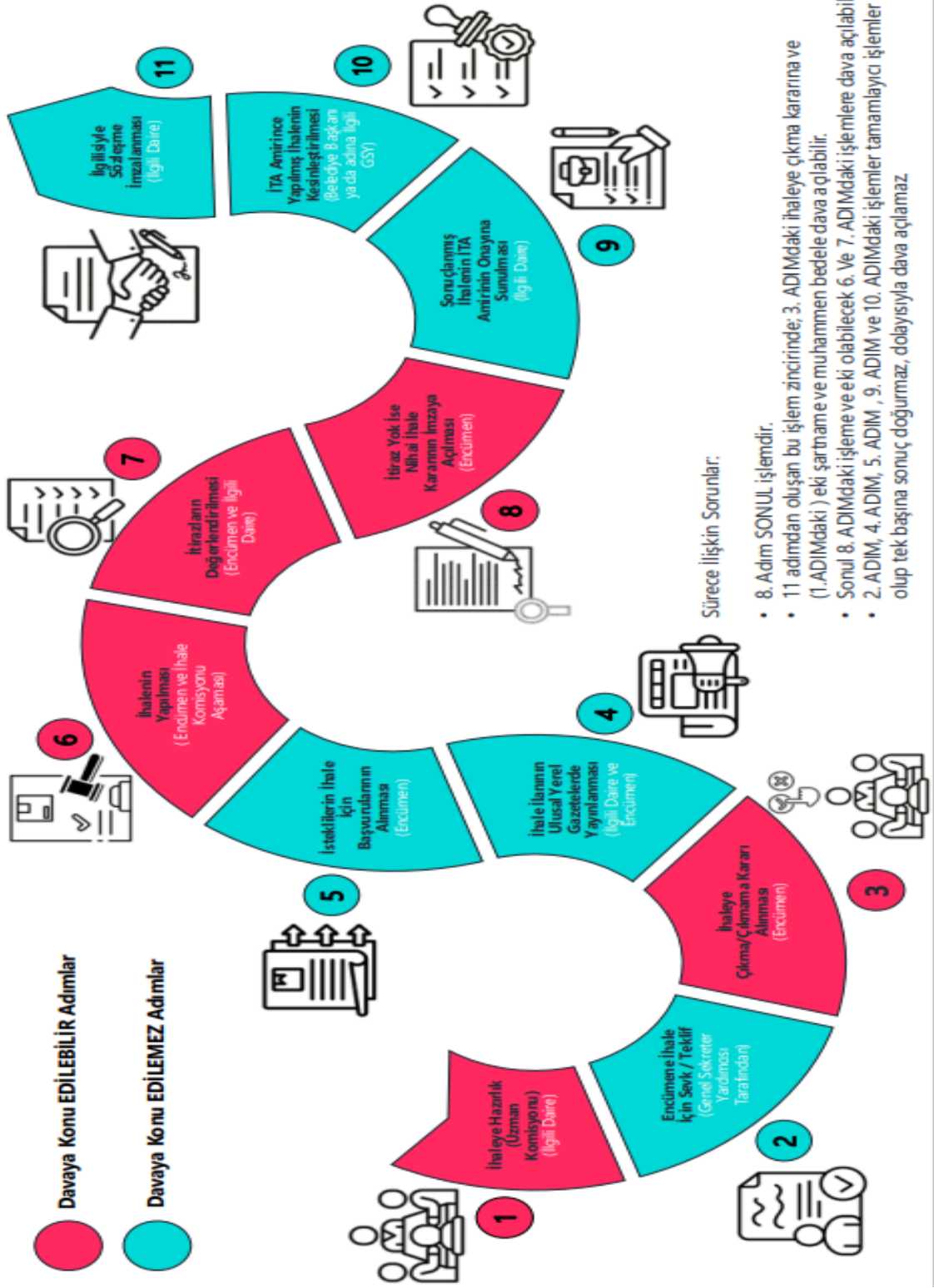
İdare hukukunun bu temel tespitleri açısından iddianamede tarafıma ve beraberimdeki birçok kamu görevi yapan arkadaşımıza atılı suçlara konu edilen ihale süreçlerinde yer alan işlemler, şöyle sıralanabilir:

- 1) İhale yapılacak mülk ya da tesis için iki ayrı komisyon teşekkül ettirilir. Birisi şartname, diğeri muhammen bedel belirleme amaçlı uzman komisyonlardır. İlgili mesleki uzmanlıklara bakılarak yetkili müdür ve daire başkanları tarafından bu hazırlıkları yapacak isimler belirlenir.
- 2) Sıralı zincir içinde ilgili uzmanların imzalayıp kayıt altına aldıkları komisyon raporları, şartname ve bedel ekine konularak 2886 sayılı Kanun gereği ihale kararı almaya ve ihale yapmaya yetkili yasal organ olan belediye encümenine sevk edilmek

üzere bir teklif yazısı hazırlanır. **Bu teklif, bağlı olduğu Genel Sekreter Yardımcısının olmasına açılır ve olurun imzalanması ile ilgili tüm evraklar bir karar alınmak üzere encümen gündemine alınır.**

- 3) Encümen, ilan ettiği gündem ve yasal toplantı zamanında toplandığında gündeminde olan bu ve benzeri başkanlık tekliflerini inceleyerek ihaleye çıkma ya da eksiklik, hukuka aykırılık ve hatalar tespit etmesi hâlinde bu ihale ile ihaleye çıkılmasında sakınca olduğunu düşünerek dairesine iade kararlarından birisini verir.
- 4) İhaleye çıkma kararı verildiyse, Kanun'un tarif ettiği usulde, ulusal ya da yerel gazetede ölçğine göre belirlenen şekilde ve Kanun'la belirlenen sürelerde ihale duyurusu yapılır. Bu duyuruda ihale günü, yeri, tarihi ve şartnamenin alınabileceği adres tüm kamuoyuna ilan edilir.
- 5) İstekliler, duyuruda belirtilen adresten ilgili daireden şartname temin ederek hazırlık yapar; istenilen belgelerle birlikte ihale günü öncesi verilen son tarihe kadar dosya ve tekliflerini Encümen Müdürlüğüne sunarlar.
- 6) Encümen, ihale gününde ihale komisyonu sıfatıyla toplanır; ihaleye katılanların huzurunda dosyaları açar, evraklarını uzmanlar inceler. Gerekirse bunun için alt komisyon kurar; yeterliliği sağlamış teklifleri açar ve usulüne uygun şekilde, gerekiyorsa açık artırma da yaparak ihaleyi sonuçlandırıp kayıt altına alır.
- 7) Yasal süresi içinde ihaleye ya da şartnamesine itiraz var ise, ilgili dairesinden görüş isteyerek encümen bu itirazları karara bağlar. İhale sonucu da daha öncesinde şartnamede ilan edildiği üzere, davaya konu edilebilir.
- 8) **Encümen, eğer itiraz yok ise ya da itirazlar reddedilmiş ise, tüm üyelerinin imzası alınarak, varsa ayrışık oy ve şerhler de kayda geçirilerek ihale kararını sonuçlandırır.**
- 9) **Sonuçlanmış ihale, encümen kararıyla 2886 sayılı Kanun'un "ita amirinin onayına sunulur" hükmü gereği kurumun ita amirine ya da yetki devri yapılmışsa onun adına yetkili yöneticinin onay imzasına sunulur.**
- 10) **İta amiri, Kanun'da ihale yetkilisi olarak tanımlanır bu aşamada ihale yetkilisi önüne gelen encümen ihale kararı üzerinde şeklen inceleme yapar, ihaleye itiraz varsa, encümen tarafından itiraza verilen cevabın hukuka uygun olup olmadığını inceleyerek kesinleştirme imzasını atar.**
- 11) Bu aşamadan sonra 'kesin karar' ilgililerine tebliğ edilir. Kesin teminat yatırıldıktan sonra ilgili dairesi (harcama yetkilisi) ile yüklenicisi arasında sözleşme imzalanınca zincir tamamlanmış olur. (Şekil:2)

2886 Sayılı Kanun'da İhale Süreci ve Sorumluları

Şekil 2: 2886 Sayılı Devlet İhale Kanunu'na göre Zincir İşlemler.

Kaynak: Çakmak, E., Gökce B, 2025

Tarafıma iddianamede isnat edilen 8 eylemin (Eylem 63, 69, 73, 75, 76, 111, 113, 114) tamamında, 11 adımda tarif ettiğim zincir işlemin;

- **2. adımında, ilgili dairenin tekemmül ettirdiği ve uzmanların hazırladığı ihale dokümanı dosyası, “olur” verilerek, bir karar alınmak üzere encümene sevk (teklif) edilmiş;**
- **10. adım olarak encümen tarafından karara bağlanan ihaleye, ita amirinin yıllar öncesinden beri devrettiği yetkiye dayalı olarak uygulandığı üzere, “kesinleştirme” imzaları atılmıştır.**

Bu süreçlerde ihaleye çıkma kararına ya da encümen tarafından karara bağlanmış ihaleye dair bir itiraz tarafıma ulaşmamış; dosyasında da böyle bir belgeye rastlanmamıştır, yani, herhangi bir itiraz yoktur.

Dolayısıyla, belediye iştiraki olan, bir açıdan “kamusal bir iktisadi teşekkül” niteliği taşıyan bir kuruluşun aldığı, muhammen bedelin üzerinde sonuçlanmış ve itiraz da olmamış bir ihaleyi kesinleştirmemek mümkün değildir.

Aksine, ihale kesinleştirilmez ve süreç baştan başlatılırsa, yeni ihale sonuçlanana kadar işletilmeyen tesis, alınmayan kira ve gelir nedeniyle bir sonraki yılın Sayıştay incelemesinde gerekçesiz iade ile kamu zararına yol açıldığı belirtilerek kesinleştirmeyen ismin sorumluluğuna “kişi borcu çıkarılacağı” bilinmektedir.

Kaldı ki, İstanbul Büyükşehir Belediyesinde yıllardır bu yetkiyi başkan adına kullanan Genel Sekreter Yardımcısı olarak atanmış kamu görevlileri, binlerce encümen ihalesinin tamamını kesinleştirmiştir. Bu işlemlerin hiçbirisi hakkında tek bir kovuşturma bulunmamaktadır.

Tarafımca söz konusu eylemlerde atılmış iki imza da “tek başına sonuç doğurmayan” ve “tek başına dava konusu olmayan” nitelik taşır; ancak “sonul/amaç işlemin ayrılamaz parçaları” oldukları kabul edilir. Buna rağmen, hakkımda herhangi bir “haksız menfaat unsuru fiil oluşturabilecek” bir fiil bulunamadığından olsa gerek, bu rutin imzalar “suç unsuru” gibi gösterilmektedir.

Bu konuda Danıştay, zincir işlemlerde nihai karar dışında kalan işlemlerin tek başına hukuki sonuç doğurmayacağı yönünde görüş benimsemiştir. Bu sebeple tarafımca atılmış tek başına sonuç doğurmayan işlem niteliğindeki imzalarım suç oluşturmamaktadır.

Bu zincirin sadece bir “parçası” olan işlemlerin, amaç işlemten ayrılması mümkün olmadığı gibi, amaç işlemten bağımsız ele alınarak tek başına hukuki sonuç üretmesi de söz konusu değildir. Bu duruma ilişkin güncel bir örnek vermek amacı ile, idarenin ihale sürecine kendi içindeki “denge-denetleme mekanizması ile” ürettiği bir kararı da paylaşmak istiyorum.

Sayın Başkan, bu bölümde vereceğim örnek çok çok güncel ve bir o kadar da önemlidir.

Bizler cezaevindeyken yapılmış bir suç duyurusu üzerine, (normalde bu davada da suç örgütü tanımı yapılmasa uygulanabilecek bir süreç işletilerek); Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından 4483 sayılı Kanun uyarınca İstanbul Valiliğinden soruşturma izni istenmiştir. Eğer bu davaya da bir suç örgütü şemsiyesi zorla giydirilirse, isnat edilen eylemler muhtemelen TCK md

257 ile düzenlenen “görevi kötüye kullanma” suçu kapsamında değerlendirilecek ve Valilikten soruşturma izni istenmesi gereği duyulacaktı. Örnek olarak sunduğum olayda, Valilik makamı soruşturma izni verilmesine gerek olup olmadığına karar vermek üzere bir ön inceleme başlatmış, mülkiye müfettişleri atayarak müfettişler vasıtasıyla tarafımdan ve ilgili iddiaya konu encümen işlemine dair süreçlerde görev alan tüm kamu görevlilerinden savunma istemiştir. İstanbul Valiliği tarafından verilen ve Sayın Davut Gül imzalı 03.12.2025 günlü ve 2025/22 sayılı karara bakıldığında; şikâyete konu encümen kararı ile ilgili olarak, yalnızca “encümen üyeleri ve encümen kararına esas olan bürokratik süreçlerdeki bazı uzman ve yöneticiler hakkında” soruşturma izni verildiği görülmektedir.

“*Bunun neresini anlatıyorsunuz?*” denilebilir. Ancak bu kararın iki önemli çıkarımı vardır:

- İlki; bu iddianamedekinden farklı olarak, mülkiye müfettişlerinin, soruşturulacak kişiler tespit edilirken asıl işlemde (ihale kararı) imzası olanları belirlediği ve aralarında bir ayırım yapmadığıdır. Davamızın dayanağı olan iddianame ile sonuçlanan araştırmada ise böyle yapılmamıştır. Bazı isimler seçilip sorumluluk yüklenmiş, bazı isimler ise ayıklanmıştır!
- İkincisi ise tarafımı çok yakından ilgilendirmektedir. Buna göre;

“Söz konusu işlemlerin encümene teklif edilmesine ilişkin müdürlüğün 02.01.2023 tarih ve 7240 sayılı teklif yazısında OLUR’U bulunan Genel Sekreter Yardımcısı Dr. Buğra Gökce’nin, tek başına sonuç doğurmayan ve sonucu encümen kararına bağlı olan bu işlem nedeniyle sorumluluğu bulunmadığından hakkında 4483 sayılı Kanun hükümleri uyarınca soruşturma izni verilmemesine” karar verilmiştir.

Bu karar açıkça göstermektedir ki, sonul/amaç işlem olarak tarif edilen zincir işleme götüren halka işlemlerden, tek başına sonuç doğurmayanların imzalanmasından dolayı hiç kimse sorumlu tutulmamaktadır.

Bu iddianame ile tarafıma yüklenen suçlara dönersek, Genel Sekreter Yardımcısı olarak imzamanın bulunduğu 8 eylemdeki sorumluluk tanımı de süreç olarak bu örnekle birebir aynılık göstermektedir. **Bir başka ifadeyle; Valilikten soruşturma izni istenmiş olsaydı, tek başına sonuç doğurmayan nitelikteki bu 8 eylemdeki imzalarım nedeniyle hakkımda herhangi bir soruşturma izni verilmeyecekti.**

Soruşturma izni alınmayacak bir konuda 15 aydır hapis yatıyorum yani! İhaleye fesat ya da dolandırıcılık suçunun oluşması için sanığın “hileli bir hareket yapması”, bu yönde bir fiilin tespit edilmiş olması gerekir. Benim sevk ve kesinleştirme işlemlerim “hile” olarak kabul edilemez. Bu hususu Yargıtay da “*Şekli sorumluluk tek başına suç sayılmaz*” diye birçok kararı ile temel ilke olarak ortaya koyuyor. Avukatlarım bu kısmı detaylandıracaktır.

Ceza Hukukunun en temel ilkelerinden birisinin “fiilsiz suç olmaz” ilkesi olduğunu cezaevi okumalarım sürecinde net biçimde öğrendim. Buna göre; bir kamu görevlisinin cezai sorumluluğunun doğabilmesi için suçun kanuni tanımında yer alan fiilin bizzat gerçekleştirilmiş olması gerekir.

Oysa iddianame kapsamında tarafımda;

- İhale şartnamesine müdahale edildiği,
- İhale sürecinin yönlendirildiği
- Herhangi bir katılımcı ile irtibat kurulduğu
- Menfaat temin edildiği

yönünde tek bir somut fiil isnat edilmemektedir; iddianamede bu yönde bir iddia ya da ifade bulunmamaktadır. O halde, suç oluşturacak ve şahsımca icra edilmiş bir fiil yoktur. Fiil olmadan hangi suçu işlemiş olabilirim? Bu haliyle iddianame rutin imzalarımın suç üretmeye çalışan bir belge niteliği çalışmaktadır.

Bahsettiğim 8 eylemin 5'i reklam mecralarının kiralanarak işletilmesi, 3'ü ise belediye tesislerinin kiralanmasından ibarettir. Bu ihalelerin ne muhammen bedelinin belirlenmesinde sorumluluğum ve imzam vardır, ne de şartnamenin hazırlanmasında herhangi bir görevim, sorumluluğum ve dolayısıyla imzam bulunmaktadır. İlgili uzmanlarınca usulüne uygun hazırlandığını düşündüğüm ve tüm sıralı yöneticiler tarafından imzalanmış ihale evrakını, tamamen kurumsal iş bölümü ve güven esasına dayanarak, encüme bir karar alınmak üzere sevk etmek amacıyla atılmış bir imzadan ibaret eylemimle, ihaleye nasıl fesat karıştırmış olabilirim?

İdare hukukunda, sıralı işlemlerde üst makamların belgelere attığı imzaların “güven ilkesi” uyarınca atıldığı bilinir. Uzmanlarca oluşturulan komisyon raporları, teknik veriler ve incelemeleri içeren belgeler, güven ilkesi kapsamında imzalanıp havale edilir. Özellikle ita amiri, uzman komisyon ve ekiplerin hazırladığı (muhammen bedel, şartname gibi) işlemlerdeki olası hatalardan sorumlu tutulmamaktadır. Aksinin kabulü, cezaların şahsiliği ilkesine aykırı düşer. Takdir komisyonlarının hazırladığı rapordaki tüm değer ve rakamları en üst yöneticinin detayları ile bilmesi beklenmez. Aksi halde uzman ekipler teknik elamanlar niye çalışıyor olsun ki? Sorumluluk, benim burada onca olası hatayı kasten istemem, desteklemem ile söz konusu olabilir. Böyle bir illiyet, iddianamede kurulamamaktadır. O halde, C. Başsavcılığı nasıl bir sorumluluk taşıdığını ve cezai kasıtlı suç işlediğimi iddia edebilmektedir? Bence benim değil ama iddianamenin kastı olabilir. İhaleye fesat olmadığını biliyorum ama soruşturma için bundan emin değilim!

Benzer biçimde, encümen kararı 5 çoğunluk imzası sonucu alınmıştır. Bu 5 kişinin 3'ü iddianamede şüpheli iken, 2'sinin şüpheli olarak değerlendirilmemesi; fesat olduğu iddia edilen ihalede attıkları imzadan sorumlu olmadıkları anlamına mı gelmektedir? Ya da ölçütü olmayan bu ayrımcı uygulama, “sorumluluk atılan imzalara göre değil, isimlere göre mi belirlenmektedir” sorusunu gündeme getirmez mi?

Dahası, bahsettiğim 3 kişiden biri, tüm sanıklar için olması gerektiğini düşündüğüm gibi tutuksuz yargılanırken; diğer ikisinin tutuklu olmasını gerektiren başkaca hangi fiilin icra edildiği ileri sürülmektedir? Tutuklu kişileri, tutuksuzlardan ayıran ve ihaleye fesat karıştırdıkları şüphesini doğuran etmen, yüklenen ek fiil, diğerlerinin içinde yer almadığı işlem nedir? İddianamede arkadaşlarım için de bu fiiller tanımlanmamış, benim için bir fiil iddia eden, adımları zikreden dahi olmamışken, rutin imzalar ile hangi suç kastından bahsedilebilir?

Amaç/sonuç işlem olan encümen kararında imzası olmayan bir yönetici olarak; benden önce 2019–2022 arasında Emlak Dairesinden sorumlu iki Genel Sekreter Yardımcısının da görev yaptığını, onların da bu iddianamede benim gibi suç örgütüne üye olmak ve ihaleye fesat karıştırmakla bu attıkları imzalar nedeniyle sorumlu tutuldukları hâlde tam da olması gerektiği gibi hiç tutuklanmamış olmalarını nasıl açıklayabiliriz? Tutuklu olmamı, durumumun sehven gözden kaçması ya da bir “adli hata” olarak mı yorumlamalıyız?

İddianame, “ihale yetkilisi” kavramını 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu'ndaki içeriğinden farklı biçimde, 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu'ndaki tanıma benzer şekilde yorumlamaya çalışan, hukuki dayanaktan yoksun bir bilirkişi raporuna dayandırılmıştır. Oysa **2886 sayılı**

Kanun'daki İTA amiri onayı, 4734 sayılı Kanun'daki harcama yetkilisi onayıyla aynı nitelikte değildir. Zira burada söz konusu olan, mal veya hizmet alımı suretiyle kamu gideri oluşturulması değil; aksine kamuya gelir elde edilmesine yönelik bir ihale sürecinin şekli tamamlayıcı imzasıdır. İddianame, bu temel ayrımı göz ardı etmektedir.

Sözde bilirkişi raporu ve bu rapora dayanılarak **hazırlanan iddianame, 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu ile 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu kapsamındaki “yaklaşık maliyet” ve “muhammen bedel” kavramlarını birbirine karıştırarak; muhammen bedelin düşük belirlenmesi ve şartnamenin katılımı sınırlayıcı nitelikte hazırlanması suretiyle ihaleye fesat karıştırıldığı iddiasıyla, 60 ila 120'ye varan eylemler bakımından suç isnadında bulunmuştur. Oysa burada açık bir kavram karmaşası, içsel çelişki ve kanunların hatalı yorumlanması söz konusudur. Şöyle ki;**

Yaklaşık maliyet, 4734 sayılı Kanun kapsamında kamunun para harcayarak temin edeceği mal ve hizmet alımları ile yapım işlerinin maliyetini ifade eder ve gizlidir. İsteklilerin bu bedelin altında teklif vermesi, kamunun daha az harcama yapması sonucunu doğurur; çoğu durumda da isteklinin ihaleyi kazanma ihtimalini artırır.

Buna karşılık, 2886 sayılı Kanun'daki **muhammen bedel; devletin malını satarken veya kiralarken elde etmeyi hedeflediği gelirin alt sınırını ifade eder.** Bu kapsamda isteklilerin, belirlenen bu alt limitin üzerinde teklif vermesi gerekir ve en yüksek teklifi veren istekli, kamuya daha fazla gelir sağlayacağı için ihaleyi kazanır. Uygulamada **muhammen bedel gizli tutulmaz, ilan edilir; zira isteklilerin bu bedelin üzerinde teklif vererek açık artırmaya katılması amaçlanır. Bu nedenle, muhammen bedelin yüksek belirlenmesi katılımı sınırlayabileceken, düşük belirlenmesi ise katılımı artırıcı ve teşvik edici bir etki doğurabilir.**

Dolayısıyla iddianame ve sözde bilirkişi raporunda ileri sürülen, muhammen bedelin düşük tutulması suretiyle rekabetin sınırlandığı iddiası hukuken isabetli değildir. Aksine, bu durumun daha fazla isteklinin ihaleye katılımını teşvik etmesi beklenir. Bununla birlikte iddianame, 2886 sayılı Kanun kapsamındaki bir kiralama ihalesinde, muhammen bedelin düşük tutulması nedeniyle kamu zararı oluştuğunu ileri sürmekte ve bu varsayımdan hareketle dolandırıcılık sonucuna ulaşmaktadır. Ancak uygulanan hesaplama yöntemi de hatalıdır. Zira **iddianame, kamunun tahsil edeceği kira gelirini, sanki kamunun harcama yapacağı bir ihale bedeliymiş gibi değerlendirerek kamu zararı hesabı yapmıştır. Bu yaklaşım hukuki ve mali gerçeklikle bağdaşmamaktadır.**

Kamu zararlarının tespiti, ülkemizde anayasal bir kurum olan Sayıştay'ın görev alanındadır. Nitekim Sayıştay tarafından yapılan rutin denetimlerde bu yönde bir kamu zararına ilişkin herhangi bir tespit bulunmamaktadır. Kaldı ki somut duruma özgü bir kamu zararı hesaplaması yapılacak olsa dahi, bunun iddianamede yer alan yöntemle yapılması mümkün değildir. Bu tür hesaplamalarda, Uzman Sayıştay denetçilerinin mahkemelerce bilirkişi olarak görevlendirilmesinin temel nedeni de budur. Bu haliyle iddianame; kanuni kavramları birbirine karıştıran, hatalı varsayımlar üzerine kurulu ve sistematik değerlendirme hataları içeren bir belge niteliği taşımaktadır.–Mahkemenize 2 emekli Sayıştay denetçisi ve 1 Kamu İhale Uzmanı tarafından hazırlanan bilimsel mütalaayı da sunuyoruz. Bu rapor da iddianamenin dayanak aldığı adı bilirkişi raporu olan raporun ve iddianamenin sorularının yerinde olmadığını ortaya koymaktadır.

Tarafımdan ve benden önceki ile sonraki genel sekreter yardımcıları tarafından İTA amiri sıfatıyla atılan imzalar, belediyenin harcama yapmasına yönelik değil; gelir elde etmesine yönelik süreçlerde, tahsilatın tutar ve niteliğini belirleyen idari işlemlerdir. **Bu nedenle ortada bir kamu harcaması bulunmadığından, 4734 sayılı Kanun kapsamında değerlendirilebilecek bir kamu zararından söz edilmesi hukuken mümkün değildir.** Kaldı ki, varsayım olarak bedelin düşük belirlenmesi nedeniyle kamu gelirinde azalma olduğu ileri sürülse dahi (ki bu husus da gerçeği yansıtmamaktadır) ihaleyi alan şirketlerin uzun yıllardır belediyenin kendi iştirakleri olan Medya A.Ş. ve Kültür A.Ş. olduğu açıktır. Dolayısıyla kamu kaynağı, kamu tüzel kişilikleri arasında kalmakta; kamunun bir cebinden diğerine aktarılmaktadır. Bu şirketlerin faaliyetlerinin taşeronlar aracılığıyla üçüncü kişilere haksız kazanç sağladığı iddiası da gerçeği yansıtmamaktadır. Nitekim ilgili daireler ve şirketler bakımından, söz konusu işlemlerin zarar doğurmadığı, aksine önceki yıllara kıyasla gelir artışı sağladığı sabittir.

Tablo:1 Medya A.Ş Kar/Zarar (2014-2025)

								PANDEMİ YILLARI				
MEDYA A.Ş	Eksi ifadeler(-) Zarardır.	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
	Vergi Öncesi Kar/Zarar	-14.719	4.050.214	11.275.318	719.079	950.952	-5.043.975	-10.398.649	10.447.393	5.483.362	28.701.422	3.765.298
	Vergi Sonrası Kar/Zarar	-14.719	3.703.971	8.923.660	564.481	733.607	-5.043.975	-10.398.649	10.447.393	4.818.566	21.130.280	607.307

Kaynak: Medya A.Ş Mali Hizmetler Müdürlüğü

Tablo:2 Kültür A.Ş Kar/Zarar (2014-2025)

								PANDEMİ YILLARI				
KÜLTÜR A.Ş.	Eksifadeler(-) Zarardır.	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
	Vergi Öncesi Kar/Zarar	10.594.952	12.520.791	17.049.167	28.237.350	25.538.315	-18.944.851	678.167	8.869.127	78.889.369	363.421.439	427.392.139
	Vergi Sonrası Kar/Zarar	8.454.786	10.011.038	13.796.261	22.595.659	20.396.524	-13.682.622	-3.317.175	9.059.634	4.345.701	321.873.484	184.961.740

Kaynak: Kültür A.Ş Mali Hizmetler Müdürlüğü

Belediyemizin yaptığı kiralama ihalelerini üstlenen iki iştirakimiz de yaptıkları faaliyetlerle pandemi koşullarına ve vergilendirmeye rağmen kar elde etmiştir. Kamuyu zarara uğratmak bir yana adı geçen şirketlerin verimli/etkin çalıştırıldığı açıkça görülüyor. Bu hususları ilgili iştirak yöneticileri daha detaylı anlatacaktır. Ayrıca, önceki dönemlerde ihalesiz kullanım yönünde Sayıştay bulguları mevcutken, 2019–2024 döneminde söz konusu alanların peyderpey ihale kapsamına alınarak ecimisil uygulamasından çıkarıldığı da açıktır.

Bunun yanında, söz konusu şirketlerin yönetiminde herhangi bir görevim ya da imzam bulunmadığı gibi, bu şirketlerin denetimine ilişkin bir sorumluluğum da yoktur. Buna rağmen iddianamede, atmadığım imzalar üzerinden, şirket ihaleleri nedeniyle oluştuğu iddia edilen kamu zararının tarafımdan, üstelik “örgüt üyeliği” isnadıyla, kaynaklandığı ileri sürülmektedir. Bu yaklaşım, hukuki dayanaktan uzak, zorlama ve kurgusal bir değerlendirmedir.

İddianamede kamu zararının şartname ve bedel belirleme süreçlerinden kaynaklandığı ileri sürülmesine rağmen, bu süreçlerde doğrudan rolü bulunan kişiler yerine, hedef alınan kişiler üzerinden bir kurgu inşa edilmiş; soruşturma evresinde şüphelilere sorulmayan sorular ve incelenmeyen hususlar üzerinden örgüt yaratmaya çalışılmıştır. Dahası bu sipariş belgeleri hazırlayan da ne hikmetse “terfi etmiştir”! Bilirkişi Raporu sonrası yaşanan terfi işlemini de avukatlarım açıklayacak. Bu ironik durumu kuşkusuz hem siyasi hem hukuk tarihimiz yazacaktır.

Attıkları imza ile çoğunluğu teşekkül ettirerek kararın çıkmasını ve dolayısıyla kesinleştirme imzası için görevli olduğum Genel Sekreter Yardımcılığı makamına gelmesini sağlayanlar bakımından sorumluluk doğmazken; benim sorumlu ve ihaleye fesat karıştıran kişi olduğumu ortaya koyan herhangi bir fiil, bir tespit, bir edim var mıdır?

Neyi kastediyorum? İhaleye fesat karıştırmak için ceza kanunumuzda bir fiilin olması zorunluluğu olduğunu, cezaevi günlerinde avukatımın okumam için verdiği TCK içerisinde gördüm. Sizler o teknik hukuki ifadeleri çok daha iyi bilirsiniz. Ukalalık etmemek için o kısma dair açıklamaları avukatlarıma bırakmalıyım; ancak idarede 30 sene imza atan bir kamu

görevlisi olarak o teknik hukuki ifadelerin uygulamada anlaşıldığı karşılığı özetleyebilirim. Bulduğum görevde ihaleye fesat karıştırabilmem için;

- ihaleye katılacaklardan biri ya da birkaçının katılımını engellemek,
- ihale sürecinde ya da öncesinde taraf takipçilerden biri ya da birkaçı ile görüşüp ihaleye dair bilgi vermek,
- ihale anında evrak eklemek ya da çıkartmak,
- ihale sonrasında taraflardan birisinden menfaat temin etmek,
- ihale şartnamesi ya da bedelinin hazırlanmasına müdahale etmek

gibi fiillerden en az birisinin faili olmam gerekirdi. Bu iddianamede, şartnamenin rekabeti sınırlıyor olması suretiyle fesat karıştırıldığı iddiasına şahsımın da dahil edilebilmesi için, ilgili komisyona fiilen müdahale etmiş, örneğin, ilgilileri tehdit etmiş ya da baskılamış, belli bir bilinç ve planla davranmış olmam gerekir. İddianamede ne böyle bir iddia ne de bu yönde değerlendirilebilecek bir ifade vardır. Davaya konu edilen ihaleler, tamamen yasal süreci içinde işlem gören, daha önce çalıştığım kurumlardakinin bir benzeri olan, kendi rutini içinde yürüyen özellik taşımaktadır. Benim, ihale teklifini encüme sevk etme ve ihaleyi kesinleştirme için attığım imzalar, başkaca hangi eylemim ile desteklenmektedir ki ihaleye fesat karıştırma şüphesi altında görülüyorum? İlgili dairesinden gelen ihale dökümanında bariz bir yasaya aykırılık olmadığı için ve makamıma ulaşmış herhangi bir şikâyet yokken “olur” imzası attığım bellidir. Yine, encümenin karara bağladığı ihaleyi kazananın güvenilir ve güçlü bir belediye iştiraki şirket olması, ihale işlemleri hakkında herhangi bir itiraz ya da dava bulunmaması, ihalenin muhammen bedelinin üstündeki bir rakamla sonuçlandırılması, kesinleştirme imzası atmama yol açmıştır. Bu imzaların atılmasını engelleyecek hiçbir inandırıcı ve somut olguya dayanan bir neden gösterilememektedir. Buna karşın, söz konusu edilen imza atma işlemlerini, “suç örgütü üyesi olduğum için” attığım varsayılarak ihaleye fesat karıştırmakla suçlandığım ve haksız yere 15 ay süre ile katıksız hapse mahkûm edildiğim ortadadır. Bu delilsiz, varsayımsal kabullere dayalı uygulamanın, hukuk ya da vicdanla ilgisi bulunmamaktadır.

Nitekim Yargıtay kararlarında ihale sürecinde aktif müdahale olmadan sadece idari imza ile ihaleye fesat karıştırma suçu oluşmayacağına yönelik görüş benimsendiğinden tarafımca atılmış idari imzalar dolayısıyla suç oluşmayacaktır.

Diğer taraftan iddianamedeki 110, 113 ve 115 nolu eylemlerde ve benim olmadığım dönemdeki 61 nolu eylemde Encümen kararında AKP’li üyelerin de imzası olduğu ve kararların oybirliği ile alındığı göz ardı edilmiştir. İddianame ile, yine imza atanlar arasında hiçbir “fiil” ve” delil” farkı olmaksızın ayırım yapılarak sadece işaretlenmiş isimlerin “suçu sabit” ilan edilmiştir. Bu haliyle C. Başsavcılığı tarafsızlığını da yitirmiş, lehte delilleri toplamama, iddianameye koymama yönündeki yaklaşımına ek olarak bir de suç olduğunu düşündüğü konudaki bazı sorumluları saklamıştır!

Hal böyleyken, Heyetinizin teknik sorumluluk ile idari sorumluluk ayrımını bildiğini ve bu hususu gereğinde bilirkişi eliyle de belgeleyeceğini tahmin ediyorum. Üst yöneticinin şekli denetim yetkisi, imzaladığı evrağın tüm eklerinin teknik sorumluluğunu da üstlenmesi sonucunu doğurmaz. Teknik uzmanlık gerektiren özel ihtisas komisyonlarınca hazırlanan ve imza altına alınan evraklar, sevk evrağının ekinde bulunuyor diye sevk eden, tüm teknik rapor içeriğinden de sorumlu tutulamaz. Tarafımca idare hukukunun şekli denetim yetkisinin gereği olarak temel hususlar ve teamüller incelenmiş, uzman raporlarının var olup olmadığına ve temel yaklaşımına bakılmış, özel inceleme ve sorumluluk-uzmanlıklarına güvenilerek ihale

dokümanı encüme sevk ve teklif edilmiştir. Bu husus onlarca yıldır tüm yöneticilerce (onlarca ayrı kişi) aynen böyle yapılmış ve hiçbir suç oluşmamıştır. Dahası bu dosyada ben tutuklu olarak 15 aydır hapis yatarken benim sevk evrağımın ekindeki uzman raporlarının altındaki isimlerin önemli bölümü iddianamede şüpheli olarak tanımlanmamıştır. Bu durum kişilere özel maksat güdülen bir iddianame hazırlandığını da düşündürmektedir. Soruşturmaya fesat diye bir TCK maddesi yok sanırım!

2019 öncesi ve 2019 sonrası reklam ihalelerine ilişkin olarak, birazdan sunacağım kıyaslama tablosu incelendiğinde açıkça görülecektir ki; her iki dönemde de kurumsal süreklilik korunmuş, benzer nitelikte şartnameler ve aynı koşullar altında ihaleler gerçekleştirilmiştir. Nitekim 2019 öncesinde de yüksek yeterlilik, ciro ve iş bitirme kriterleri içeren şartnameler çerçevesinde açılan ihaleler, çoğunlukla tek katılımcı olan belediye iştirakleri tarafından kazanılmıştır. Bu yönüyle 2019 sonrası uygulamalardan esaslı bir fark bulunmamaktadır.

Hal böyleyken, 2019 öncesi dönemde hukuka uygun kabul edilen bu uygulamaların, bugün farklı bir değerlendirmeye tabi tutulmasının gerekçesi nedir? Bir fiilin “ihaleye fesat karıştırma” kapsamında değerlendirilebilmesi için, iddianamede somut, açık ve net bir eylem tanımının yapılması ve buna ilişkin suç kastının ortaya konulması zorunludur. Oysa mevcut iddianamede, ne bu yönde belirli bir fiil tarif edilmekte ne de suç kastına ilişkin herhangi bir somutlaştırma yapılmaktadır. Buna rağmen, yalnızca rutin idari işlemler ve imzalar üzerinden “suç örgütüne hizmet edildiği” gibi ağır bir isnatta bulunulması, hukuki temelden yoksun bir genelleme niteliğindedir. Bu durumda şu sorunun yanıtlanması kaçınılmazdır: Aynı şartnamelerle, aynı yöntemlerle ve yine belediye iştirakleri tarafından kazanılan 2019 öncesi ihalelerde herhangi bir fesat söz konusu değilken, benzer süreçlerin işletildiği 2019 sonrası ihalelerde neden farklı bir değerlendirmeye gidilmektedir? Dahası, 2019 öncesinde aynı nitelikteki işlemlere imza atan kişiler kamu görevlerinde yükselerek genel müdürlük, bakanlık gibi makamlara gelirken; 2019 sonrası dönemde benzer imzaları atan bazı kişilerin yaklaşık 15 aydır Silivri’de, ağır ve ölçsüz bir özgürlük kısıtlamasına maruz bırakılması hangi hukuki ilke ile izah edilebilir?

Bu çelişki, hukukun temel ilkelerinden olan eşitlik, öngörülebilirlik ve hukuki güvenlik prensipleri bakımından ciddi bir sorgulamayı zorunlu kılmaktadır.

Tablo 3: İddianameye göre Şartnamede istenen şartlar ve Kamu Zararı

İDİANNAMEYE GÖRE ŞARTNAMEDEKİ İSTENEN ŞARTLAR VE KAMU ZARARI								
	EYLEM NO	ŞARTNAME İLE İSTENEN SERMAYE	ŞARTNAME İLE İSTENEN ŞİRKET CİROSU	ŞARTNAME İLE İSTENEN İŞ BITİRME	İHALENİN MUHAMMENİ BEDELİ	İHALEYE ÇIKIŞ İHALE KARARLARI/ÖY BİRLİĞİ/ÖY ÇOKLUĞU	İDİANNAMESİNİN HESAPLADIĞI KAMU ZARARI/YAKLAŞIK	SUÇLAMA İFADESİ
Görev Tarihi Öncesi	61	20 Milyon	60 milyon	40 milyon	60 milyon	Öy birliği/öy çokluğu	491 milyon	İhaleye fesat/ dolandırıcılık
	63	40 milyon	100 milyon	40 milyon	217,5 milyon	Öy çokluğu/öy çokluğu	61,5 milyon	Dolandırıcılık
	66	1 milyon	5 milyon	5 milyon	4,5 milyon	Öy çokluğu/öy çokluğu	2,5 milyon	İhaleye fesat/ dolandırıcılık
	69	12 milyon	50 milyon	20 milyon	29 milyon	Öy çokluğu/öy çokluğu	201 milyon	İhaleye fesat/ dolandırıcılık
	73	12 milyon	50 milyon	20 milyon	30 milyon	Öy çokluğu/öy çokluğu	8,2 milyon	İhaleye fesat/ dolandırıcılık
	75	20 milyon	60 milyon	40 milyon	2,9 milyon	Öy çokluğu/öy çokluğu	1,1 milyon	İhaleye fesat/ dolandırıcılık
Görev Tarihi sonrası	76	7 milyon	50 milyon	20 milyon	10,2 milyon	Öy çokluğu/öy çokluğu	5,5 milyon	İhaleye fesat/ dolandırıcılık
	110	40 milyon	800 milyon	100 milyon	32 milyon	Öy birliği/Öy çokluğu	28,6 milyon	İhaleye fesat
	113	35 milyon	400 milyon	100 milyon	asgari 48 milyon cironun %15'i	Öy birliği/Öy çokluğu		İhaleye fesat
Görev Tarihi sonrası	115	40 milyon	800 milyon	100 milyon	37,3 milyon	Öy birliği/Öy çokluğu		İhaleye fesat

Tablo 4: 2019 Öncesi İhaleler ve İstenen Şartlar

2019 ÖNCESİ İHALELER VE İSTENEN ŞARTLAR								
İŞİN ADI	İHALE TARİHİ	İSTEKİLERDEN İSTENEN CİRO	İSTEKİLERDEN İSTENEN İŞ BİTİRME	İSTEKİLERDEN İSTENEN SERMAYE	İŞİN MUHAMMEN BEDELİ	BİR KAMU ZARARI TESPİTİ	SORUŞTURMA	DAVA
İBB Mülkiyetindeki 193 lokasyonda 3056 bisiklet park ünitesi ve 193 reklam ünitesi işletilmesi (3 Yıl)	10.10.2018	50 Milyon	20 Milyon	12 Milyon	2.1 Milyon	YOK	YOK	YOK
İBB mülkiyetinde T1 Tramvay hattındaki reklam alanlarının işletilmesi (3YIL)	27.02.2019	50 Milyon	20 milyon	12 milyon	7.050 milyon	YOK	YOK	YOK

İSTENEN CİRO VE İŞ BİTİRME İŞLERİ BÜYÜK OLABİLMEKTE VE KÜLTÜR A.Ş VE MEDYA A.Ş'İN İŞARET EDİLMESİNE YÖNELİK KOŞULLAR TARİF EDİLMİŞTİR.(Sayı çok daha fazla olup örnekleme alınmıştır.)

Mantıken ihaleye fesat karıştıran bir kişinin, bunu kişisel zenginleşme için ya da bir menfaat temin ederek yapmış olması gerekir. Oysa iddianameye dikkatlice bakılacak olunursa, bizlerin erişemediği MASAK raporu aleyhime olsa çarşaf çarşaf gördük bir kısım medyada. Lehte olduğundan UYAP'a yüklenmediğini sanıyorum. İddianamedeki “kişi kartı” olarak tarif edilen kısımda **da İstanbul'a geldikten sonra mal varlığında bir artış olmadığı, 2022 öncesi temin edilmiş iki evim olduğu, arabamın da olmadığı ifade edilmektedir. Hiçbir para hareketinden bahsedilmediği, tespit ortaya konmadığı gibi bana en ufak bir menfaat sağladığını iddia eden açık ya da gizli tanık da yoktur.** Bahse konu iki taşınmazdan ilki; banka kredisi ve satılan bir motorlu araçtan elde edilen gelirle temin edilen arsa üzerine, kat karşılığı inşaat yoluyla edinilmiş ve annemin ikamet ettiği aile konutudur. İkinci taşınmaz ise, içinde ikamet ettiğim kamu lojmanının devlet tarafından satışa çıkarılması üzerine, mevzuat gereği tanınan öncelikli satın alma hakkı kapsamında, yine banka kredisi kullanılarak edinilmiştir. Söz konusu konutun kredi borcu, cezaevinde bulunduğum dönemde, Mayıs 2025 itibarıyla tamamen ödenmiştir. Her iki taşınmaz da İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nde göreve başladığım Haziran 2022 tarihinden önce edinilmiş olup, konut niteliği taşımakta ve İzmir il sınırları içerisinde bulunmaktadır.

Bu iki konut dışında herhangi bir taşınmazım ya da taşınır mal varlığım bulunmamaktadır. Açıklanan hususlar birlikte değerlendirildiğinde, iddianamede ileri sürülen ve sözde suç örgütü üyelerinin sistem üzerinden gelir elde etmekle kalmayıp kişisel olarak da haksız kazanç sağladıkları yönündeki iddiaların, somut gerçeklikle açıkça bağdaşmadığı ortadadır.

Mal varlığında bir artış olmamış, iddia makamı buna dair hiçbir iddia dahi ortaya koyamamışken; ihaleye hangi fiille fesat karıştırdığımı ve hangi menfaati sağladığımı ifade edilememiştir. O halde ihaleye fesat iddiaları tümüyle dayanaksız zorlama bir kurgudur.

TCK sistematığı açısından bakıldığında Yargıtay Ceza Genel Kurulu tarafından verilen fiilsiz suç olmayacağına yönelik karar göz önünde bulundurulduğunda, hakkımda somut hiçbir fiil bulunmayan yukarıdaki isnatlar üzerinden bir suç oluşmayacağı açıktır. Ayrıca yine Yargıtay 5. Ceza Dairesi tarafından belirlenen “*menfaat unsuru bulunmadıkça ihaleye fesat karıştırma suçu oluşmayacağına*” yönelik kararlar da esas alındığında tarafımca hiçbir surette maddi kazanç sağlanmayan, 3. kişi lehine dahi işlem yapmadığım bir durumda ihaleye fesat karıştırma suçunun oluşması mümkün görünmemektedir.

Tüm bunlara ilaveten encümen ihalelerinde nihai karar merciinin encümen olduğu, teknik hazırlık unsurlarının uzman komisyonlar tarafından üstlenildiği bir durumda, genel sekreter yardımcısının görevi, **“dairesinin hazırlığını karar alınmak üzere encümene sevk ve teklif etmektir.”** Bu noktada Yargıtay kararlarında da üst yöneticinin şekli denetim yetkisinin teknik sorumluk doğurmayacağı kabul edildiğini yinelemek isterim. Dolayısıyla görevim gereği üstlendiğim şekli denetim yetkisi üzerinden de cezai sorumluluk atfedilmesi hukuken mümkün değildir. İta amiri sıfatıyla gelir getirici ihaleyi belediye iştiraklerinin tüm yasal koşulları uygun halde almasını kesinleştiren imzalarım da suç değildir. Üstelik bu ihaleler idari yargının da denetiminden geçmiş, itirazlar reddedilmiş, Danıştay da İBB’yi haklı bulmuştur.

NİTELİKLİ DOLANDIRICILIK BAKIMINDAN

İddianame içindeki 117 nolu eyleme bakıldığında, 2019–2024 dönemi içinde görev yapan belediyenin tüm birimlerindeki yöneticilerin, reklam mecralarının ecrimisille kullanılması, denetlenmesi, izinlendirilmesi gibi hususlarda kamu zararı ve nitelikli dolandırıcılık yapıldığının iddia edildiği görülmektedir. **Tarafımca hangi fiili ile kamu yönetiminde dolandırıcılık yaptığuma dair hiçbir eylem tanımlanmamakla birlikte, yaptığım görevi ve attığım imzalar bağlamında bu torba iddianın dayanıksızlığını ve tarafım açısından dolandırıcılığın imkânsızlığı ayrıca ortaya koyacağım.**

- Göreve geldiğim 2022 Haziran ayı itibariyle Emlak Yönetimi Daire Başkanlığına, kentte kamusal alanlardaki işgallerin tümünü sonlandırmak ve işgal alanlarındaki tespitleri eksiksiz yapmak ve işgal ücretlerini geriye dönük olarak 5 yıl süreyle tahsil etmek üzere talimat verdim.
- Bu doğrultuda detaylı tespit için bir hizmet alımı da yapıldı. Tespitler uyarınca görev süremde yüzlerce işgal alanının hem tahliyesi hem geçmişe dönük beş yıllık ücret tahsili yazılarını imzaladım.
- Kamu yararı olmayan tüm işgal alanlarında olduğu gibi, görev yönetmeliğinde sahada aykırı uygulamalar olduğunda, tespitinden sorumlu kurumlar ve birimler vardır. Arkadaşlarımızca iletilen tüm reklam mecralarının kaldırılması ve kaldırılana kadar kamu tarafından ecrimisil ücreti alınmak suretiyle kamu hazinesine gelir elde edilmesinden taraf oldum.
- Görevim, işgali tek başına kaldırmaya uygun değildir; kolluk vazifesini de amirliğini de yapmıyorum. İşgalin kaldırılmasını tüm ilgili yöneticilerimiz takip etmiştir. Benim görevim, kaldırılana kadar işgal edilmiş kamusal alana dair ücretin tahsil edilmesinde kamu yararı gözetmektir. Bana “ecrimisil ücreti alacağız” diyen ilgili birime “almayın” diye imza atmamam, o ücretin kamu tarafından alınmaması anlamına gelir ki kamu zararı doğurur.

Sayıştay raporları ile, 2019 öncesi sözünü ettiğim bu işlemlerin yapılmadığı tespitiyle sorgularının olduğu tarafımca öğrenilmiştir; belgelidir. **Benim görevim sahayı denetleyip aykırılıkları giderme değildir; ancak izinsiz kullanımı engellemek, ecrimisil yerine kiralama ile mecraların kullanılması yoluyla kamunun elde edebileceği geliri artırmaktır. Bunu yaptım. Göreve geldiğim andan itibaren çokça kiralama ihalesi yapılması talimatı verdim.**

Mecraların ihaleye çıkmadan uzun süre ecrimisilde kaldığı iddialarının da ne muhatabı benim ne de bu işler görev ve sorumluluk alanım içinde yer almaktadır. Bu alanlara dair detayları da ilgili Daire Başkanımız açıklayacaktır.

Tarafımca, mevcut ne kadar işgal alanı varsa ücretinin kamuya en üst marjdan tahsil edilmesi görevi yapılmıştır. Bununla yetinilmeyip belli ki teveccühe konu olan mecralar var işgal olmadan ihale edelim diyerek daha yüksek gelir için ecrimisil yerine açık ihaleye hazırlık yapılması karar ve talimatları verilmiş ve uygulanmıştır. Bunun öncesi ve ötesi ile ilgili sorumluluğum da yoktur. Yani kentteki mecraların kullanımının aykırılığının denetlenip kaldırılması da yetki, görev ve sorumluluk alanımın dışındadır. **Aynı şekilde yapılmış ihaleyi yüklenen iştirakin alt yüklenicilerini denetlemek de sorumluluk alanımda değildir. Dairenin yaptığı ihalenin ediminin ifası da yine ilgili dairenin kurduğu muayene kabul komisyonları vasıtasıyla yürütülür. Bu anlamda da imzam ve sorumluluğum yoktur.**

Ecrimisil bir seçim değil, ihale tamamlanana kadar kamu zararını önlemek için kullanılan yasal bir zorunluluk olduğundan, ilgili Dairesince uygulanana gelmiştir. Hatta 2019 yılına kadarki Sayıştay sorguları incelendiğinde birçok reklam mecrasının ihalesiz kullandırıldığı tenkidine rastlanılmaktadır. Oysa 2019 sonrası reklam mecraları ihale edilmiş, ihaleler yapılmaya kadar kullanılan tüm mekanların ücretinin kamu adına zarar yol açmasın diye ecrimisil ile alınması yoluna gidilmiştir. 2019 öncesi ihalesiz kullandırma işleri araştırılmaz, kamu zararı diye nitelenmezken 2019 sonrası ihalelerde ve ecrimisillerde suç diye tanımlanmıştır. Yasal yollar bunlardır. Dönemimizde 2019 öncesi gibi ihalesiz, kontrol dışı mecra kullanımı yapılmamış, Sayıştay 2019 öncesi yaptığı bu yöndeki tenkidi 2019 sonrasında yapmamıştır. Yani kamu menfaati korunmuştur.

Kısaca, iştiraklerin yaptığı ihaleler üzerinden dolandırıcılık yapabilme olanağım bulunmamaktadır. 117 nolu eylemde olduğu gibi reklam mecralarının işgal edilmiş yerlerinden ecrimisil ücreti tahsil edilmesini sağlamak, ecrimisil yerine ihale edilerek gelirin artırılması ile devletin malı ve gelirin korunması görev alanımdadır. Ben de 17 aylık görevim süresince eksiksiz biçimde bunu yapmaya üstün bir gayret gösterdim.

Hiçbir firma ya da kişiyle irtibat kurmadım. Bu yönde iddiası olan hiçbir tanık ya da gizli tanık ifadesi olmadığını, para hareketi, telefon trafiği bulunmadığını dosyasından göreceksiniz.

İddianamede ayrıca 63, 66, 69, 73 ve 76 nolu eylemlerde ve ihaleyi belediyeden alan iştirakin yaptığı ihaleyi alan firmalar üzerinden kamunun nitelikli dolandırıldığı iddia edilmektedir. Bu iddia da tümüyle gerçekdışıdır. İştirakler, kendi tüzel kişilikleri olan, ayrı yönetim kurulu ve genel müdürlüğü bulunan, kendi icrasını kendisi yapan, bağımsız denetime de tabi, ticaret hukuku kapsamında yönetilen kamu -belediye- iktisadi teşebbüsleridir. İştiraklerin denetlenmesinde 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu ve 5216 sayılı Belediye Kanun gereğince tarafıma yüklenmiş bir görev bulunmamaktadır. Bir Genel Sekreter Yardımcısı olarak benim görevim ise iştiraklerin yönetimi, denetimi ve koordinasyonu ile zerrece ilgili değildir. Dolayısıyla iştiraklerin yaptığı hiçbir işlemle ilgili direkt ya da dolaylı sorumluluğum da yoktur. Belediyedeki görevimde attığım imza üzerinden suç yükleniliyorken, bu noktada tam tersi yapılmakta olup, hiçbir ilğim ve imzam bulunmadığı halde sorumlu tutulmaktayım. Yani ihale **yapsan suç, ecrimisil alsan suç! İmzan varsa suç yoksa yine suç! Biz seni kafaya koyduk attığın adım suç!**

Dahası Yargıtay 5. Ceza Dairesi kamu malının nitelikli şekilde dolandırılması suçun unsurlarını tarif ederken, “mükerrer ödeme” “yapılmayan işi yapılmış göstererek kamu kaynağını ödeme” hallerini saymaktadır. Bunlar 4734 sayılı KİK gereği kamunun para

harcadığı ihalelerin de tarif edildiğini belirtmektedir. Bizim örneğimizde ne mükerrer ödeme ne yapılmayan işin parasını ödeme durumları söz konusu olmadığı gibi, ihaleler de para harcanan değil gelir sağlayan ihalelerdir. Ecrimisil ile dolandırıcılık suçunun unsurlarının oluşması mümkün değildir.

Tablo1: 2014-25 İBB Kira arası Kira-Ecrimisil Tahakkukları

Emlak Dairenden Gelen Gerçek Kira Gelir Değerleri			Emlak DB'den Gelen Enflasyondan Arındırılmış Değerler		Notlar
Yıl	Kira Gelirleri	TÜFE Oranı	Kira Gelirleri		
2014	₺ 416.454.062	7,78%	₺ 453.388.933		
2015	₺ 440.705.571	8,47%	₺ 478.168.146		
2016	₺ 416.983.472	9,19%	₺ 466.894.443		
2017	₺ 493.582.353	10,29%	₺ 593.354.102		
2018	₺ 519.203.885	12,37%	₺ 580.903.943		
2019	₺ 530.237.145	13,84%	₺ 607.627.248		
2020	₺ 597.837.161	15,86%	₺ 813.450.563		Covid -19 Pandemi Gerekçesi İle Erteleme Kararı Var
2021	₺ 694.341.383	21,58%	₺ 1.140.611.771		Covid -19 Pandemi Gerekçesi İle Erteleme Kararı Var
2022	₺ 1.448.404.267	35,45%	₺ 2.386.496.283		
2023	₺ 2.066.440.106	58,41%	₺ 2.983.442.804		
2024	₺ 4.830.009.679	84,33%	₺ 6.322.598.938		
2025	₺ 7.745.666.405	110,39%	₺ 7.745.666.405		

Hizmet Dönemi	Kira Gelirleri
2014-2019 Yılları Arası Tahakkuk Eden Gelir	₺ 3.180.336.814
2020- 2025 Yılları Arası Tahakkuk Eden Gelir	₺ 21.392.266.765

Emlak Dairenden Gelen Gerçek Ecrimisil Gelir Değerleri			Emlak DB'den Gelen Enflasyondan Arındırılmış Değerler	Notlar
Yıl	Ecrimisil Gelirleri	TÜFE Oranı	Ecrimisil Gelirleri	
2014	₺ 63.963.218	7,78%	₺ 69.636.049	
2015	₺ 59.399.087	8,47%	₺ 64.448.360	
2016	₺ 49.582.438	9,19%	₺ 55.517.224	
2017	₺ 67.624.564	10,29%	₺ 81.294.058	
2018	₺ 107.200.400	12,37%	₺ 119.939.655	
2019	₺ 67.560.048	13,84%	₺ 77.420.691	
2020	₺ 204.802.336	15,86%	₺ 278.665.473	Covid -19 Pandemi Gerekçesi İle Erteleme Kararı Var
2021	₺ 200.816.317	21,58%	₺ 329.885.933	Covid -19 Pandemi Gerekçesi İle Erteleme Kararı Var
2022	₺ 418.633.012	35,45%	₺ 689.770.218	
2023	₺ 662.226.411	58,41%	₺ 956.095.758	
2024	₺ 882.656.203	84,33%	₺ 1.155.418.217	
2025	₺ 1.046.279.796	110,39%	₺ 1.046.279.796	

Hizmet Dönemi	Ecrimisil Gelirleri
2014-2019 Yılları Arası Tahakkuk Eden Gelir	₺ 468.256.037
2020- 2025 Yılları Arası Tahakkuk Eden Gelir	₺ 4.456.115.394

Kaynak: Emlak ve İstimlak Dairesi Başkanlığı, İBB 2025

Kira ve ecrimisil gelirlerinin Emlak Dairesi faaliyetlerini ilgilendiren kısmına detaylı bakacak ve tüm rakamları 2025 yılına indirgeyecek olursak (enflasyon etkisi ile beraber arındırıp okumak için) 2019 sonrası bu gelirlerin nasıl arttığını 2023 sonrası dönemde yapılan detaylı işgale konu alan tespitler sonrası ise sıçrayış gösterdiği net biçimde anlaşılacaktır. **Yani İmamoğlu dönemi kamu malının ucuz fiyata kullanılması ve belirli grup ve zümrelerce ranta konu edilmesine son vermiş, kamu lehine gelirleri artırmıştır. Hal böyleyken bunun tersinin iddia edilmesi maksatlı değilse komik olabilir!**

2014-19 ve 2019-25 dönemindeki kira ve ecrimisil gelirleri 2025 yılı aralık ayı rakamlarına indirgenip değerlendirildiğinde 2014-2019 (dahil) yaklaşık 3 milyar TL olan kira gelirleri 2020-2025 arasında 7 katına çıkmış 21 Milyar civarı olmuştur. Yine rakamlar 2025'e indirildiğinde ecrimisil gelirlerinin 2014-2019 döneminde yaklaşık 500 milyon olan rakamlar 2020-25 döneminde 9 kat artış 4,5 milyarlık bir düzeye ulaşmıştır.

Dahası, iddianame kurgusu, *“ihaleye çıkardığımız mecra ya da tesislerin iştirak tarafından alınacağıın, o ihaleyi alan iştirakin de ihaleyi kime vereceğinin suç örgütü üyesi olarak bilindiği”* yönünde temelsiz bir kurgu üzerine üretilmiştir. **İhaleye çıkmak üzere encümene sevk edilen evrağın sonucunu da kimin alacağını da bilmemekteyim.** İhalelerin açık ihale olması yönündeki ısrarım ve kararlı tutumum ise göreve geldiğim andan beri dairelerimizce bilinmektedir. **Açık ihalenin sonucunun bilinmesi ve yönlendirilmesi de mümkün değildir.** Şartnamenin belediye iştirakini tek başına tarif ettiği iddiası da gerçeği yansıtmamaktadır. İddianameye dayanak yapılan ve bilirkişi raporu adı verilen belgelerde, İstanbul Ticaret Odası'na anılan şartnamelerle ihaleye kaç firma veya kişinin girebileceğinin sorulduğu; sadece İstanbul'da 50'yi aşkın firma olduğunun tespit edildiği bizzat bu raporları hazırlayanlarca belirtilmektedir. Diğer kentlerdeki firmalar dahil edildiğinde ihaleye katılabilme özelliği taşıyan firma sayısının çok daha fazla olacağı apaçık ortadadır.

İstanbul gibi ülkenin açık ara en büyük kentinde, kentle eş zamanlı işlem yapacak firmalarda yüksek yeterlilik, ciro ve iş bitirme kriterlerinin aranması son derece doğaldır. Bu tür kriterlerin belirlenmesi, idarenin takdir yetkisi kapsamında olup; eğer bu yetki İstanbul'da kullanılmıyacaksa, ülkenin hangi kentinde kullanılabileceği ayrıca sorgulanmalıdır. Nitekim 2019 öncesi dönemde de aynı şartların arandığı açıktır. Bununla birlikte iddianamede, belediyenin yaklaşık maliyetin belirlenmesi sürecinde yeterli araştırma yapmadığı ileri sürülmektedir. **Oysa 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu'nun 9. maddesi, yaklaşık maliyetin tespiti sürecinde başvurulabilecek usul ve kaynakları açıkça düzenlemekte, bu kapsamda piyasa araştırması yapılabilecek kişi ve kuruluşları belirtmektedir. Bu konudaki uygulamaya bakılırsa "Belediyelerin" otorite olarak fiyat teklifi alınabilecek kurumlar içinde sayıldığı görülecektir.**

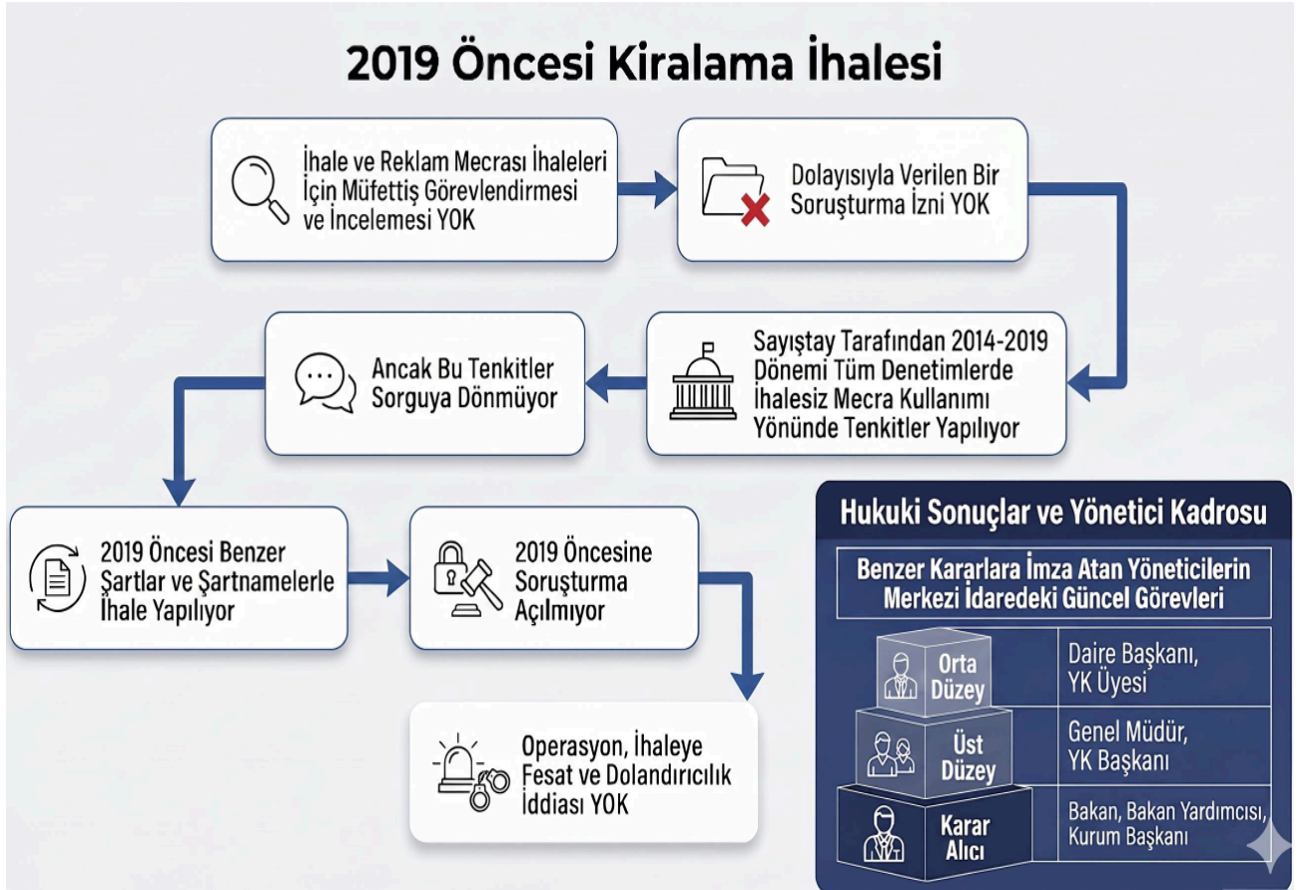
Bu çerçevede, "sözde bilirkişi raporu" olarak nitelendirilen rapora dayanılması, kanunun öngördüğü yöntemler kapsamında değerlendirilmesi gereken bir husustur. Dolayısıyla hem ilgili bilirkişi raporunu hem de iddianameyi düzenleyenlerin bu yasal düzenlemeyi bilmemesi düşünülemez; buna rağmen bu hususun göz ardı edilmiş olması raporun tarafsız olmadığını düşündürmektedir. Belediyenin rayiç bedel belirlenmesinde fiyat sorulan kurumlar arasında 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu'nun 9. Maddesinde (1. Fıkranın 2. Cümlesi ile) ilk sıradaki otorite-uzman kuruluş olarak gösterilmesinin değerlendirme dışı bırakılması dikkat çekicidir.

Nitekim Sayıştay'ın ilgili daireleri ile Temyiz Kurulu'nun yerleşik kararlarında; belediyelerin iştiraklerine ihale yoluyla iş vermesi ve bu iştiraklerin söz konusu işleri yeniden ihale ederek alt yükleniciler eliyle yürütmesi hâlinde, çok sayıda örnekte kamu zararının oluşmadığı açıkça ortaya konulmuştur. Bu kararlar, usule aykırılıklar bulunsa dahi, nihai olarak kamu zararından söz edilemeyeceğini ortaya koyan yerleşik bir içtihat niteliğindedir. Bu hususu avukatlarım ayrıca detaylı anlatacaktır.

Bu çerçevede, sözde bilirkişi raporunda hesaplandığı iddia edilen ve iddianameye aynen yansıtılan kamu zararı tespiti hem maddi gerçeklikten uzak hem de taraflı bir değerlendirmeye dayanmaktadır. Zira mevzuata aykırı olmayan işlemler bakımından kamu zararından söz edilmesi hukukten mümkün değildir. Ayrıca, belediye şirketlerinin alt yüklenicilere yönelik kiralama ve iş gördürme işlemlerinin birbirinden bağımsız değerlendirilmesi gerektiği; farklı tüzel kişilikler tarafından gerçekleştirilen işlemler arasında doğrudan bir illiyet bağı kurulamayacağı, Sayıştay Temyiz Kurulu'nun kararlarında açıkça ifade edilmiştir. Nitekim bu yaklaşım, başka bir belediyeye ilişkin reklam mecrası ihalesinde, usule aykırılıklar bulunmasına rağmen kamu zararı oluşmadığı yönünde tesis edilen kararda da açıkça benimsenmiştir. Buna karşın; mevzuata ve usule aykırılık teşkil etmeyen, Danıştay ve Sayıştay denetimlerinden geçmiş ihale süreçlerindeki rutin nitelikteki imzalar esas alınarak; Danıştay kararlarının yok sayılması ve yukarıda belirtilen Sayıştay içtihatlarının göz ardı edilmesi suretiyle, ihaleye fesat karıştırıldığı ve dolandırıcılık suçu işlendiği, ayrıca bu fiiller nedeniyle kamu zararı oluştuğu yönünde bir sonuca varılması, hukuki dayanaktan yoksun, zorlama bir kurgudan ibarettir. Bu itibarla, somut olgulara dayanmayan, illiyet bağı kurulmadan ileri sürülen ve yerleşik yargı ile denetim içtihatlarıyla açıkça çelişen bu değerlendirmelerin, hukuki bir tespit olmaktan ziyade önceden kurgulanmış bir sonucun gerekçelendirilmesi niteliğinde olduğu açıktır.

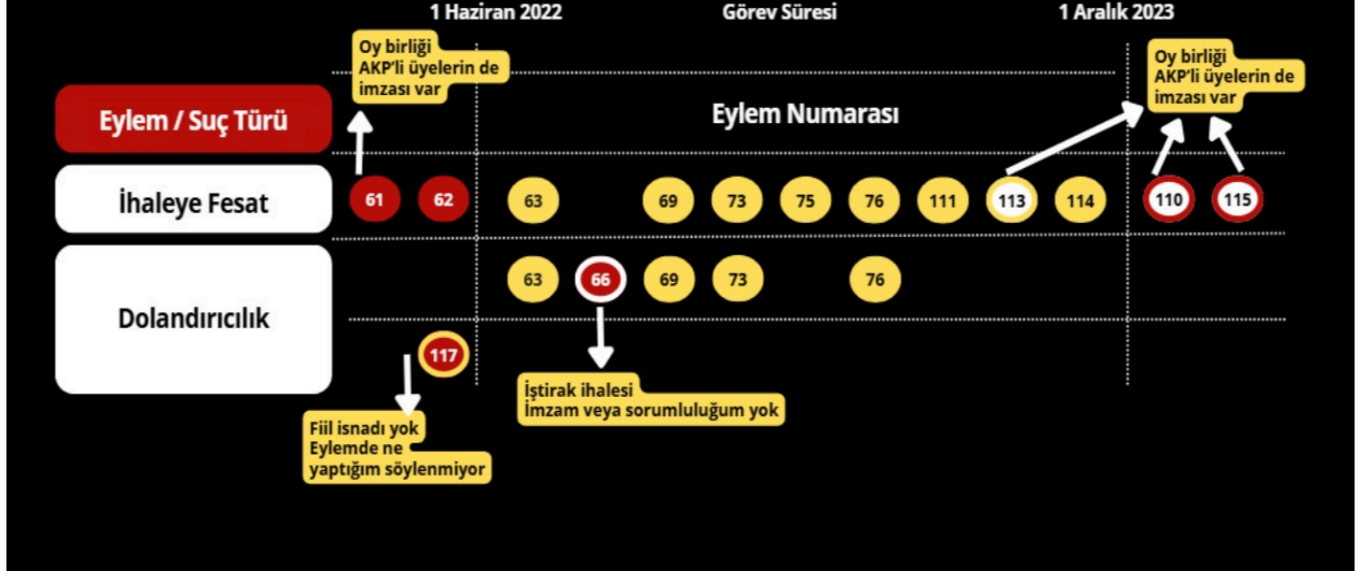
Kaldı ki, bu kurgu çerçevesinde, hiçbir kusurum bulunmamasına rağmen yaklaşık 15 aydır özgürlüğümden mahrum bırakılmış olmam, hukuk devleti ilkesine olan inancım bakımından derin bir endişe doğurmaktadır. Bu hususu da ayrıca saygıyla heyetinizin takdirlerine sunarım.

Dolayısıyla yıllardır benzer şartname ile ihale edilen tesis ve mecraların, aynı usulle tarafımda encüme ne sevki ne ihaleye fesattır ne de suç örgütü üyesi olarak “ihalenin sonucunun ve hatta sonraki ihalenin sonucunun bilindiği” yönündeki kurguya dayanak teşkil eder. Bu kurgu tümüyle gerçek dışı ve hiçbir temeli olmayan bir nitelik taşımaktadır. İBB'nin hemen hemen aynı şartnamelerle çıktığı ihalelere Ak Parti dönemi Genel Sekreter Yardımcılarının yaptığı gibi aynı imzayı atıyor olmam nasıl suç olabilir? Başka fiil tarif edilmediğine göre esas kurgu bu iddianamenin kendisidir.

EYLEMLER - GERÇEKLER

Şekil 4: Eylemler/ Gerçekler

SUÇ ÖRGÜTÜNE ÜYE OLMAK BAKIMINDAN

23 Mart'tan bu yana "Sözde çıkar amaçlı suç örgütüne üye olmak" suçlaması ile tutukluyum. İddianame çıkana kadar bunlara "rüşvet almak" da ilave edilmişti. Tüm itiraz ve isyanıma rağmen 8 tutukluluk incelemesinde rüşvet suçu ile tutukluğumun devamına karar verilmiştir. İddianamede rüşvetin "r"si olmayınca buna dair KYOK da verilmesine gerek duyulmadan, bu kez kolluk ve savcılıktaki ifademde hiç sorulmayan yeni eylemler ile ihaleye fesat karıştırma suçlaması ile karşı karşıya kaldım. Hatta iştiraklerin aldığı ihaleler üzerinden bir de kamunun dolandırılması suçunu işlediğim iddia edildi.

Bu iki suçu kamu görevlisi olarak aynı anda nasıl işleyebileceğime pek aklım ermemele beraber, bu kısma ilişkin hukuki değerlendirmelerimizi avukatlarım ortaya koyacaktır. Ben esasen daha önce anlattığım gibi, ihaleye fesat suçlamalarının fiziki imkânsızlıkları ve fiil olmaması sebebiyle hukuken yerinde olmayışını anlattım. Ancak görüyorum ki iddianame esas olarak bir "sözde suç örgütü" varsaymaktadır ve bu örgüte üye olarak hizmet edildiği iddiası bulunmaktadır. Bu konudaki tespit, açıklama ve savunmalarım şöyledir:

Göreve geldiğimde gördüğüm İstanbul Büyükşehir Belediyesi kurumsal yapısı ve işleyişi, Ankara'da ve İzmir'de görüp deneyimlediğim yapılardan yalnızca ölçek olarak farklıydı. Devasa büyüklükteki İstanbul kenti gibi, İstanbul Büyükşehir Belediyesi de gerek personel sayısı gerekse kentsel mekâna yayılmış kurumsal örgütlenmesi ile çok büyük ve ülkemizde devlet örgütlenmesinde birçok bakanlıktan daha büyük bir kurumdur. Bu kurumda, diğer çalıştığım kurumlardan farklı hiçbir hukuk dışı yapılanma, bunu düşündürecek bir temas, teklif ya da yönlendirme almadım; şahit olmadım. Büyükşehir Belediye Başkanımız Sayın Ekrem İmamoğlu'ndan gerek göreve başlarken gerek başladıktan sonra kurumun resmî işleri ve görevleri dışında hiçbir görev ya da talimat almadım. Birlikte görev yaptığım arkadaşlarımdan hiçbirinden de bu yönde bir şey duymadım. Bu kurumda çalışırken, başkan ile aramızda sıralı amir olarak görev yapan genel sekreterimizden de kurumdaki diğer

danışman, siyasi görevli, seçilmiş ya da atanmış hiçbir şahıstan görev alanım dışında kamu görevi ile uyumsuz bir başka örgüt ya da örgütlenme varlığı şüphesini doğuracak iş, eylem, söz ya da zorlama görmedim. Sıralı ilişkiler içinde bana bağlı çalışan birimler vardı; hiçbir arkadaşına da kamu görevimizin gereği olan işler dışında en ufak bir talimatım olmadı, istekte ya da yönlendirmede bulunmadım. İddianamede bu anlamda şahsıma isnat edilen bir kanıt, bir suçlama, bir ifade de bulunmamaktadır.

Ekrana yansıtılan görsel belgede, belediye örgütlenme şeması bulunmaktadır. Buradan suç örgütü türetilip benim de Başkan Danışmanı Sn. Murat Ongun emrinde olduğum iddia edilmiştir. Bu da tamamen gerçektir. İdari açıdan hiçbir temasım olmadığı gibi hiçbir surette kendisinden talimat almam da söz konusu değildir. İdari olarak Genel Sekretere bağlı bir yardımcılık dışında hiçbir emir almadım.

Sayın Başkan, sözde çıkar amaçlı suç örgütüne üye olmakla suçlanıyorum. Ancak iddianamede çizilen sözde suç örgütü şemasına bakıldığında, iddia makamının İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin kurumsal yapısını bir sözde suç örgütü olarak gördüğü anlaşılmaktadır. İddia makamına göre yasal bir yapı içerisinde görev icra eden hemen her yönetici, bu örgütün ya yöneticisi ya da üyesi olarak varsayılmaktadır. Bu varsayımın hukukla da vicdanla da bağdaşan bir yanı yoktur. Benim açımdan da hiçbir dayanağı bulunmamaktadır.

İBB, anayasal dayanakla ve yasalar gereği (5393 ve 5216 s. kanunlar) kurulan ve yönetilen bir kurumdur. Ülkenin birçok bakanlığından bile büyük, **ülkemizdeki en büyük yerel yönetim kurumudur.** Bu yasal kurum içinde kurulmuş ve belediye çalışanları üzerinde fiilî bir hâkimiyet sağlamış örgütsel bir yapılanmanın var olduğunun somut olgularla ispatı gerekli değil midir? İddianame, varsayım dayalı argümanlar, tahminler ve önyargılar üzerine kurulmuş bir intiba yaratmaktadır. Sözde Suç örgütü liderinin, seçilmiş ve 4,5 milyon İstanbullunun oyunu almış bir isim olması da iddiayı nesnel olarak inandırıcılıktan uzak hale getirmektedir.

İddia makamı, görev süremde attığım tüm encüme ihale sevk evraklarını suç unsuru olarak tarif ederek, süreklilik içinde yoğun biçimde suça iştirak ettiğim algısını oluşturmaya çalışmaktadır. Oysa 20–25 yıllık tüm encümen ihaleleri üzerinde bir inceleme yapılırsa; belediye şirketinin bu tip ihaleleri almasının, tek katılımcı olmasının ve bu yönde teklif evrakının sunulup kararın alınıp kesinleştirilmesinin 25 yılı aşan bir süreklilik taşıdığı; onlarca genel sekreter yardımcısının benzer biçimde sonuçlanmış ihalelere aynı nitelikte imzalar attığı görülecektir. Bu isimlerin bazıları daha sonra devlet ricalinde de görevler almıştır. Tıpkı yüzlerce encümen üyesince benzer kararların imzalanması gibi. Yüce Mahkemeniz bu durumu, geçmişe dönük tüm encümen ihalelerini inceleyerek, Devlet ricalindeki İBB eksenli yöneticilere bakarak açıkça görebilecektir. Aynı imzayı ben atınca suç da benden öncekiler atınca her bölümü için ikbal gerekçesi mi? Evrağın içeriği ya da fiil değil de kimin imzaladığı mı önemli? Bu rutin imzayı attığınızda AKP'li iseniz **Milletvekili, Bakan, Genel Müdür oluyorsunuz da CHP'li belediyede atınca niye Silivri'de yıllarca tutuklu halde özgülüğünüzden yoksun bırakılıyorsunuz?**

Tüm bu nedenlerle, sözde suç örgütünün hiçbir unsuruyla var olmadığını; tarafımca bunun görülmediğini, hiçbir surette, hiçbir örgütle tırnak ucu kadar temasım olmadığını ve olamayacağını tekrar ifade etmek isterim.

İddianamede, Başkan Danışmanı Murat Ongun'a bağlı bir sözde suç örgütü üyesi olduğum iddia edilmekte; bunun gerekçesi olarak HTS kayıtları ve aramızda geçtiği ifade edilen telefon görüşmeleri gösterilmektedir. Bunun dışında bir dayanak yoktur.

Murat Bey'i, İBB'deki görevim öncesinde tanımıyordum. Ekrem Başkan dâhil hemen tüm arkadaşlarım gibi, kendisiyle de görev vesilesiyle tanıştım. Bunun sanırım tek istisnası, meslek odamız vesilesiyle daha önce tanıştığım iki şehir plancısı arkadaşım Emrah Şahan ve Gürkan Akgün'dür. 2022 Haziran'da göreve gelince tanıdığım tüm arkadaşlarla olduğu gibi, ona bağlı çalıştığım iddia edilen Murat Ongun ile de İBB'deki kurumsal ilişkimiz dışında hiçbir irtibatımız, ilişkimiz ya da kamu görevi dışında herhangi bir bağımız olmamıştır. Ben, İBB'ye gelmeden önce 6 yıl genel sekreterlik yapmış birisi olarak, sıralı amirim dâhi olmayan hiç kimseden emir ve talimat almadım, almam. Tanıyanlar da bilir; bu konularda katı devletçi bir tutumum vardır.

Dolayısıyla Sn. Ongun'dan emir ya da talimat aldığım yönündeki iddiayı reddederim. Böyle bir şey olmadı, olamaz. Kendisi de bunu doğrulayacaktır. Başkan danışmanı olarak temas ettiği konular, görev alanlarımızın kesişmesi durumunda bilgi isteme, fikir teatisi ve bağlı birimlerden kamuoyuna aktarılması gereken konu ve olayların anlaşılması ve sunulmasına dair talepler ile sınırlıdır. Bunun dışında hiçbir temasımız olmamıştır. **Hakkımda iddianameye konulan HTS kayıtları ve telefon görüşmesi olduğu söylenen kişiler de belediyemiz çalışanlarıdır. Onlarla telefonda görüşmemden daha doğal bir şey olamaz. Hiçbir kurum görevimiz ile, kurumdaki görevlerimiz dışında hiçbir ilişkim ve temasım olmamıştır. Kendileriyle temaslarımın da ihale tarihleri ile zerrece bağlantısı olmadığı açıkça ortadadır. Belediyenin faaliyetlerinin tanıtılması amacı taşıyan bu toplantı ve görüşmeler görev ve sorumluluğumuzdur.**

İddianamede, kurum görevimiz olmadığı hâlde aynı yerde HTS kaydı verdiğim ve ofisini ziyarete gittiğim için sözde suç örgütü ile ilişkilendirildiğim tek isim Sayın Necati Özkan'dır. Burada iki önemli hususu dikkatinize sunmak isterim:

Genel sekreter yardımcısı olarak görev yaptığım dönemde attığım imzalar nedeniyle sorumlu tutuluyorum. Oysa Necati Özkan Bey'in ofisine ziyarete gittiğim dönem, bu görevden ayrıldığım, kamu görevi yapmadığım 2024 yılının sonlarıdır. Kaldı ki bir arkadaş, kurum ve nezaket ziyareti dünyanın hiçbir yerinde suç değildir. Burada gizli toplantılar yapıldığı iddiaları da doğru değildir. Bazı kampanya hazırlıkları kapsamında, kent ile ilgili uzmanların ya da kampanya yürütücülerinin katıldığı toplantılardır. Benim de kendisinden yeni görevim kapsamında öneri ve tavsiyeler aldığım görüşmeleri örgüt faaliyeti olarak nitelemeye çalışmak akıl alır gibi değildir.

İkinci husus da Akmerkez çevresine verdiğim HTS kayıtlarının sözde örgüt üyeliğine gerekçe gösterilmesidir. Şu anda evli olduğum, o günkü nişanlımın evi Akmerkez'e 200 metre mesafedeydi. Biz orada buluşur, alışveriş ve bazı ihtiyaçlarımızı oradan karşıladık. Orada HTS kaydı vermem çok normaldir. Bu yöndeki ikamet kaydı ve bilgilerini tutukluluk incelemeleri kapsamında Mahkemenize sunmuştuk; dosyada olduğunu sanıyorum.

Dolayısıyla HTS kayıtları ve Akmerkez ziyaretleri anlamındaki netleştirilememiş isnatlar da dayanaksız ve gerçeklikten uzaktır.

Aynı sözde örgüt içinde görev yaptığım iddia edilen isimlerin %75-80'ini tanımıyorum. Hiçbir irtibatım olmamıştır. Benimle irtibatı olduğu iddia edilen olmadığı gibi, ortak işimiz olan, telefon trafiğimiz olan, para trafiğimiz olan da yoktur. Tanıdıklarım ise yaklaşık bir buçuk yıl beraber görev yaptığım kurumda görev yapan kamu çalışanı, yönetici arkadaşlarımdır. Onlarla da arz ettiğim üzere kamu düzeni ve sorumluluğu dışında, mevzuatta tanımlı görevlerimle uyumsuz hiçbir temasım, irtibatım olmamıştır. Böyle bir tespitim ya da gözlemim de olmamıştır. Dolayısıyla hiçbir ortak menfaat ilişkisi kurmadığım, tanımadığım, kurumda tanıştığım isimlerle bir sözde suç örgütünün parçası olduğum iddialarını en güçlü biçimde reddediyorum. Bu iddianamedeki şemada bağlı

olduğum iddia edilen Murat Ogun'la da görevlerimiz dışında hiçbir temasım ve ilişkim olmadığı dikkate alındığında, bu sözde suç örgütü iddiası temelden dayanaksız kalacaktır.

Yargıtay'ın “yasal bir yapı içerisindeki hiyerarşisinin suç örgütü sayılabilmesi için gerekli gördüğü”

- Süreklilik
- Hiyerarşik yapılanma
- Suç işleme amacına elverişlilik
unsurlarının bir arada bulunması gerektiğini cezaevinde savunmaya çalışırken öğrenmiş bulunmaktayım.

Oysa dosyada bu unsurların hiçbirini ortaya koyan bir delil bulunmamaktadır. Bunu benim özelimde hiçbir unsuru ile de temellendirebilmiş değildir. Burada suç örgütü üyesi diye tarif edilen arkadaşların birçoğunu nezarethanede, hapishanede ya da sonra basından izleyerek tanıdım ya da haberdar oldum. **Bambaşka dünya görüşünden, sosyal çevrelerden gelen hiçbir ortak yönleri ve menfaatleri olmayan ağırlıkla İBB'nin çalışanları olmak dışında ortak yanı da bulunmayan bu arkadaşlardan suç örgütü üretmeye çalışmak hukuken mümkün değildir.** İBB'nin rutin bürokratik işleyişinin “örgüt faaliyeti” olarak yorumlanma yönündeki kurgu dayanaksız ve gerçekle uyumsuzdur. Nezarethanede bambaşka dünya görüşünde olanlar aynı sözde suç örgütünün üyeleri olarak tarif edilmiştir. **Birbirini hiç bilmeyen, benzemezlerin aynı örgüte hizmet ettiğini söylemek hukuken de ahlaken de mümkün değildir. Muhafazakârı, milliyetçisi, sosyalisti; iş adamı, bürokratı, siyasetçisi, işçisi... Hepsini burada görüyorum. Nitekim siz de dinlerken farklı dünya görüşlerini ve kökenleri fark ediyorsunuzdur. Bunda bir suç örgütü değil, bir Türkiye mozaigi vardır; tüm kesimleri bir araya getiren bir tablo söz konusudur. Bu yönüyle, tehlike olarak görülen şeyin aslında farklılıkları bir araya getirebilen, başarılı ve yetenekli bir siyasetçi olduğu açıktır.**

Ve her şeyden önce, nezarethanede gördüğüm haliyle ortada bir “insan” vardır. Buradan bir örgüt çıkmaz; Türkiye gerçeği çıkar. O gerçek de elbet zamanı geldiğinde ve hak edildiğinde anlaşılacaktır.

Sayın Başkan; İBB içinde gördüğüm süreklilik, kamu hizmetine; hiyerarşi, idare hukukunun gereğine; elverişlilik, kamu yararına ve belediyeciliğin işlevine yöneliktir. Suç işleme amacı taşıdığını düşündürecek herhangi bir kimse ile tanışmadım. Bunu bir kez daha güçlü bir şekilde ifade etmek isterim.

Sayın Başkan, Kıymetli Mahkeme Heyeti;

Ben bir akademisyenim. ODTÜ doktoralı bir teknik adam, YÖK'ün doçentlik unvanı verdiği bir isim olarak hakkımda isnat edilen “sözde çıkar amaçlı suç örgütü” nedir, nedir bu çıkar, ben nasıl bir çıkar sağlamış, üretmiş olabilirim diye biraz düşündüm. Elbet eksikliği vardır; sizler hukukçu olarak muhakkak ki tamamlayacaksınız. Ama benim bulduğum üç temel çıkar türü var. Yani bir başka deyişle, bu çıkar amaçlı sözde örgüte üye olup hizmet ederek bir insan üç tür çıkar elde edebilir:

- 1) Maddi çıkar
- 2) Makam/mevki
- 3) İktidar/gelecek

Şimdi bu üç tür çıkarı kendi açımdan değerlendireceğim.

Maddi çıkar: Banka ve tapu kayıtları başta olmak üzere mal mülk edinme ile anlaşılabilir. Bunun için kişinin kendisinin ya da yakınlarının geliriyle orantısız biçimde zenginleşmesi, buna dair belge ya da kuvvetli şüphe olması gerekir. Bu anlamda hakkımda iddianamede hiçbir iddia, hatta ima dahi olmadığı gibi, kişi kartına bakılırsa İstanbul'daki görevim kapsamında zenginleşmek bir yana, mal varlığında bir artış olmadığı zımnen belgelenmiştir. Dahası, cezaevinde evlenerek gayri resmî bir şekilde eşim üzerinden ya da birilerinin yakınları üzerinden zenginleşme gibi bir art niyetimin dahi olmadığını; eşim dâhil tüm mal varlığımızın şeffaf olduğunu, ona da bakılabileceğini ilan etmiş oluyorum. Tüm bunlara bakıldığında maddi çıkar sağlamadığım görülmektedir. Bunu iddia eden dahi yoktur. Dolayısıyla bu ilk madde benim için geçerli değildir. Bu örgüte üye olup kişisel zenginleşmemiş, maddi çıkar da sağlamamışım. Tarafımızdan saklandığını düşündüğüm MASAK raporunun da şahsıma yönelik en küçük bir menfaat akışını gösteren tek bir işlem olmadığından da adım kadar eminim. Bu da suçun kastını ortadan kaldıran çok güçlü bir karşı delildir.

Makam ve mevki: Ben İBB'ye 2022 yılının ortasında geldim. O tarihe kadar Ekrem Başkan dâhil hiçbir arkadaşı tanıımıyordum, irtibatım yoktu. Üstelik 2022'ye kadar 6 sene İzmir'de genel sekreterlik yapmış birisi olarak İstanbul gibi dev bir kente, özlük hakkım açısından geriye düşecek biçimde, "tenzil-i rütbe" olarak da adlandırılabilir şekilde genel sekreter yardımcısı olarak görev yapmaya geldim. İzmir'den ayrılırken gitmemin en anlamlı ve muhtemel yeri de İstanbul ya da Ankara'dır. Ben de daha önce çalışıp görmediğim, deneyimlemediğim dünyanın en büyük ve önemli kentlerinden birini deneyimleme ve kentsel sorunlarının çözümüne katkıda bulunabilme motivasyonu ile İBB'ye göreve geldim. Dolayısıyla bu ikinci iddia da benim için geçerli değildir. İBB'ye gelip makam/mevki de elde etmedim. Bu nedenle çıkar amaçlı suç örgütüne hizmet etmek için bir gerekçem olduğu iddiası anlamlı ve mantıklı görünmemektedir.

Üçüncü olarak "ikbal/gelecek" beklentisi üzerinden sözde çıkar amaçlı örgütün bir parçası olarak hizmet edildiği söylenebilir. Bir başka deyişle, sözde örgütün yasadışı işlerinin yapılması karşılığında siyasi ikbal ve gelecek vaat edildiği, o nedenle sözde örgüte hizmet edildiği ifade edilebilir. Ancak bu olasılık da şahsım için söz konusu edilemez. 2023 yılı Kasım ayı sonu itibarıyla İBB'deki görevimden istifa ederek, yani görevimden çekilerek İzmir BŞB'ye aday adayı olduğum halde aday olarak seçilemediğim ortadadır. Sonuç olarak bu üçüncü çıkar türünün de benim için gerçekleştiği kabul edilemez. **O halde bu örgütten fayda sağlamayan talebi de olumsuz sonuçlanan birisi nasıl örgüte üye olur ya da örgütün varlığını nasıl iddia edebilirsiniz? Sadece benim hikayemi ve adaylığımı düşününce örgüt suçlamasının anlamsız ve dayanaksız olduğunu görmemek mümkün değildir.**

SUÇ ÖRGÜTÜ MÜ?

Maddi Çıkar

Makam / Mevki

Siyasal İkbal

Bunun hukuki ve mantıklı hiçbir dayanağı, kanıtı, delili olmadığı ortadadır. O hâlde **attığım imzaların söz de suç örgütüne hizmet etmek amacıyla atılmış imzalar olduğunu iddia etmek tümüyle gerçeklerden uzak, dayanaksızdır.**

Özet olarak suç örgütü anlamında herhangi bir özel iletişim kaydının bulunmadığı para alışverişi ya da hareketinin iddia dahi edilmediği toplantı ve talimat alma/verme anlamında aleyhte tanık bile bulunamadığı bir durumda suç örgütü üyeliği isnadı soyut bir kurgu niteliği taşımaktadır. Nitekim Yargıtay kararlarında da belirtildiği üzere örgüt suçunda soyut irtibat yeterli değildir. Bu nedenle örgüt suçunun oluşmayacağı ve tarafıma örgüt üyeliği isnadında bulunulamayacağı Yargıtay kararları ile de sabittir.

Tüm bunlara ilaveten; iddianamede hiç yer almamakla birlikte, tutuklandığım dönemde bazı gazete ve televizyonlarda yoğun biçimde gündeme getirilen bazı söylemlere de değinmeden geçemeyeceğim. İstanbul Planlama Ajansı'nda başkanlık yaptığım dönemde yaptığımız araştırmalar, yayımladığımız raporlar ve istatistikler nedeniyle hedef hâline geldiğimizi söyleyebilirim. Nitekim bu bağlamda, "Devletin resmî rakamları dışında istatistik ve araştırma yayımlarsanız işte böyle paketlenirsiniz" şeklindeki ifadeleri, muhtemelen sizler de bazı iletişim organlarında duymuşsunuzdur.

Kişisel kanaatim; özellikle İPA görevim ve İzmir aday adaylığım nedeniyle siyasi arenada görünür olmamın ve söz söylememin rahatsızlık yarattığı, bu nedenle "usulsüz mal varlığı edinimi var mı" diye araştırma yapıldığı yönündedir. Bunlar bulunamayınca, "attığı imzalara bakalım" denilerek imzalar üzerinden ihaleye fesat ve dolandırıcılık suçlamaları üretilmiş; esasen ise bunlara "söz de suç örgütüne üyelik" şeklinde geniş bir şemsiye oluşturularak, görevini yapmaya çalışan ve kamucu bakış açısına sahip bir şehir plancısı olarak şahsımın, bu yolsuzluk ve usulsüzlük iddialarıyla zerre ilgim olmadığı hâlde, sözde suç örgütü üyesi gibi gösterilmeye çalışıldığını düşünüyorum.

Bütün kariyerime, 30 yıllık emeğime ve eğitimime ağır bir hakaret olarak gördüğüm; hukuki dayanaktan yoksun bu suçlamaların tamamını reddediyorum. İPA görevim üzerinden

“paketlenmem” bağlamında kurulan cümlelerin de bu suçlamaların gerçek niteliğini deşifre eden bir “turnusol kâğıdı” olduğunu düşünüyorum.

Tekrar ifade etmeliyim ki, şartnamelerin hazırlanması ve yaklaşık maliyetin belirlenmesi süreçlerine herhangi bir dahlim bulunmamaktadır; bu belgelere ilişkin imzam olmadığı gibi, içeriklerine yönelik bir yönlendirmem de söz konusu değildir. Dolayısıyla bu aşamalardan kaynaklanabilecek herhangi bir eksiklik veya kusurun tarafıma isnadı hukuken mümkün değildir. Kaldı ki idare hukukunun temel ilkelerinden biri olan güven ilkesi uyarınca, tarafımdan encüme sevk ve teklif edilen evrak, ilgili birimlerce usulüne uygun şekilde hazırlanmış ve hukuka uygunluk karinesi taşıyan işlemlerdir. Bu kapsamda sorumluluğun, sürecin hazırlık safhasında görevli ve yetkili olan kişiler bakımından değerlendirilmesi gerekmektedir. Bununla birlikte, meselenin yalnızca şekli boyutuyla değil, esas itibarıyla değerlendirilmesi önem arz etmektedir. **Zira bu ihalelerin konusu nedir, belediye hangi hizmeti gördürmek üzere bu süreçleri işletmiştir, iştirakler hangi faaliyeti üstlenmiştir? Bu soruların yanıtı, iddianamede çizilmeye çalışılan çerçeveden oldukça farklı bir tabloyu ortaya koyacaktır. Nitekim işin özüne inildiğinde; tüm bu faaliyetlerin kamu yararı ve toplumun üstün menfaati doğrultusunda gerçekleştirildiği açıkça görülecektir.** Bu nedenle, somut olgular üzerinden yapılacak bir değerlendirme, iddianamede oluşturulmak istenen algının ötesinde, gerçek durumu tüm açıklığıyla ortaya koyacaktır.

İddianamenin 110, 111, 113, 114 ve 115 numaralı eylemlerinde, ihaleye fesat karıştırmakla suçlanıyorum. Bu eylemlerde dolandırıcılık isnadına yer verilmemiştir. Anlaşıldığı kadarıyla, söz konusu tesislerin ihaleyi alan iştirakler tarafından başka bir yükleniciye devredilmemesi nedeniyle dolandırıcılık iddiası yöneltilmemiştir. Buna rağmen, iştiraklerimizin bizzat alıp işlettiği kamu yararına tesisler bakımından ihaleye fesat karıştırıldığı ve bunun bir “suç örgütü” faaliyeti kapsamında gerçekleştirildiği ileri sürülmektedir.

Şimdi, bu ihalelere ve işletmelere ilişkin somut bilgileri ortaya koyarak, kendi durumumu açıklamak ve bir belediye iştirakinin kamu yararına tesis işletmesinin nasıl bir “suç örgütü faaliyeti” olarak nitelendirilebildiği sorusunu hem sizlerin hem de kamuoyunun değerlendirmesine sunmak istiyorum.

Öncelikle tekrar vurgulamak gerekir ki, 110 ve 115 numaralı eylemlerde suç tarihi olarak belirtilen 13.12.2023 itibarıyla görevde değilim; bu tarihte kamu görevimden ayrılmış bulunmaktayım. Bu iki ihalede Sütluçe etkinlik çadırı ile üç ilçedeki kitap kafelerin işletilmesine ilişkin süreçte ilgili daire tarafından hazırlanan ihale dosyasının, karar alınmak üzere encüme sevkine yönelik teklif yazısına imza atmakla sınırlı bir dahlim bulunmaktadır. İhale tarihi ve sonrasındaki süreçlerde, ita amiri onayı dâhil olmak üzere hiçbir görev ve yetkim söz konusu değildir.

Şekil 5: İstanbul Feshane

Şekil 6: Feshane Öncesi/ Sonrası

Şekil 7: Feshane Kitap Kafe

Şekil 8: Beşiktaş İskele Öncesi ve Sonrası

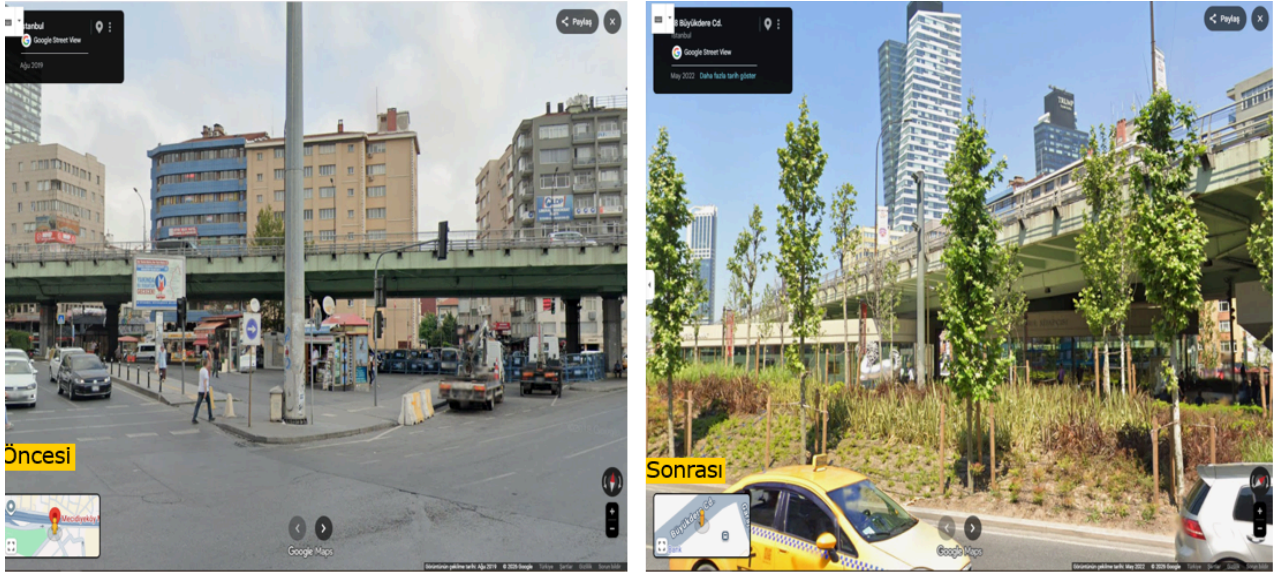

Şekil 9: Kadıköy İskele Öncesi ve Sonrası

Bununla birlikte, söz konusu sevk yazılarımla encüme sunulan hususlar, kamu yararına tesislerin işletilmesine ilişkindir. Nitekim bu teklifler doğrultusunda ihaleye çıkılması, encümen tarafından oy birliğiyle karara bağlanmıştır. Ancak dikkat çekici olan husus şudur: Bu kararda imzası bulunan AKP'li encümen üyeleri iddianamede hiçbir şekilde anılmamaktadır.

Bu durumda ortaya açık bir çelişki çıkmaktadır: Tarafımda yalnızca teklif edilerek encüme sunulan bir işlem “ihaleye fesat karıştırma” olarak nitelendirilirken, aynı işlemi oy birliğiyle karara bağlayan encümen üyelerinin imzaları herhangi bir sorumluluğa konu edilmemektedir. Kararı alanlar bakımından bir hukuka aykırılık söz konusu değilken, teklif aşamasındaki bir imzanın suç isnadına dayanak yapılması, hukuki tutarlılık ve eşitlik ilkeleri bakımından ciddi bir sorun teşkil etmektedir.

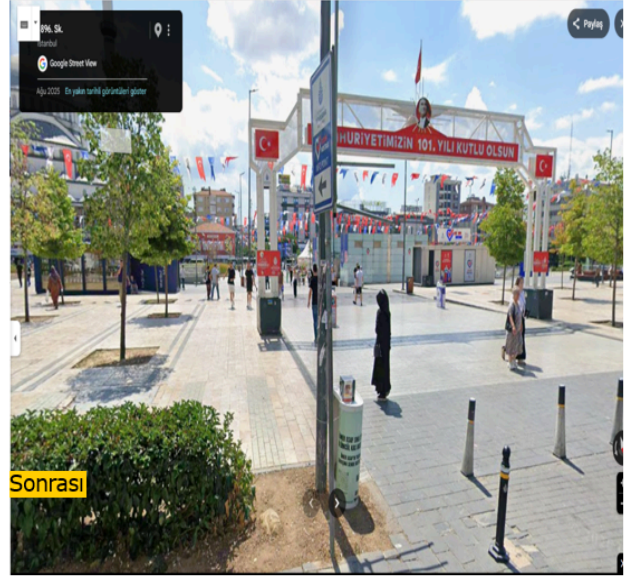
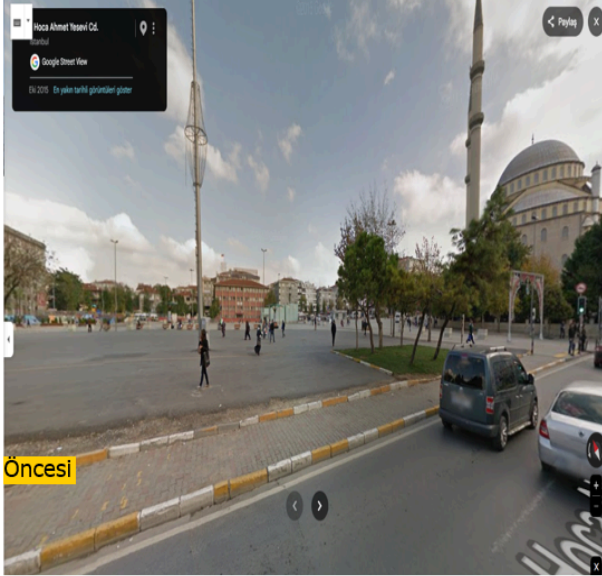
Benzer biçimde, 113 numaralı eylem kapsamında; tarafımdan encüme sevk edilip teklif edilen ve akabinde oy birliğiyle ihaleye çıkarılmasına karar verilen Kadir Topbaş Yenikapı Gösteri Merkezi'nin açık ve kapalı alanlarının işletilmesine ilişkin işte de aynı durum söz konusudur. Encümen üyeleri bu ihaleye oy birliğiyle karar vermiş olmalarına rağmen, ne hikmetse kararda imzası bulunan AKPLi encümen üyeleri iddianamede anılmamakta; buna karşılık ben ve bazı çalışma arkadaşlarım “ihaleye fesat karıştırmak” isnadıyla suçlanmaktayız.

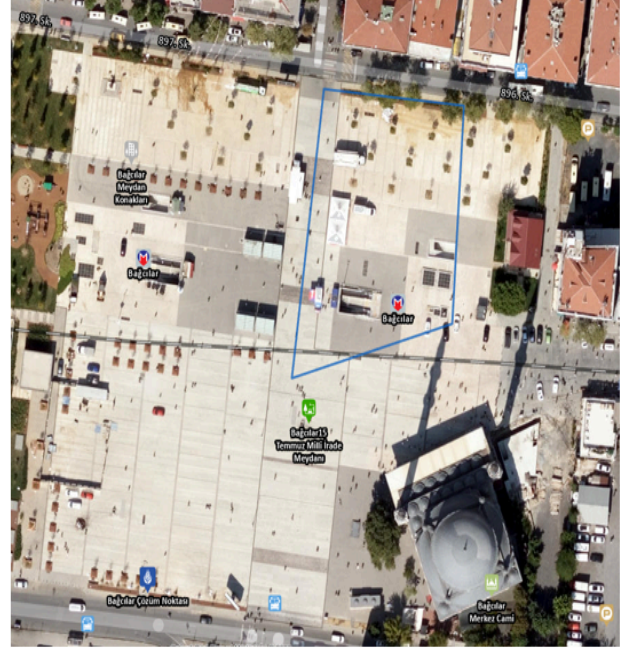
Şekil 10: Şişli-Mecidiyeköy Meydan Düzenlemesi Öncesi/Sonrası

Şekil 11: Şişli-Mecidiyeköy Meydan Kitap Kafe

Şekil 12: Bağcılar Meydan Öncesi/ Sonrası

Şekil 13: Bağcılar Meydan Kitap Kafe

Şekil 14: Ümraniye Kitap Kafe

Şekil 15: Kadıköy Festival Alanı Öncesi/ Sonrası

Şekil 16: İBB Kültür A.ş Dijital Deneyim Müzesi

Şekil 17: Kadıköy Festival Alanı

Şekil 18: Yenikapı Kadir Topbaş Gösteri Merkezi

Diğer ihale ise; Kadıköy’de yeni bir etkinlik ve konser alanı kazandırmak amacıyla atıl bir alanın düzenlenerek kamu yararına kullanıma sunulmasını konu alan 114 numaralı ihaledir. **Söz konusu alanlar, belediye iştiraklerimiz eliyle ihya edilmiş; konser ve etkinlik alanı, kitap ve kültür kafe gibi kullanımlarla kamunun hizmetine sunulmuştur. Bu tür tesislerin, kamu iştiraki olan belediye şirketleri tarafından işletilmesinden daha doğal ve yerinde bir tercih düşünmek güçtür. Zira burada amaç ticari kâr değil; kamu yararına hizmet sunmaktır. Kitap ve kültür kafeler oluşturmak, konser ve etkinlik alanları kurarak toplumun geniş kesimlerinin erişimine imkân sağlamak, kültür-sanat hayatı için gerekli altyapıyı tesis etmek hem kamu kurumlarının hem de 5393 ve 5216 sayılı kanunlar uyarınca belediyelerin temel görevleri arasındadır.**

Bu görevlerin hızlı, etkin ve kamu hizmetinin doğasına uygun bir esneklikle yerine getirilebilmesi için belediyelerin iştiraklerini tercih etmeleri ya da bu yönde teşvikte bulunmaları, yaklaşık otuz yıldır ülkemizin pek çok kentinde yerleşik bir uygulamadır. **Kaldı ki bu tür kamu yararına tesislerin işletilmesine özel sektör çoğu zaman istekli olmamakta; zira temel motivasyon kâr değil, kamusal faydadır.**

Şayet bu tür tesislerin belediye iştiraklerince işletilmesi “ihaleye fesat karıştırma” olarak nitelendirilecekse, bu durumda söz konusu tesisleri işletecek bir yapı bulmak dahi güçleşecek; hatta fiilen imkânsız hâle gelecektir. Daha da önemlisi, aynı uygulamaların uzun yıllardır benimsendiği tüm belediyeler bakımından benzer isnatların gündeme gelmesi gibi hukuk devleti ilkesiyle bağdaşmayan sonuçlar doğacaktır.

Sonuç olarak; Yenikapı Gösteri ve Etkinlik Merkezi’nin işletilmesi, çeşitli ilçelerde kitap ve kültür kafelerin kurulması ve işletilmesi, Söğütözü ve Kadıköy’de etkinlik alanlarının halkın kullanımına açılması, atıl durumdaki alanların kültür ve sanat hayatına kazandırılması gibi **tamamen kamu yararına yönelik girişimlerin, belediye iştirakleri eliyle yürütülmesinin “ihaleye fesat” ve hatta “suç örgütü faaliyeti” olarak nitelendirilmesi hukuken izaha muhtaçtır.**

Bu alanların özel sektör tarafından tercih edilmemesi ve çoğu durumda kârlı işletilememesi nedeniyle, yıllardır bu tür tesislere ilişkin ihalelere fiilen yalnızca belediye iştiraklerinin katıldığı bilinmektedir. **Nitekim 2019 öncesinde de aynı tesisler, aynı yöntemle ve yine aynı iştirakler tarafından işletilmiş; bu süreç kamu yararına uygun bir uygulama olarak kabul edilmiştir. Bu durumda şu sorunun yanıtlanması gerekmektedir: 2019 öncesinde kamu yararına uygun görülen aynı ihale ve işletme pratiği, 2019 sonrasında hangi hukuki veya fiilî değişiklik nedeniyle “suç örgütü faaliyeti” olarak nitelendirilmektedir?**

Kadıköy’de uzun süre atıl kalmış bir alanın etkinlik sahasına dönüştürülmesi, ülkemiz kültür ve sanat hayatına kazandırılması, çeşitli ilçelerde kitap ve kültür kafeler aracılığıyla gençlere erişilebilir, nitelikli ve sağlıklı sosyalleşme imkânları sunulması, tüm bu faaliyetler kamu yararı taşımıyor ise, kamu yararının sınırlarının nasıl tanımlanacağı ayrıca tartışmaya muhtaçtır.

Kamu yararına yönelik bu tür faaliyetlerin, kamu kurumları, belediyeler ve onların iştirakleri eliyle yürütülmesinden daha doğal bir yöntem bulunmamaktadır. Bu faaliyetlerin, yalnızca ihaleyi belediye iştiraklerinin üstlenmiş olması ve şartnamelerin bu doğrultuda düzenlendiği iddiasıyla “ihaleye fesat” veya “suç örgütü faaliyeti” olarak nitelendirilmesi, somut bir hukuki temelden ziyade varsayımsal bir değerlendirmeye dayanmaktadır. Aksi hâlde, bu değerlendirmelerin, yapılan işlerin niteliği yeterince incelenmeden kusur atfetme ve sonuç üretme amacı taşıyıp taşımadığı sorusu gündeme gelmektedir.

Öte yandan, reklam alanlarının ihalelerinde de hukuki anlamda iki farklı yaklaşım görülmektedir. Sayıştay’ın 2019 öncesi döneme ilişkin denetimlerinde, reklam mecralarının ihalesiz kullandırıldığı yönünde eleştiriler yönelttiği; 2019 sonrasında ise bu mecraların ihale edilmesi suretiyle kamuya gelir sağlanması nedeniyle aynı eleştirilerin devam ettirmediği bilinmektedir. Zira bu tür mecraların kamu yararına değerlendirilmesinin iki temel yolu bulunmaktadır: ya ihale edilerek gelir elde edilmesi ya da ecrimisil yoluyla kamuya kazanç sağlanması. Bu çerçevede, kamuya gelir getirici yasal yöntemlerin tercih edilmesi, hukuka uygun bir idari faaliyettir.

Tarafımca, yalnızca ihale sürecinin gereği olarak sevk ve onay mahiyetinde imzalar atılmış; bu süreçlerden herhangi bir kişisel menfaat temin edilmemiştir. Nitekim tarafımla ilişkilendirilen herhangi bir menfaat iddiası bulunmadığı gibi, bu yönde bir tanık, müşteki veya somut delil de mevcut değildir. Bu durumda, hangi örgüt adına, hangi menfaatin temini amacıyla bu imzaların atıldığı iddiasının hangi somut olguya dayandığı açık değildir. Kaldı ki, tarafımın mesleki geçmişi ve kamu hizmeti pratiği incelendiğinde; söz konusu imzaların, yaklaşık otuz yıldır ülke genelindeki belediyelerde uygulanan idari süreçler çerçevesinde, kamu yararı gözetilerek atılan rutin işlemler olduğu görülecektir. Aynı nitelikteki işlemler, farklı dönemlerde ve farklı idarelerce de gerçekleştirilmiş; bu uygulamalar kamu yönetiminin yerleşik pratiği hâline gelmiştir.

Bu itibarla, söz konusu işlemlerden “suç” veya “suç örgütü” çıkarılmaya çalışılması, somut delil ve hukuki dayanaklardan ziyade zorlama bir kurgunun ürünü olarak görünmektedir. Tarafımın tüm mesleki geçmişi ve kamu hizmeti anlayışı da bu değerlendirmeyi açıkça teyit etmektedir.

Bu iş ve işlemlerden ne bir “örgüt” çıkarılması ne de “ihaleye fesat karıştırma” suçunun unsurlarının türetilmesi hukuken mümkündür. Bu doğrultuda ileri sürülen isnatların, somut fiil ve delillerle desteklenmeyen, zorlama bir kurguya dayandığı kanaatindeyim. Bu nedenle, tarafıma yöneltilen söz konusu isnatların tamamını açık ve kesin bir biçimde reddediyorum.

Bütün hayatımı bu mücadeleye adanmış bir akademisyen ve meslek insanı olarak ne bir örgüt üyesi olabilirim ne ihaleye fesat karıştırıp menfaat sağlamaya tenezzül ederim, ne de dolandırıcılık yapmış olabilirim. Mal varlığımıza bakılarak dahi bu iddialar test edilebilir. Ki yapığımı da biliyorum. Cezaevine girince kesilen maaşım ve azalan gelirimiz nedeniyle, artan giderler karşısında geçim sıkıntısı yaşadığımızı dahi şerefle ifade ederim. Maaşıyla yaşayan insanlar olarak, bu 15 ayı aşan süreçte maddi ve manevi çok ağır bedeller ödedik.

Son bölümde, cezaevinde neler yaşadığımı ve nelerden mahrum kaldığımı da ifade ederek; bu özgeçmişim ve mücadele geçmişim ışığında taleplerimi ve beklentilerimi sunacak, savunmamı tamamlayacağım.

3.BÖLÜM TUTUKLULUK/ÖZGÜRLÜK

Sayın Başkan,

Buraya kadar nasıl bir geçmişten ve tecrübeden geldiğimi, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ndeki görevim kapsamında on yedi ay boyunca attığım imzalar üzerinden nelerle suçlandığımı ve bunlara dair açıklamalarımın, savunmalarımın neler olduğunu; bu iddiaların neden dayanaksız, hukuksuz, delilsiz ve haksız olduğunu ortaya koymaya çalıştım. Aleyhimde hiçbir gizli ya da açık tanık ifadesi, bir para hareketi, telefon trafiği, menfaat sağlamaya yönelik en ufak bir şüphe, kanıt hatta iddia eden dahi olmadığını; sadece attığım rutin kamu görevi imzalarının sözde bir örgüt üyeliği ya da ihaleye fesat karıştırmak amacıyla atılmadığını ifade etmeye çalıştım.

Malumunuz olduğu üzere 15 ayı aşkın bir süredir tutukluyum. Birçok arkadaşım da benzer şekilde bir yıl ya da en az sekiz, dokuz aylık tutukluluk süreleri ile huzurunuzda. Bunlar inanılmaz uzun süreler.

23 Mart 2025 akşam saatlerinde girdiğim Silivri Marmara Kapalı Cezaevi'nden ilk kez 9 Mart günü çıktım. 12 metrekarelik bir hücrede koca bir yılı yaşamamanın ne demek olduğunu; siz kıymetli hâkimler başta olmak üzere tüm hâkim ve savcılarının da hatta özgürlüğün sınırlanmasının ne anlama geldiğini benim gibi içeriye girmeden hiç anlayamamış milyonların da anlaması açısından anlatmayı; kendimce hem önemli hem gerekli hem de ileride ülke olarak neleri yapıp neleri yapmamamız gerektiğini anlamamız açısından yaşamsal görüyorum. Bu konuda ilk günlerde yazdığım bir makalede Hâkim ve savcı adaylarının stajlarında cezaevinde en az 15 gün kimlikleri bilinmeden kalmaları gerektiği yönünde bir öneri geliştirdiğimi de bilginize sunmak isterim. Bunun ciddi anlamda ele alınması gereken yapıcı ve bu kararları verenlerin yaşananları kavraması anlamında gerçekçi bir öneri olduğunu bugün bir kez daha dile getiriyorum.

23 Mart akşamından itibaren girdiğim Marmara Kapalı Ceza İnfaz Kurumu'nun C-69 nolu, tek kişilik, 12 metrekare büyüklüğündeki hücresinde ve bu hücrenin küçük avlusunda (avlu 22 metrekaredir) yaşadığım ağır geceleri, unutulmayan karanlıklarıyla üzerime çöken yalnızlıkları ilk günlerde inanılmaz zor bir biçimde yaşadım. Daha önce sabıkası olmayan, hayatında karakola işi düşmemiş, kurallara uyarak yaşamayı; kamu görevlisi, akademisyen ve idareci olmanın da üzerinize yapışmış bir yaşam biçimi ve davranış hâli olarak gören ve

yaşayan bir ismin, en ağır şekilde hapsedildiği bir hücrede yaşamaya çalışma hikâyesi sadece fiziksel anlamda değil, insanın gururuna dair de sarsıcı şoklar içeriyor.

Girdiğimiz andan itibaren günde iki kez sayılma; her koğuşa giriş çıkışta ayrı ayrı ayakkabıları çıkartıp içini de göstererek aranma ve evladınız yaşındaki görevlilerin mazgalı açıp adınızla seslenmesine kadar farklı biçimlerde, kimliğinizi, kişiliğinizi, geldiğiniz hayattaki tüm koşulları silip; cezaevi sakini olmanın değersizliğinde eşitlemeye yönelik ağır uygulamalar yaşadık. Hiçbir infaz memuru arkadaşım bizlere özel, kaba ya da kötü bir müdahalede bulunduğu için anlatmıyorum bunları. İçimizde eski milletvekilleri de büyükşehir belediye başkanları, Cumhurbaşkanı adayı da ilçe belediye başkanları da devletin genel müdür statüsü verdiği üst yönetici bürokratlar da vardı. **Kimse hukukun üstünde değildir elbet; ancak suçluluğu sabit olmadan devlete hizmet etmiş, etmekte olan birçok kıymetli ismi; çok ağır suçlardan ağırlaştırılmış müebbet hükmü giymiş mahkûmlarla aynı koşul ve muameleye tabi tutarsanız adaleti tecelli ettirmiş olmazsınız.** Kamu görevlileri büyük ölçüde profesyonelce ve kibar davrandı; ancak içinde yaşamak zorunda bırakıldığımız ortam, tam anlamıyla bir izolasyondur. En ince işkence yöntemlerinin uygulandığı, katı bir hücre sistemi söz konusuydu.

Modern zamanların işkencesi artık fiziki olmak zorunda değil; ruha yapılan da bir işkence değil midir?

Cinayet işleyen, kadına ve çocuğa yönelik ağır ve toplum vicdanını derinden yaralayan suçları işlemiş birçok mahkûmun dahi ailesiyle haftada bir saat görüşebilmesi, bazı cezaevlerinde görüntülü konuşma imkânına sahip olması Türkiye'nin mevcut infaz uygulamalarının çelişkilerinden. Toplumun en hassas olduğu, en ağır tepki gösterdiği suç tiplerinde dahi aile bağının tamamen koparılmaması gerektiği kabul edilirken; bizler hakkında henüz hüküm verilmemiş, suçluluğu sabit olmamış kişiler olarak ailemizle yalnızca 10 dakikalık telefon görüşmesi yapmayla sınırlandırıldık. On beş aydaki 64 haftanın tamamında, sadece on dakikalık aramalar yapabildik. Üstelik bu 10 dakikayı ikiye bölmek dahi mümkün değildi. *"11 dakika istemiyorum; 10 dakikayı beşer dakika olarak iki parça hâlinde hem annemi hem eşimi arayayım"* deme imkânımız dahi yoktu. Bu sınırlamanın teknik değil, insani bir karşılığı olduğunu özellikle ifade etmek isterim.

"Neden önemli?" diye sorulabilir. Çünkü mesele sürenin kısalığı değil, insanın en temel bağlarının ölçülüp biçilerek paylaşılmasıdır. Sizler elinizdeki telefonlarla gün içinde defalarca, dilediğiniz an sevdiğinizlere ulaşabiliyorken; bizler deprem yaşandığında, ailemizin bulunduğu şehirde bir afet olduğunda, bir sağlık sorunu çıktığında ya da yalnızca içimizi kemiren bir endişe belirdiğinde dahi haftalık telefon gününü beklemek zorunda kaldık. O on dakikalık sürenin içine hem merakı hem korkuyu hem özlemi hem teselliye sığdırmaya çalıştık. **Bir yıl üç ay boyunca, insanın en doğal hakkı olan aile bağına bile tercih yapmak zorunda kalarak yaşadık.**

Sözde Suç Örgütüne üye olmak suçlaması ile tutuklandığımız için bu uygulamaya tabi tutulurken, diğer cezaevlerinde çok farklı uygulamalar yapıldığını da duyduk, öğrendik. Bu duruşmalar sırasında bile bize apayrı bir muamele edildiğini sizler de dinlediniz. Yine aynı suçlama kapsamında, ilk kırk gün sonunda kullanabildiğimiz ve tüm mahkûmlara verilmiş haftalık bir saatlik spor ve sohbet hakkını, sonraki 15 ay boyunca sadece tek başımıza, hiçbir arkadaş olmaksızın deneyimlemek zorunda kaldık. Yani spor ve sohbet hakkı için çıktığımız

sentetik çim halı sahada tek başımıza; bulutlarla, güneşle, görebildiğimiz gökyüzüyle sohbet ettik, mutlu olmaya çalıştık. Hiç gerçek bir sohbet hakkımız olmadı. Ta ki 9 marta buranın nezarethanesine gelinceye kadar!

Haftada bir kez, bir saat, cam arkasından telefonla yapabildiğimiz kapalı görüşlerde; kilometrelerce yol gelen analarımıza, hastalarımıza, evlatlarımıza dokunamadan hasret gidermeye çalıştık. Ayda bir kez ise açık görüşte eşlerimizin, ailelerimizin, analarımızın, evlatlarımızın, kardeşlerimizin ellerini tutmanın, sarılabılmenin ne kadar kıymetli ve eşsiz bir zenginlik olduğunu yaşayarak gördük. **Bu süre yaklaşık 12.000 saat ben ise sadece 24 saatinde aileme dokunabildim!**

Bunları ajitasyon yapmak için anlatmıyorum. Cezaevinde bulunmanın bazı zorunlulukları var. Mahkûmların rehabilite edilmesi, işledikleri suçlardan dolayı cezalandırılması ve eğer çıkacaklarsa sonraki yaşamlarına ders almış, gelişmiş, topluma yararlı bireyler olarak kazandırılması; tüm dünyada kabul edilmiş cezaevinde bulundurma mantığı ile uyumlu görülmüştür. **Benim anlatmaya çalıştığım birinci husus; biz henüz masumuz! Tutukluyuz sadece hüküm giymedik. İkincisi hükümlü ve tutukluların —üstelik ağırlaştırılmış müebbet hükümlüleri ile— aynı koşullara tabi tutulmasının ve suçu sabit olmayan, hakkındaki iddiaların ispatlanmaya muhtaç olduğu bir durumda masumiyet karinesini yerle yeksan eden, peşinen cezalandırmaya dönen uzun tutukluluk sürelerinin içeride bir tatil kampı ortamında geçmediğidir. Üçüncü husus ise; içeriye düşülmesi hâlinde yaşanan ağır şokun ve ortamın ağır yükünün anlaşılması ile tutuklama kararlarının ve tutukluluğun devamına hükmeden kararların bedelini, maliyetini ve çok ağır vebalini ortaya koymaktır.**

Cezaevine girdiğim ilk andan itibaren üzerime çöken o ağır çaresizlik duygusuna teslim olmamak için kendime bir tutunma biçimi aradım. İnsan, dışarıdaki hayatından koparıldığında önce zamandan kopuyor; sonra sestən, renkten, kokudan... Ben kopmamak için yazdım. Yazmak benim için bir uğraş değil, nefes almak gibiydi. Her gün, istisnasız her gün yazdım. 365 günün her birine küçük bir iz bırakmak istercesine; bazen bir paragraf, bazen birkaç cümle... Yazdıklarım yalnızca hayatta kalma çabamdı.

Yazmak, duvarlara çarpmamak için bir pencere açmaktı. Dünya ile bağımı kaybetmemek, sevdiğilerimi zihnimde diri tutmak, kendi varlığımı kendime ispat etmektir. Çünkü insan yalnız kaldığında en çok kendinden uzaklaşıyor. Ben kendimi kaybetmemek için kaleme sarıldım. Belki *“Bunlar kişisel duygular”* denilebilir. Doğrudur. **Ama bazı mahrumiyetler vardır ki kişisel olmaktan çıkar; bir insanlık meselesine dönüşür. Bu yüzden yazdım. Siz bilin diye, karar vericiler bilsin diye, adına hüküm verilen bu yüce millet bilsin diye...**

Yeşilin tonlarını unutmamak için çimeni yazdım. Toprağın kokusunu, yağmurdan sonra havaya karışan o ferahlığı yazdım. Güzel bir kokuyu özlemeyi yazdım. Yumurtaya banma özlemimi, aile kahvaltısını anlattım yazılarımda... Böreği yazdım; buharda, ilkel imkânlarla yapmaya çalıştığım küçük yemek denemelerini yazdım. Acukayı, taze fasulyeyi, yağlamayı, ayva reçelini yazdım. Çünkü burada sıradan olan her şey lükse dönüşüyor; lüks olan ise hayale. Yokluk içinde küçük bir şey üretebilmek, bir tadı yeniden yakalayabilmek, insanın kendi emeğiyle minicik bir mutluluk kurabilmesi... Belki yazmadım ama 15 aydır tost bile yiyemedim. Sizce çok sıradan olan tost cezaevinde büyük nimet! Tıpkı yumurtaya banmak gibi! Bir yıldır ilk kez 9 Mart günü nezarethaneye getirildiğimizde yanımda birileri varken bir lokma yiyebildim. 15 ay suyu bile tek başıma içtim. Tek başına yemek zorunda olmak, yemek

yemek olmuyor... Bunlar belki dışarıda fark edilmeyen ayrıntılar. Ama içeride **insanı hayata bağlayan ince iplikler. Ben o iplikleri koparmamak için yazdım.**

Yazdıklarımınla yaşama tutundum; yaşama tutunuşumu yazdım. **Duvarların daralttığı mekânda, kalemle bir gökyüzü açtım kendime.** Her cümle bir nefesti, her satır “buradayım” deme çabasıydı. Hayatım boyunca akademik metinler yazdım. Makaleler, bildiriler, plan raporları... Yeni çalışmalar için kıymetli akademisyenlerle ortak projeler yürütüyordum. Fakat kaderin ironisine bakın ki akademik olmayan ilk kitabım, bir cezaevi hücrelerinde yazıldı. Bu kitap bir edebiyat iddiası taşımaz. O, bir tanıklık metnidir. “*Beni utandırmasın yeter; burada yaşananları tarihe not düşsün*” demiştim. Üç ay içinde dört baskı yapması, demek ki sadece benim değil, başkalarının da o gökyüzüne bakma ihtiyacı olduğunu gösterdi. Bu beni sevindirdi; çünkü yalnız olmadığımı hissettirdi.

Anlattığım yoksunluklar sadece bana ait değil. Cezaevindeki herkes benzer mahrumiyetleri yaşıyor. Ancak bize yöneltilen “örgüt” isnadı nedeniyle, hak kısıtlamalarının daha ağırlığını da deneyimledik. Sohbet hakkı, telefon hakkı... Bunları anlattım. **Fakat bir mesele var ki bu, hukukun uygulamadaki eşitliğine dair zihnimde derin bir soru işareti bıraktı.** 28 Mayıs 2025’te cezaevinde evlendim. Hayatı ertelememeye karar verdik. Demir kapılar arasında bir nikâh kıydık. Sevinci bile ölçülü yaşanan bir ortamda, umut etmeyi seçtik kıymetli eşim Filiz Hanımla. Ne ilk ne de sonduk. Nitekim bizden sonra çok kıymetli meslektaşım ve birlikte yargılandığımız Gürkan Akgün de yaklaşık iki ay sonra aynı cezaevinde Sinem Hanım ile nikâh kıydı. Birbirimizin nikâhına dahi katılmadık; bu vesileyle kendilerini de kutluyorum. Fakat bugün teknoloji çağında, nikâh fotoğrafı olmayan iki çift varsa, o biziz. Fotoğraflar çekildi. Ancak 13 aydır verilmedi. Sadece nikah değil, İBB dosyasındaki her aylık görüş fotoları hiçbirimize verilmiyor. Her açık görüşte verilmese de fotoğraf çektiriyorum ailemle. Hepsi tarihe bir not. Elbet bir gün alacağız. **Zulümle abad olacağımı sananlar hiç rahat uykularını bozmasın!**

Aynı cezaevinde başka dosyalardan yargılananlara fotoğraflar teslim edilirken, bize verilmemesi ister istemez şu soruyu sorduruyor: Uygulamada bize farklı bir hukuk mu uygulanıyor? Bizden önce evlenenler de aylık görüşlerini yapanlar da fotoğraflarını alırken bize verilmesi hangi hukuki metin/norm ile yasaklanıyor? Biz başka bir hukuka tabiiyiz diye siz de düşünmez misiniz?

Mesele bir fotoğraf değildir. Mesele, eşit muamele ilkesidir. Hukuk yalnızca kanun metinlerinde değil, uygulamada da eşit olmalıdır. Aksi hâlde insanın zihninde bir şüphe filizlenir: “*Acaba benim için farklı kurallar mı var?*” Bir yılı aşan tutukluluk; yalnızca özgürlüğün değil, hayatın askıya alınmasıdır. Bu süreç bizden çok ailelerimizi cezalandırdı. Henüz hüküm verilmemişken, peşinen cezalandırılma hissi insan ruhunda derin bir yarık açıyor. Burada evladını göremeyen doğumuna şahit olmayıp aylardır büyüdüğünü görmeyen arkadaşlarım da var. Evlatlarının özel gereksinimlerini karşılayamayan, evlat sahibi olma planlarını rafa kaldıranlar var. Kısacası alt-üst olmuş hayatlar var. Bunlar size normal geliyor mu? İkili hukuk en çok siz hukukçuları rahatsız ediyor diye düşünüyorum.

Bu nedenle ben, sizlerin hiçbir endişeye ve şüpheye mahal vermeyecek biçimde, adaletle yargılayıp adaletle hüküm vereceğinize ve bizlere biraz evvel arz ettiğim “ayrı muamele ediliyor” şüphesini içimize doldurmayacak bir adaletle hükümler kuracağınıza inanmak istiyorum.

Cezaevinde yazdığım günlük yazılarımda ve uğradığımız muamelelerin bazı özgün yanlarında, tutukluluğun devamının 15 aydır bizlerde ne ağır tahribatlara yol açtığını; bizden çok ailelerimizi de cezalandırmak anlamına gelen sonuçlar doğurduğunu; sanki kesinleşmiş hüküm giymiş gibi peşinen hapis yatırılmak suretiyle özgürlüklerimizden, ailelerimizden ve hayattan koparılarak en ağır biçimde cezalandırıldığımızı ifade ettim. **Bunun insan olan herkes için ağır ve yıkıcı olduğunu; sizler dâhil vicdanıyla karar verecek tüm sayın hâkimler için hukuki tespitler yanında vicdani kanaatlerinizi de bu insani hâller üzerine kurmanız anlamında yardımcı olmak üzere söylediğimi belirtmeliyim. Kanımca hakimlik hatta belki savcılık en az kanun insanı olmak kadar vicdan insanı olmayı da gerektiriyor...**

ÖZGEÇMİŞİM NE ANLATIYOR?

Savunmamın başında anlattığım özgeçmişimi sanırım hatırlıyorsunuz. Uzatmadan şu soruları sorarak başlayayım;

Ankara'nın 2025 planını yapan, İzmir'in ulaşım ana planını yöneten, İstanbul'un imarına bakan görevlerde bulunmuş; bu üç kentin gayrimenkul anlamındaki tüm rantlarını ve gelişimini herkesten fazla ve herkesten önce bilen, karar veren bir yönetici, bir şehir plancısı olarak; bu bilgilerle köşe dönme, tarla alma, imar geçmesini ve değerlendirilmesini bekleme tavsiyelerini verebilecekken; tüm bunları etik olarak reddetmiş, kendisi de imar geçecek tarlaları ucuz fiyata alıp 3–5 yıl sonra değerlendirilmesi üzerinden mal varlığını artırma önceliğini elinin tersiyle itmiş bir mücadele ve planlama adamı; attığı imzalar ile ihaleye fesat karıştırıp dolandırıcılık yaparak zenginleşmeyi seçer mi? Üstelik iddia edilen ihaleye fesat ve dolandırıcılık suçları ile tek kuruş zenginleşmediğim, menfaat temin etmediğim ortadayken; bu suç isnatlarının neden, nasıl, niçin bir parçası olayım ki? 2 adet mülkü de banka kredisi ile edinmek yerine **kolay yoldan elindeki, aklındaki bilgilerle köşeyi dönmeyi reddeden birisini itham eden bu iddianame benim suyuma zerre kadar toz bulaştıramaz!**

Kendisini, kamusal alanların amacı dışında kullanımı ve kent toprakları üzerinden zenginleşme ile mücadeleye adanmış; kentlerin çözümü zor sorunlarının kaynağı olan politikadaki kişilerle mücadele eden; bunun için meslek odası başkanlığı ve akademisyenlik yapan, bu konularda yazan, çizen, müesses nizamı eleştiren; bu yüzden ilk çalıştığı kurumda doktor unvanıyla mezarlıklara sürülen bir şehir plancısı olarak; sonraki tüm yöneticilik görevlerinde 16–17 yıl boyunca geliriyle orantısız tek bir mal edinmeyen, kamuyu zarara uğratmayan birisi; örgüt üyesi olup on yedi ayda ihaleye fesat ve dolandırıcılık yaparak yolsuzluk üretebilir mi? Eldeki veriler, tanıklar ve kanıtlar bu anlamda zerrece olumsuz bir şey söyleyemez ve ortaya koyamazken; bunca suç isnadının tarafı olmam gerçekçi mi? Adil mi? Hukuki mi?

Bu soruları çoğaltmak ve uzatmak mümkün; ancak maksadın hasıl olduğunu düşünüyorum.

Bildiğim tek örgüt, Türkiye Cumhuriyeti Devleti ve onun bir parçası olarak kurulmuş İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı'nın kurumsal örgütüdür. Bunun dışında bir yapının hiçbir surette parçası olmadım; kurulmuş ve kuralları içinde işleyen bir kamu kurumunda on yedi ay çalıştım.

Yöneticiliğimi beğenen olur, beğenmeyen olur; tartışırız. Ama namusumu tek bir kişinin bile ağzına almasına müsaade etmem. O yüzden rüşvet suçlamasıyla tutuklanmam ve on beş aylık mahpusluğumun özellikle ilk 8 ayında yine aynı suçlama ile hapis yatmam çok

kanıma dokundu. Sonrasında onu bulamadık ihaleye fesat/ dolandırıcılık yaftası yapıştıralım yaklaşımı da en az rüşvet iddiası kadar dayanaksız ve hakaretamizdir.

Savunmamın başında da arz ettiğim üzere; Kıbrıs gazisi asker bir babanın dışından tırnağından artırarak okuttuğu, vefakâr, cefakâr bir Anadolu kadını olan annemin özveri ve sabırla büyüttüğü namuslu bir vatan evladı olarak; onların, eşimin ve tüm geniş ailemin, ülkemin başını öne egecek hiçbir işin içinde olmadım. **Babamın elindeki sancak ve bayrak, vefatında “Türk Milleti adına” diyerek bana verildi. Onu hiç yere düşürmedim; hiçbir surette de düşürmem.**

Bu yüzden mesnetsiz, hukuksuz ve haksız suçlamaları bütünüyle ve güçlü biçimde reddediyor; sizlerin de hakkımı ve masumiyet karinesini on beş ay boyunca ağır biçimde çiğneyen bu uygulamalara son verip beni ivedilikle özgürlüğüme ve aileme kavuşturmanızı talep ediyorum.

KİTAPLAR BİZE NE DİYOR?

Sayın Başkan;

Cezaevinde uzun süre tutuklu kalmanın, belki de tek olumlu sayılabilecek yönü, insana yoğun biçimde okuma ve düşünme imkânı vermesidir. 15 ayın içinde 200’ün üzerinde nitelikli eser okuma fırsatı buldum. Elbette kimseye “okumak için içeri girin” denilemez; ancak başa gelen ağır bir durum karşısında benim için en yapıcı ve onarıcı yolun kitaplara sığınmak olduğunu söyleyebilirim.

Bu süreçte çokça not aldım, uzun uzun düşündüm. Okuduklarım arasında, yaşadığımız döneme ve ülkemizin geleceğine dair önemli çıkarımlar yapmama vesile olan metinler vardı. Bunlardan biri, kökleri bu coğrafyaya uzanan değerli yazar Amin Maalouf’un eserleriydi. Maalouf, 19. yüzyıl İngiltere’sine atıfla toplumsal dönüşümleri anlatırken “emek” kavramı üzerinden önemli değerlendirmeler yapar Dickens’e referansla. Ben affınıza sığınarak o değerlendirmedeki “emek” kavramını “özgürlük” ve “hukukun üstünlüğü” ile yer değiştirerek paylaşmayı anlamlı buluyorum.

“Bazen olağanüstü ağır, hatta kötü toplumsal, ekonomik ve siyasi krizler yaşanabilir. ‘Eğer bu aşamanın üzerinden sağlıklı biçimde atlanabilir’; özgürlük ve aydınlığın hukukun üstünlüğü ile ‘arasına bir alacakaranlık girmeden, bir arada huzurla yaşanabilecek’ bir cennet inşa edilebilirse, büyük ıstıraplardan sakınılmış olacaktır”. Bu çıkarım, hepimiz için, bu güzel ülkemizi büyük ıstıraplardan koruyabilmenin yolunun; birlikte huzurla yaşanabilecek bir düzen kurmaktan geçtiğine işaret etmektedir. Özgürlük ve aydınlık ile hukukun üstünlüğü arasında bir alacakaranlık ya da bir “Araf” oluşmasına hiçbir surette izin veremeyiz. Özgürlük, aydınlık ve hukukun üstünlüğünden koparsak ne o cenneti inşa edebiliriz ne de büyük ıstıraplardan kaçabiliriz.

Bu nedenle birlikte yaşayabileceğimiz, kucaklaşabileceğimiz bir ülke inşa etmenin ilk şartı; hukuka güvenmek, hukukun bağımsızlığına ve üstünlüğüne yaslanmaktır. Elbette tüm vatandaşlara görev düşer; belki daha fazlası yöneticilere düşer. Ancak kanaatimce **en ağır sorumluluk, kamu gücünü kullananlara aittir.**

Cezaevi okumalarım arasında **Hannah Arendt'in "Kötülüğün Sıradanlaşması"** kavramı da önemli bir yer tuttu. Arendt, Nazi döneminin mağdurlarından, Almanya'dan ayrılmak zorunda kalmış bir Musevi düşünürdür. Savaşın sonra, soykırımın organizasyonunda rol alan Nazi bürokrati **Adolf Eichmann'ın** yargılanmasını bizzat izler. Başlangıçta onu bir canavar, bir seri katil ya da sistematik kötülüğü organize eden özel bir şeytan olarak tasavvur eder. Ancak savunmalarını dinledikçe bambaşka bir tespitte bulunur: Karşısındaki kişi; **düşünmeyen, sorgulamayan, aldığı emir ve talimatları hukuki ve ahlaki süzgeçten geçirmeden yerine getiren, görev tanımını bir yaşam biçimi ve varlık nedeni hâline getirmiş sıradan bir bürokrattır.** Bu emirleri uygularken sonuçlarını ve yol açtığı felaketleri hiç değerlendirmeyen; vicdanını adeta devre dışı bırakmış, kuralları tüm ahlaki ve insani değerlerin üstünde tutan bir insan tipolojisi... Arendt'e göre bu durum, kötülüğü patolojik ve istisnai bir olgu olmaktan çıkarır; tam tersine sıradanlaştırır. Sıradanlaşan kötülük gündelikleşir ve sistemin içine rahatça yerleşebilir. Ben hiç böyle bir bürokrat da siyasetçi de akademisyen de olmadım. Olamam. Olanları da yanıma hiç yaklaştırmadım. Öylesini isteyen seçilmişlerle de hiç anlaşamadım ve çalışmadım.

Bu tespitin altını özellikle çizmek isterim. **Kamu görevi yapan hiç kimse, "Ben sadece emirleri uyguladım" diyerek sorumluluktan muaf olamaz. Emir hukuka aykırıysa, onu hukuka uygunmuş gibi göstermeye çalışmak; vicdani ve ahlaki muhakemeyi askıya almak demektir. Yasama, yürütme ya da yargı görevini yerine getiren hiç kimsenin "emir kulu" olma hakkı yoktur. Vicdani ve ahlaki değerler, tek bir otoriteye devredilemez.**

Bizim ihtiyacımız olan, kötülüğün değil; iyiliğin ve hukukun üstünlüğünün sıradanlaşmasıdır. Hukuka uygun davranmanın olağan, hukuka aykırılığın ise istisnai olduğu bir düzen kurmak zorundayız. Bu en çok bugün bu salondan ülkeye yayılabilecek bir yaklaşım olabilir. Aksi ülkemiz için felaket olmaz mı?

Bu noktada Japon iktisatçı **Shigeto Tsuru'nun "Yaratıcı Kriz"** yaklaşımını hatırlatmak isterim. Tsuru, ağır ekonomik ve toplumsal krizlerin yeni bir paradigma ve yaratıcı bir iradeyle aşılabileceğini savunur. Krizler, doğru bir hukuk ve güven iklimiyle ele alındığında, dipten güçlü bir sıçrayışa da vesile olabilir. **Bugün yaşadığımız gerilim ve hukuk krizini, hukukun üstünlüğüne yaslanarak aşabilir; barışık ve yeni bir siyasi iklim yaratabiliriz. Bu yük ve sorumluluk biraz da heyet olarak sizlerin omuzunda değil mi?**

Uzak Doğu düşüncesinde bu tür durumlar, "ping pong topunun zemine çarpması" metaforuyla izah edilir: Zemin yeterince sert ve mukavemetliyse top sıçrar; zemin zayıfsa, top çarpmanın etkisini sönmüleyerek olduğu yerde kalır. Bu basit mecaz, aslında sistemlerin kriz anlarındaki davranışını açıklayan derin bir ilkeye işaret eder. Toplumsal ve siyasal düzenlerde bu "zemin", hukukun kendisidir. **Hukukun öngörülebilirliği, tutarlılığı ve bağlayıcılığı; yani normatif gücü ne kadar sağlam ise, sistem de karşılaştığı sarsıntılara o ölçüde direnç gösterebilir ve yeniden dengeye kavuşabilir. Aksi hâlde, keyfîlik ve belirsizlik zemini yumuşatır; çarpma enerjisi soğurulur, ancak herhangi bir sıçrama, yani toparlanma ve ilerleme mümkün olmaz. Bu bağlamda hukuk ve adalet, yalnızca birer düzen aracı değil; aynı zamanda toplumsal varlığın devamını sağlayan kurucu ilkelerdir. Günümüz**

koşullarında hukuk, artık mecazi değil, gerçek anlamda “ekmek ve su” kadar yaşamsal bir ihtiyaç hâline gelmiştir. Zira hukukun zayıfladığı bir düzende ne bireysel güvenlik ne de kamusal istikrar sürdürülebilir.

Dolayısıyla içinde bulunduğumuz krizin aşılması ve bir sıçrama etkisi yaratılması, ancak hukukun üstünlüğüne dayanan, özgür iradeyle ve vicdani kanaatle tesis edilecek kararlarla mümkündür. Verilecek her adil karar, yalnızca somut bir uyuşmazlığı çözmekle kalmayacak; aynı zamanda zeminin sertliğini, yani hukukun mukavemetini tayin edecektir. Bu nedenle sıçrama, soyut bir beklenti değil; doğrudan doğruya burada, hukukun ilkelerine sadakatle alınacak kararlarla başlayabilecek somut bir imkândır.

Edebiyat da bize hafızanın önemini hatırlatırken önemli dersler veriyor. William Faulkner **“Geçmiş asla ölmez; hatta geçmiş bile değildir”** der. Bu ülke yakın tarihinde, büyük suç örgütü davaları, kitlesel yargılamalar ve sonradan “pardon” denilen ağır mağduriyetler yaşadı. Yıllarını cezaevinde geçirdikten sonra haklılığı ortaya çıkan insanların kaybedilen ömürleri geri verilemedi. **Bu nedenle geçmişin derslerini unutmadan, yeni mağduriyetler üretmemek hepimizin ortak sorumluluğudur.** Aleksandr Soljenitsin’in Gulag Takımadaları eserinde, ağır koşullarda çalıştırılan tutuklulara “Devletin kömüre ihtiyacı var” denildiğinde bir mahkûmun verdiği cevap çarpıcıdır: **“Bizim de özgürlüğe ihtiyacımız var.”** Gerçekten de bir toplumun en temel ihtiyacı, özgürlük ve adalettir. **Devletin gücü, yurttaşının özgürlüğüyle çatıştığında değil; onu koruduğunda anlam kazanır. Sizlerden özgürlüğümüzü koruyan bir hassasiyeti aylardır boşuna beklemediğimize inanmak istiyoruz.**

Bizlerin; **“Alacakaranlığın Araf’ından”** çıkıp hukukun üstünlüğüyle özgürlük ve aydınlığa yürüebileceğimiz bir ülkeye ihtiyacımız var. Geçmişin yükünü ders almış bir olgunlukla geleceğe taşıyacak bir yaklaşıma ihtiyacımız var. **George Orwell**’in **“1984”**’ündeki gibi bir karanlığa sürüklenmediğimizi gösterebilmek de sizin omuzlarınıza düşen bir görev sorumluluk bence... Joseph K’nın içine düştüğü duruma düşmediğimizi **Kafka**’nın **“Dava”**’sında anlatılanlarla bağlantı kurmamamız gerektiğini kamuoyuna sadece sizler vereceğiniz kararlarla anlatabilirsiniz. Buradaki herkes Kafka’nın anlattığı bürokrasi ve onun ağır şiddetini Kafka kadar olmasa da bir parça anlatabilir sanırım.

15 ay boyunca ömrümün önemli bir bölümünü demir parmaklıklar ardında geçirdim. Şimdi eşimle, ailemle ve özgürlüğümle yeniden buluşmaya; hayatıma kaldığım yerden onurla devam etmeye ihtiyacım var. **Özgürlüğe ihtiyacımız var.**

Bir dönem ülkemizde yaşayan ve İstanbul Üniversitesi’nde görev yapan ünlü Alman Felsefeci **Erich Auerbach**... **“Adaleti olmayan güç töhmet altında kalır. Adil olanın güçlü, güçlü olanın ise adil olması gerekir. Aksi halde haklı olanı güçlü kılmazsak güçlü olanı haklı kılarız.”** Diyor. Haklıyı güçlü kılacak sizlersiniz Kıymetli Mahkeme Heyeti. 15 ayı aşan tutukluluğumuzu sona erdirerek özgürlüğümüzü geri verecek bu anlamda toplumsal vicdanda eşsiz bir başlangıç yaratabilirsiniz. **Solvej Balle**’nin **“Zamana Tutsak”** tarif ettiği roman kahramanının içine düştüğü çaresizliği ve ağır yükü bizim ve hatta sizlerin de omuzlarından kaldıracak olan da mekâna-zamana da tutsaklığı bitirecek olan da sizlerin vicdanınızla vereceğiniz kararlar olabilir.

15 ay hapiste geçirdiğim bu süreç, güzel ülkemiz açısından da son derece ağır bir gerilim, yüksek tansiyon ve ekonomik krizlerle dolu bir süreç oldu. **Toplumun tüm unsurları**

arasında derin fay hatları oluşturmaya başlayan bu ağır dönemin, basiretle, ferasetle ve sağduyuyla atlatılması gerektiğini düşünüyorum.

Bu sözleri, orantısız bir güç ve ayrımcı bir mücadeleyle ezildiğimizi düşündüğüm; on beş ayımızı cezaevine gömdüğümüz ağır koşulların içinden söylüyorum. Dışarıdan birisi söylese belki bu kadar anlamlı olmayabilir. Ancak ben, 15 aydır bu ağır süreci demir parmaklıklar ardında, adeta derin bir kuyunun dibinde, her şeyden yoksun biçimde yaşayan biri olarak konuşuyorum. **Tamamen suçsuz ve masum olduğuma inanan, haksız yere 15 ay hapis yatmış bir kişi olarak bu cümleleri kuruyorum.**

Bu ülkenin, bu zor coğrafyada birbirini yiyerek, kendi içinde düşmanlar üreterek, “ötekiler” yaratarak karpuz gibi ortadan ikiye bölünmeye, rövanşist politikalara teslim olmaya hiç hakkı yoktur. Bizler; farklı siyasi görüşlerden, farklı etnik kökenlerden ve farklı kimliklerden olsak da Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarıyız ve bu topraklarda birlikte yaşayacağız. **Yaşamak, güçlü olmak ve ayakta kalmak için birlikte durmak zorundayız. Bu nedenle suni ayrımlardan, periyodik aralıklarla kendinden olmayı yok etme anlayışından, hesaplaşma ve birbirini kemirme halinden kurtulmalıyız.** Ben adalet diyorum. İlacımız; barış ve huzur içinde birlikte yaşayabileceğimiz bir siyasi iklim yaratmak ve adaletin eksiksiz şekilde tecelli etmesini sağlamaktır. Öfke de dolu değilim. Bu ülkeyi iyilik ve sevgi ile ayağa kaldırabileceğimize birlikte yaşama kültürünü var eden bir başlangıçla her şeyin değişeceğine inanıyorum. Bunun ilk kıvılcımı sizin kararınız olacak.

Aslında mesele yalnızca bir yargılama meselesi değildir. Mesele, bir toplumun kendisiyle kurduğu ilişkinin mahiyetidir. **Devlet dediğimiz yapı, soyut bir güç aygıtı değil; ortak vicdanın kurumsallaşmış hâlidir. Eğer vicdan yara alırsa, kanun da eksik kalır. Eğer adalet duygusu zedelenirse, hiçbir hüküm toplumsal barışı tesis edemez.** Tarih bize şunu öğretmiştir: Güç, denetlenmediğinde sertleşir; sertleştiğinde ise adaleti gölgeler. Oysa gerçek kudret, merhametle dengelenmiş adalettir. **Adalet yalnızca suçla ceza arasındaki oranı kurmak değildir; adalet, “insan onurunu” koruyabilmektir.** Nitekim Ioanna Kuçuradi’nin ifadesiyle, **“İnsanlık onuru, sizin başınıza gelene değil, başkasının başına gelen ‘bir şeye’ karşı, sizin nasıl tavır aldığınızdır.” Çünkü insan onuru zedelendiğinde yalnız birey değil, toplum da eksilir.**

Bir toplumu ayakta tutan şey korku değildir; ortak aidiyet duygusudur. Aidiyet ise dışlayarak değil, kapsayarak büyür. “Öteki” üretmek kolaydır; birlikte yaşama iradesi göstermek ise emek ister, sabır ister, cesaret ister. Bilmeyi gerektirir. Asıl devlet akli, farklılıkları tehdit olarak değil zenginlik olarak görebildiğinde ortaya çıkar.

Bizler geçiciyiz; makamlar, dönemler, siyasi konjonktürler geçicidir. Ancak adalet, hukukun üstünlüğü ve Devletimiz bakidir. Verilen her karar yalnız bugünü değil, yarının hafızasını da şekillendirir. Bu nedenle burada kurulacak her hüküm, sadece bir dosyanın değil, toplumsal vicdanın da terazisinde tartılacaktır. **Ben bu kürsüden bir hesaplaşma dili değil, bir iyileşme dili kurmak istiyorum. Çünkü inanıyorum ki bu ülkenin ihtiyacı rövanş değil; onarımdır. İhtiyacı sertlik değil; hakkaniyettir. İhtiyacı ayrışma değil; ortak geleceğe duyulan inançtır.** Adalet, bir tarafın kazanması değildir. **Adalet, herkesin güven içinde yaşayabileceği bir zeminin inşa edilmesidir. Eğer bu zemin sağlam kurulursa, bu ülke tüm fırtınaları atlatır. Ama zemin zedelenirse, en küçük sarsıntı bile büyük yarılmalar üretir. Gelin bu zeminin kırıklarını onarmaya sizler başlayın.**

Bu nedenle tekrar ediyorum: Ben adalet istiyorum. Çünkü biliyorum ki adalet varsa umut vardır; adalet varsa birlikte yaşama iradesi vardır, adalet varsa bu ülkenin yarınları vardır.

SON SÖZ

Sayın Başkan,

30 yıllık meslek yaşamım ve öncesindeki eğitim hayatımla birlikte değerlendirildiğinde, en az 35 yıllık geçmişimde kişi değil; kamu ve toplum yararını gözetken bir düşünce yapısını ve dünya görüşünü benimsedim, temsil ettim. Bu amaçla görev yapan kurumlarda çalıştım, gönüllü faaliyetlerde bulundum, bilgiye ve üretime katkı sundum. **Hiçbir zaman herhangi bir kişi, grup, zümre ya da ayrıcalıklı topluluğun çıkarına hizmet eden siyasi yapılanmaların içinde olmadım; aksine bu tür ilişkilere karşı mücadele ettim. Kamu yararını önceleyen girişimlerin, davaların ve iptal süreçlerinin içinde yer aldım; çoğunun öncüsü oldum. Her türlü kollamacı ilişkiye, eş-dost-akraba-yandaş kayırmacılığına karşı açık bir duruş sergiledim ve bunun bedelini de ödedim. Çalıştığım ilk kurumdan bu nedenle uzaklaştırıldım; masası ve sandalyesi dahi olmayan koşullarda çalıştırıldım. Kendi yöneticilik dönemlerimin tamamında nepotizmin her türlüünü reddettim; yöneticilik yaptığım dönemlerde siyasi baskılara boyun eğmedim. Bu tavrım nedeniyle bulunduğum çevrede dahi eleştirildiğim oldu. Kente dair en kritik bilgilerle sahip bir yönetici ve sorumlu şehir plancısı olarak, ailemi ve yakın çevremi kolaylıkla zenginleştirebilecek konumda olmama rağmen; bugün hâlâ yalnızca maaşım ile geçiniyor olmamı onurla ve gururla ifade ediyorum. Maaşım dışında hiçbir mal varlığı artışı olmadı. Böyle bir çabam da hiçbir zaman olmadı. Yapılan yönlendirme ve tekliflerin tamamını elimin tersiyle ittim; gücüm yettiğince mücadele ettim.**

Hayatım boyunca yaşamı savundum; doğayı, kenti ve kent hakkını savundum. Ankara’da, İstanbul’da, İzmir’de; görev yaptığım her yerde bu ilkeler doğrultusunda mücadele ettim. Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu Başkanlığı görevini yürüttüm; İzmir’de, Manisa’da, Kütahya’da, Uşak’ta ve Ege’nin farklı noktalarında kamu yararını savundum. Konya’da, Ankara’da görev aldım; Akbelen’i, Kuzey Ormanları’nı, Karadeniz yaylalarını, Akdeniz kıyılarını, Doğu Anadolu’da Nemrut’u ve Fırat havzasındaki değerleri savundum. Hz.Mevlana türbesini koruyan kararlara da imza attım. Efes’i de Bergama’yı da... Doğayı ve kenti rant baskısına teslim etmeyecek bir anlayışın tarafı oldum. Vahşi yapılaşma süreçlerine karşı ranttan değil; halktan, doğadan ve kentten yana durdum. **Bugün ise tam da bunun aksiyile suçlanıyor; rant, kişisel zenginleşme, yolsuzluk ve ihaleye fesat isnatlarıyla karşı karşıya kalıyorum. Bu suçlamaların yalnızca hukuken değil, hayat mücadelem ve mesleki geçmişim açısından da ağır bir haksızlık, hatta bir hakaret olduğunu düşünüyorum.**

Ben yalnızca kamu yararını savunan bir dünya görüşünün uygulayıcısı olmadım; akademik çalışmalarında, yazılarımda ve bilimsel üretimlerimde de aynı çizgiyi temsil ettim. Uluslararası alanda tanındım. Ürettiğim yayınların ana eksenini toplum yararı ve üstün kamu yararındır. Bunun karşısında duran anlayışlara karşı ise her zaman güçlü bir mücadele geleneğinin parçası oldum.

Aile terbiyem de bu yöndedir. Gazi bir babanın, **“Hangi görev olursa olsun en iyisini yapacaksın ve beytülmale el uzatmayacaksın”** nasihatini; hacı bir anneanne ve dedenin adil olma öğüdü çocukluğumdan beri kulağıma küpe oldu. Devlete hizmeti bir ayrıcalık değil, bir

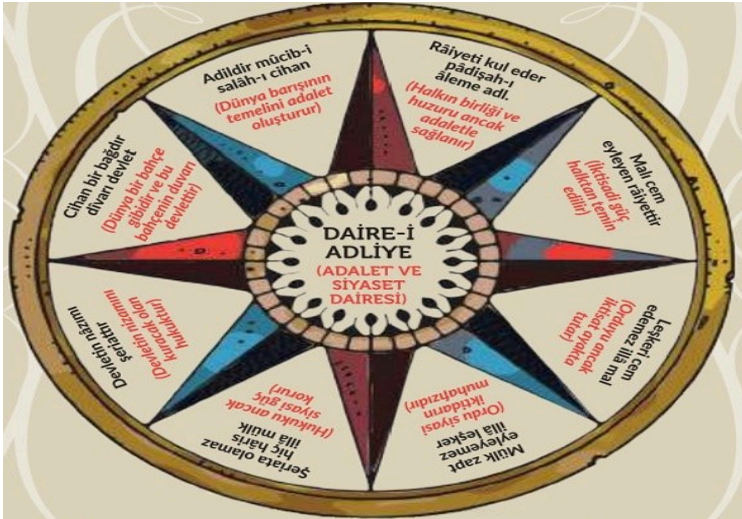
sorumluluk olarak gördüm. **Adaleti tesis etmek, hakkı temsil etmek, haksızın ve arsızın karşısında; ezilenin ve mağdurun yanında olmak benim için yalnızca bir dünya görüşü değil, bir yaşam biçimi oldu.** Bunun dışında hiçbir gayri resmî, hukuka aykırı ya da etik dışı ilişki kurmadım. Böyle ortamları reddettim. Bildiğim doğrularla, aldığım eğitimle ve aile terbiyemle yaşamaya çalıştım.

Siyaset ve hukuk düşüncesi bize şunu öğretir: Kamu gücü, ancak sınırlandırıldığında meşrudur. Meşruiyet, salt yetkiden değil; yetkinin hangi etik ilkeye dayanarak kullanıldığından doğar. Hukuk devleti fikri, tam da bu nedenle ortaya çıkmıştır. Gücün kişiselleşmesini engellemek, keyfiliği sınırlamak ve kamu görevlisini de hukukla bağlı kılmak için. Eğer kamu gücü ile kişisel çıkar arasındaki mesafe korunmazsa, yalnız bireyler değil; kamusal düzenin kendisi yara alır.

Sayın Başkan, Kıymetli Heyet;

Kamu yararı kavramı da tarihsel olarak, özel çıkarların ötesinde ortak iyiliği koruma çabasının ürünüdür. Bu kavram; çoğunluğun anlık talebine ya da güçlü olanın yönlendirmesine indirgenemez. Kamu yararı, uzun vadeli ortak geleceği, kuşaklar arası adaleti ve insan onurunu gözeten bir ilkedir. Doğayı, kenti ve kültürel mirası savunmak bu nedenle yalnızca mesleki bir tercih değil; gelecek kuşaklara karşı ahlaki bir sorumluluktur.

Etik literatür, insanın değerini onun araçsallaştırılamaz oluşunda temellendirir. Devlet de yurttaşını bir araç değil, amaç olarak görmek zorundadır. Aynı şekilde kamu görevlisi de sahip olduğu yetkiyi bir imtiyaz değil, emanet olarak değerlendirmelidir. Emanet bilinci; şeffaflığı, hesap verebilirliği ve kişisel menfaatten uzak durmayı zorunlu kılar. **Eğer dürüstlük ile çıkarıcılık arasındaki çizgi silikleşirse, kamusal erdem aşınır ve Güven duygusu zedelenir.**

1. Dünya bir bahçe gibidir ve bu bahçenin duvarı devlettir.
2. Devletin nizamını kuracak, düzenleyecek olan hukuktur.
3. Hukuku ancak siyasi güç korur.
4. Ordu siyasi iktidarın muhafızdır.
5. Orduyu ancak iktisat ayakta tutar.
6. İktisadi güç ancak halktan temin edilir.
7. Halkın birliği ve huzuru ise ancak adaletle sağlanır.
8. Dünya barışının temelini de adalet oluşturur.

Şekil 20: Daire-i Adliye (Kınalızade Ali Efendi)

Sayın Başkan, Sayın Heyet

Batı literatüründen yeterince atıf ile önemli örnekler anlattım. Bir de kendi tarihimizden güçlü ve çok önemli bir referansı sizle paylaşmak isterim. 16.yy ‘da müderrislik, kadılık ve Anadolu kazaskerliği yapmış ve ameli hikmet (pratik felsefe) konularında önemli bir eser olarak tanımlanan Ahlak-ı Alai adlı eserin yazarı Kınalızade Ali Efendi...

Kınalızade; devletin, ahlakın ve insanın nasıl ayakta kalabileceğini anlamaya çalışan büyük bir zihindir. Ahlak-ı Alai insanın nefsinin terbiye ederek devleti adaletle ayakta tutabileceğini anlatır. Ona göre çürüyen bir devletin başlangıcı çoğu zaman çürüyen bir ahlak ve adaletsizliktir. Kınalızade’nin en güçlü tarafı “gücü kutsamamasıdır.” O devletin yalnızca kuvvetle değil liyakat, hikmet, ölçü, denge ve adaletle ayakta kalabileceğini söyler. Ona göre zulüm kısa vadede düzen olarak görülebilir ama devleti içten içe çürüten zehirdir. Toplum ve devlet çözümler; zulüm değil adalet gereklidir.

“Bu maddelerden bir tanesi bile olmazsa adaletin varlığından bahsedilemez. Adaletin zıddı ise zulümdür.” Diyen Kınalızade Ali Efendi’nin yüzyıllar öncesinden bize hala aynı soruyu sorduğunu siz de duyuyorsunuz sanırım. “İnsanı ayakta tutamayan, adaleti olmayan düzen ayakta kalabilir mi?” Toplumları ayakta tutan asıl güç ekonomik imkânlar değil; adalet duygusudur. Adalet duygusu sarsıldığında, yalnız bir bireyin itibarı değil, kolektif güven zemini de zayıflar. Bu nedenle burada verilecek karar yalnızca şahsımla ilgili değildir. Aynı zamanda kamu yararını savunma iradesinin, dürüst kamu görevlisinin ve etik sorumluluğun nasıl değerlendirildiğine dair de bir göstergedir.

Benim bütün hayatım, kamu gücünü kişisel zenginleşme aracı değil; toplum ve kamu yararının ortak iyiliğin korunması için bir sorumluluk olarak görme anlayışına dayanır. Eğer bugün bunun aksiyiyle itham ediliyorsam, hayatımın tutarlılığı ve sürekliliği zaten en güçlü cevaptır. Çünkü insanın en sağlam savunması sözleri değil; bütün bir yaşam pratiğidir. Hakkımdaki tüm iddiaları bu özgeçmiş ve yaşam pratiği ile birlikte ele almanızı da diliyorum.

Bu iddianamede benimle ilgili olarak ileri sürülen suçlamalar; bir fiile, bir menfaate ya da bir örgütsel ilişkiye dayanmamaktadır. Hiçbir fiil ile de temellendirilememiştir. Tek bir delil, tanık da yoktur. Otuz yıl boyunca kamunun malını, ormanını, kültür varlığını, tarım alanlarını, kentlerini, değerlerini kabaca kamu yararını korumaya adanmış bir ömrün bu yönde çalışmış bir kamu görevlisinin aynı malı dolandırmakla suçlanmasının hiçbir hukuki temeli olmadığı gibi vicdani anlamda da ağır bir çelişki olduğu ortadadır. Benim için fiil de tanık da yoktur. “Sözde bilirkişi raporu” ile üzerine attığım imzalar üzerinden yapılan isnatlar, iddialar asılsızdır. Tek bir suç unsuru yoktur.

Sayın Başkan, Sayın heyet;

Şimdi bunca şeyi anlattıktan sonra sizlere bir hatırlatma ve toparlama yapmak istiyorum.

23 Mart 2025 tarihli ilk tutuklama kararında, tutuklanma gerekçem olarak; “**şüphelilere ait MASAK raporu, HTS kayıtları ve gizli tanık ifadeleri incelendiğinde kaçma şüphesi ve delilleri karartma tehlikesi dikkate alındığından tutuklanmasına**” ibaresi yer almaktadır. Gördüğünüz üzere bu ilk karardır ve sonrasında aylar boyunca tekrar edilen tutukluluk gerekçeleri de bunlardır.

Sizlere anlattım, sizler de dosyadaki belge ve kayıtlar üzerinden görüyorsunuz: **Aleyhime düzenlenmiş bir MASAK raporu yoktur. Usulsüz tek kuruluşluk bir para hareketimden dahi söz edilmemektedir. Tek bir mali veya akçeli usulsüzlük ortaya konulamamıştır. Aleyhimde bırakın gizli tanığı, 143 eyleme yansıyabilmiş tek bir açık tanık dahi yoktur.**

Gizli tanıklar tarafından tarafıma yöneltmiş somut bir suç isnadı da mevcut değildir. Bir müşteki yoktur. Sanıklar içinde, tutuklu ya da tutuksuz olup etkin pişmanlıktan yararlananlar dahil, eylemlerle ilişkilendirilebilecek herhangi bir suç isnadı ortaya koyan kimse bulunmamaktadır.

Adımın geçtiği birkaç yerde ise savcılık, suç unsuru tespit edememiş olacak ki, bunları eylem olarak dahi isnat edememiştir. Belediye yöneticileri ve birlikte çalıştığım arkadaşlar dışında hiç kimseyle telefon görüşmem, baz kaydım, HTS ilişkim bulunmamaktadır. Bunlar üzerinden bir suç örgüsü kurulamamaktadır. **“Örgüt irtibatı” olarak sunulan görüşmelerin tamamının, kurum içi görevimin ve kamusal sorumluluklarımın doğal gereği olduğunu da açıkladım.**

Peki tüm bunlar ne anlama geliyor? Çok açık biçimde şunu: **23 Mart'ta tutuklanırken ileri sürülen gerekçeler benim bakımından mevcut değildir. Yani gerçek olmayan gerekçelerle tutuklanmışım.**

Dahası, bugün iddianamede bunlara ek olarak ortaya konulan nedir diye baktığımızda, karşımıza **sözde bilirkişi raporu** çıkmaktadır. O rapor da encümene sevk etme ve encümenin yaptığı ihaleleri kesinleştirme yönündeki rutin imzalarımı, “suç örgütü üyesi sıfatıyla ihaleye fesat karıştırma fiili” olarak yorumlayan taraflı bir değerlendirmeden ibarettir. **Üstelik dikkat buyurunuz: Tutuklandığımız tarihte bu raporlar da ortada yoktur. Mart ayında tutuklanmışız; söz konusu raporlar ise temmuz-ağustos aylarında, yani yaklaşık dört-beş ay sonra hazırlanmıştır. Bu husus dahi, tutukluluğun hukuki dayanaktan ne derece yoksun olduğunu açık göstergesidir.**

Kaldı ki bu raporların içeriğine bakıldığında; **2886 sayılı Kanun ile 4734 sayılı Kanun'un birbirine karıştırıldığı, harcama yetkilisi ile ita amiri imzalarının aynı şeymiş gibi değerlendirildiği, yaklaşık maliyet ile muhammen bedelin birbirine eş tutulduğu görülmektedir. Kamuya gelir sağlayan ihaleler, kamu harcaması yapılan ihalelerle aynı mantıkla değerlendirilmiş; kamu zararı hesabı yapılmıştır. NACE kodlarından hareketle ihaleye katılabilecek firma sayısı hesaplanıp “şartname sınırlayıcıdır” sonucuna ulaşılmış; oysa aynı kurumun yaklaşık otuz-otuz beş yıldır benzer şartnamelerle kamu mallarını kiraya verdiği göz ardı edilmiştir.**

Muhammen bedelin düşük tutulmasının, 2886 sayılı Kanun bakımından katılımı artırabilecek bir unsur olabileceği değerlendirilmemiş; aksine bu durum sınırlayıcı unsur gibi yorumlanmıştır. Oysa aynı kanun, muhammen bedelin tespitinde görüş alınabilecek kurumlar arasında belediyeleri de saymaktadır. Belediyelerin emlak rayiç bedelleri, cadde ve sokak değerleri gibi geniş veri setlerine sahip olduğu açıkken; ilgili kurumlarla istişare edilerek belirlenen bedeller sanki hiçbir kurumsal değerlendirmeye dayanmıyormuş gibi yorumlanarak suç isnadına dayanak hâline getirilmiştir.

Daha da vahimi; uzman görüşü adı altında sunulan bu raporların tamamı, iddianamede müşteki konumunda bulunan Maliye ve Hazine Bakanlığı bünyesindeki uzmanlar tarafından hazırlanmıştır. Yani tarafsız ve bağımsız bir değerlendirme olmaları, daha atandıkları andan itibaren fiilen mümkün değildir.

Öte yandan iddianame, aynı imzaları atan kişiler arasında da açık bir ayırım yapmaktadır. Aynı işlemlerde imzası bulunan bazı kişiler tutuklu, bazıları tutuksuz, bazıları ise şüpheli dahi değildir. Şartname ve muhammen bedel gibi ihaleye esas belgelerin altında imzası

bulunan uzmanlar şüpheli değildir. İhale komisyonu olarak görev yapan encümen üyelerinin bazıları tutuksuzdur, bazıları ise soruşturma konusu bile yapılmamıştır. Tekrar ifade edeyim herkes için tutuksuz yargılama esas olmalıydı!

Bense; uzmanların hazırladığı şartname ve muhammen bedelin bulunduğu dosyayı encümene sevk edip teklif eden ve encümenin yaptığı ihaleyi, itiraz olmadığı ve belediye iştiraki tarafından muhammen bedelin üzerinde alındığı için kesinleştiren kişi konumundayım. İştiraklerimiz bünyesinde de hiçbir görevim yok! **Yani belediye iştiraklerinin aldığı ihaleleri kesinleştirdim diye “suç örgütü üyesi” oluyor; ihaleye fesat karıştırmakla ve kamuyu nitelikli dolandırıcılıkla suçlanıyorum.**

Aynı imzaları atmış milletvekilleri, genel müdürler, hatta bakanlar çıkarmış bir kamu pratiğinden ve kurumundan söz ediyoruz. Benim attığım, görevimin gereği olan imzanın; onların iştiraklerinin aldığı ihaleleri kesinleştiren imzalarından ne farkı vardır?

Özetle; 23 Mart'ta gerçek dışı gerekçelerle tutuklanmışım. Sonradan hazırlanan sözde bilirkişi raporları ise, yıllardır belediyelerde rutin olarak atılan sevk, teklif ve kesinleştirme imzalarını “ihaleye fesat” olarak yorumlamış. Üstelik söz konusu ihalelerin tamamı kamuya gelir sağlayan ihalelerdir; kamu zararına yol açan ihaleler değildir.

Buna rağmen; **rüşvet isnadıyla tutuklanıp tek kuruş usulsüz para hareketi bulunamayan, aleyhine gizli veya açık hiçbir tanık olmayan, görevde olmadığı tarihlerde yapılan ihaleler dahi isnat edilen bir kişi olarak; “Hiç mi imza atmadı, elbet imzalarından bir suç üretiriz” anlayışıyla yaklaşık on beş aydır özgürlüğümden, ailemden ve hayatımdan koparılmış durumdayım.**

Yazıktır, günahtır, ayıptır Sayın Hâkim.

Ben, otuz yılını bu devlete vermiş şerefli bir Türk bürokratu ve akademisyen olarak bunları anlatırken utanıyorum. **Bana bu haksızlığı yapanların vicdanlarını ve utanma duygularını ise milletimizin takdirine bırakıyorum.**

Tarafıma yöneltilen bu kurgu örgüt isnadını, külliyen dayanaksız ihaleye fesat ve dolandırıcılık suçlamalarını sahiplerine aynen iade ediyorum. Gerçek hayatıma nüfuz ederek tertemiz sicilimi lekelemeye çalışan bu kurguyu; vicdanı henüz taşlaşmamış, adalet duygusu kararmamış Türk milletinin temiz evlatlarının değerlendirmesine bırakıyor, millet adına karar verecek siz kıymetli hâkimlerimizin vicdanına güvenmek istiyorum.

Sn. Mahkeme sonuç olarak; herhangi bir yasadışı ilişki, yapılanma ya da örgütlenme içinde olmadım; olamam. Olmasına da izin vermem. Dolayısıyla suç örgütü üyeliği iddiası başta olmak üzere; zenginleşme, menfaat sağlama, kamu kaynaklarını amaç dışı kullanma, yolsuzluk, usulsüzlük, rüşvet alma, ihaleye fesat karıştırma ve dolandırıcılık gibi ima ve isnatların tamamını açık ve net biçimde reddediyorum. Bu iddialar yalnızca hukuki açıdan dayanaksız değildir; aynı zamanda namusumu, şerefimi, otuz beş yıllık eğitimimi, emeğimi ve mücadele geçmişimi derinden incitmiştir. Hayatım boyunca savunduğum değerlerle taban tabana zıt suçlamalarla anılmak, yalnız şahsımı değil, ailemi de ağır bir manevi yükün altına sokmuştur. Bu nedenle, hakkımda ileri sürülen tüm isnatları gerçeğe ilgisiz olduğu için en güçlü biçimde reddediyorum. Hayatımın hiçbir döneminde böyle bir fiil içinde olmadım; olamam. Bundan sonra da asla olmayacağım. **Kamu yararının, üstün toplum menfaatinin**

peşinde olacağım... denge ve denetlemenin önemine, değerine inanan bu çizgide Kötülüğü Sıradanlaştırmadan İyiliği Yücelterek namus ve şerefimle yaşadım, yaşayacağım... Gazi babamın tabutu üzerindeki bayrağı öpüp teslim aldığım gibi hiç yere indirmedim indirmeyeceğim...

Sayın Başkan, Sayın Üyeler,

Tüm bu nedenlerle Anayasamızın benimsediği “**eşitlik**” ilkesi (Başlangıç bölümü paragraf 6 ve md 10) gereğince ve “**birbirinin hak ve hürriyetlere kesin saygı, karşılıklı içten sevgi ve kardeşlik duygularıyla**” (Başlangıç bölümü paragraf 7) yaşamayı istemeye hakkı olan bir insan olarak;

Mahkemenin dosya kapsamındaki delilleri hukuku temel ilkeleri çerçevesinde değerlendirerek ortaya koyduğum bilgi-belge ve savunma ile birlikte ele alıp şahsım hakkındaki iddiaların temelsizliğini görüp uğradığım haksızlığa son vereceğini duymak istiyorum.

Saygılarımı sunuyor, hakkımdaki tüm suçlamalardan dolayı CMK md 223/2-a’da geçen “**yüklenen fiilin kanuna suç olarak tanımlanmamış olması**” gerekçesi ile BERAAT hükümleri kurulmasını ve 15 ayı bulmuş bedelleri çok çok ağır, 4 bayram iki doğum gününü de yaşamak zorunda kaldığım haksız tutukluluğumun ivedilikle sona erdirilmesini ve “aile yılında” cezaevinde kurmak zorunda kaldığım yuvama, aileme, eşime evlilik yıldönümünü de cezaevinde yaşamak zorunda kaldığım eşime kavuşabilmeyi diliyorum. O yüzden hemen şimdi tahliye talep ediyorum benim aleyhimde eylemlere yansımış tek ifade olmadığı, aleyhe tek delil olmadığı, hiçbir mal varlığı artışı, tek bir usulsüz para hareketinin olmadığı ortada olduğu ve kaçma ihtimalim olmadığını tekrar hatırlatarak ivedilikle tahliye talep ediyorum.

Doç.Dr.Buğra GÖKCE
Marmara Kapalı Ceza İnfaz Kurumu C-69